

РЕВО

ТВОЯТА
ФИНАНСОВА РЕВОЛЮЦИЯ

Силата на почивката

ЛЮ

ГАРИ КИСИ

ЦИЯ

Твоята финансова революция

Силата на почивката

Гари Киси

Your Financial Revolution
The Power of rest, Bulgarian
Copyright © 2022 by Gary Keesee

Originally published in English
ISBN:978-1-945930-03-4

Published by Free Indeed Publishers
Distributed by Faith Life Now
Faith Life Now
P.O. Box 779
New Albany, OH 43054
1.888.391.LIFE

You can reach Faith Life Now Ministries on the Internet at www.faithlifenow.com

Твоята финансова революция, силата на почивката от Гари Киси
Copyright © 2022 by Gary Keesee

Бих искал да посветя тази книга на моята съпруга Дренда, тъй като именно тя никога не е спирала да ме насърчава; нейната страст за нещата от Бог и любовта ѝ към семейството и към мен са ме вдъхновявали през всичките тези години. Заедно успяхме да докажем, че мечтите наистина се превръщат в реалност!

Гари Киси

СЪДЪРЖАНИЕ

ВЪВЕДЕНИЕ	7
ГЛАВА 1: Почивката - основата	13
ГЛАВА 2: Законни права	29
ГЛАВА 3: Царството е отговорът	51
ГЛАВА 4: Открих основен ключ за Царството!	73
ГЛАВА 5: Летенето е по-добро от ходенето	89
ГЛАВА 6: Животът е много повече от плащане на сметки!	111
ГЛАВА 7: Това е невъзможно!	125
ГЛАВА 8: Двойната мяра	139
ГЛАВА 9: Повече от достатъчно!	153
ГЛАВА 10: Тайнството на двойната мяра	176

ВЪВЕДЕНИЕ

Денят, в който си тръгнахме от къщата във фермата, беше едновременно и тъжен, и щастлив. Бяхме живели в тази стара, малка, порутена селска къща почти девет години, а сега аз изнасях последните кашони към микробуса. Отпращах се към новия ни дом, който сами бяхме построили – къща от 7 700 квадратни фута в джорджиански стил, разположена върху площ от 55 акра красива земеделска земя в щата Охайо, с 20 акра гори и блата. Това беше нашата мечта, която изобщо не можехме да си представим като нещо възможно няколко години по-рано.

Въпреки че вече си тръгнахме от фермата, аз обичах тази стара къща. Обичах я независимо от счупените первази на прозорците; от мазето, чийто под беше от пръст, и въпреки постоянните атаки на пчели, които трябваше да понасяме докато живеем в нея. Толкова много спомени изникваха в ума ми. Две от петте ни деца всъщност се родиха там, в семейната ни стая.

В тази къща сме преживели много хубави мигове, но също и много моменти на финансов стрес и безнадеждност. Много неща, които трябваше да научим. Макар да ни е трудно да си го представим сега, тогава, когато се нанасяхме в къщата, едва успяхме да си платим наема от 300 долара на месец. Колите и на двама ни бяха много стари с навъртени стотици хиляди мили, но освен това бяха и неизплатени. По това време сякаш дължахме пари на целия свят. Имахме десет просрочени и анулирани кредитни карти, два заема от финансови компании и

разбира се, вноски по изплащането на нашите стари коли; задължения към данъчните; дължахме десетки хиляди на роднини и списъкът продължаваше до безкрай. Живеехме живот на финансово оцеляване, залагахме почти всичко понякога, за да си купим хранителни продукти. Нещата, които притежавахме, бяха много стари и изпочупени, а и си ги бяхме купили на старо.

Ужасното ни финансово положение по онова време не предвещаваше никаква възможност за по-бляскаво бъдеще някой ден. Честно казано, не виждах никаква надежда нещата да се променят. Обичах семейството си, имах прекрасна съпруга, но ги влачех през един финансов ад!

Аз самият бях на антидепресанти, борех се с панически атаки, а страхът поглъщаше ежедневието ми. Да го кажем така - не бях най-щастливият човек на света. Продавах застраховки "Живот", печелех от комисионните, но до никъде не стигах освен до една още по-дълбока финансова бездна. Бавно затъвахме все повече и все повече в дългове, докато за нас вече нямаше никаква възможност за вземане на по-голям заем. И в този момент аз се сринах емоционално. Паниката и страхът завладяха ума ми. Боях се дори да изляза от дома ни, което за човек, живеещ от комисионните от продажбите, които осъществява, не беше никак добре.

Съпругата ми смяташе, че ме губи и я преследваше страх, че ще ѝ се наложи да отглежда четирите деца, които имахме тогава, съвсем сама. Тя обаче силно вярва в силата на молитвата и изобщо не се отказа от мен. Заедно се молихме и решихме, че трябва да открием принципите на Божието царство. Когато започнахме да търсим Бог, за да намерим отговорите и да научим Неговите принципи, в сърцата ни започна да се надига надежда и едно след друго виждахме как започват да се случват чудеса, когато прилагаме онова, което Бог ни показваше.

Съдбовен и решителен момент в живота ни настъпи, когато една вечер Бог ми показа, че трябва да основа собствена компания във финансовата сфера, чрез която да помагам на хората да излизат от дълг като ги уча на принципите, които Той ми показва. По онова време да стартирам такава компа-

ния и да показвам на хората как да се освободят от дълг ми се струваше доста странно, тъй като самите ние все още дължахме огромни суми. Молихме се за това, но Господ ни говори,

че когато пристъпим и започнем да поучаваме Неговите принципи, самите ние ще достигнем до финансова свобода. Стартирането на компанията беше едно пътешествие на вяра, тъй като нямахме никаква представа как да го направим, но въпреки това не се отказахме.

Компанията се разрастваше, а парите, които носеше в бюджета на семейството, напълно ни освободиха от дълговете ни само след две години и половина. Ще поговоря малко повече за нашата компания в следващата глава, но ще ви кажа само, че животът ни се промени драстично! Няма начин да ви обясня какво беше усещането да живеем свободни, да вляза в автокъща и да платя в брой за новата си кола. Какво беше чувството да проектирам, да построя и да мога да платя за новия ни дом! Това, на което сега се наслаждаваме, беше отвъд всичко, което бихме могли да си представим.

Въпреки това старата къща във фермата пазеше много семейни спомени. Когато отидох да взема и последния кашон от нея, минах покрай съпругата ми, която стоеше по средата на малката трапезария. Тя ме погледна, обляна в сълзи. Това не бяха тъжни сълзи; бяха емоционални съл-

**ТОВА, КОЕТО С ДРЕНДА
ОТКРИХМЕ, Е НА РАЗПО-
ЛОЖЕНИЕ И НА ТЕБ СА-
МИЯ ТОЧНО ТОЛКОВА,
КОЛКОТО Е И НА НАС.**

зи от радост, защото тя си спомняше всичко, на което Бог ни беше научил в тази малка стая. Аз също едва сдържах сълзите си, оглеждайки за последно стаите и спомняйки си със смесени чувства всичко, което сме преживели в този дом. Ние затваряхме една глава от книгата на нашия живот и се отправяхме към съвсем нова територия. Какво ни очакваше от тук насетне? Житейският ни път премина от депресия и безнадеждност към бъдеще, изпълнено с големи очаквания. Когато излязох отвън с последния кашон, спрях, обърнах се и погледнах къщата с усмивка. „Не, ти няма да ми липсваш. Вече имам едно по-добро място.“

Със сигурност беше много вълнуващо да се настаним в новия ни дом. Но най-хубавото от пътешествието на живота ни беше това, че най-после в него имаше мир

КОГАТО ЗАПОЧНАХМЕ ДА ТЪРСИМ БОГ, ЗА ДА НАМЕРИМ ОТГОВОРИТЕ И ДА НАУЧИМ НЕГОВИТЕ ПРИНЦИПИ, В СЪРЦАТА НИ ЗАПОЧНА ДА СЕ НАДИГА НАДЕЖДА. ЕДНО СЛЕД ДРУГО ВИЖДАХМЕ ДА СЕ СЛУЧВАТ ЧУДО СЛЕД ЧУДО, КОГАТО ПРИЛАГАХМЕ ПОКАЗАНТО ОТ НЕГО.

и спокойствие! Имаше почивка! Вече можех да мисля за бъдещето си, а не само за плащането на сметките. През годините възможността да живеем в Неговата почивка за нас беше като един бленуван сън! Почивка и спокойствие е колите ни да са изплатени. Почивка и спокойствие е да живеем свободни от дългове. Почивка е да имаме напълно изпла-

тен дом на 55 акра земя. Да виждам усмивката върху лицето на моята съпруга, когато ходи по магазините, за да пазарува, без да се тревожи ни най-малко, е спокойствие и почивка.

Освен че имаме всичко, от което самите ние се нуж-

даем, възможността да имаме достатъчно пари, за да можем да даваме стотици хиляди долари на другите и в подкрепа на Благовестието, това е почивка и наслада. Най-голямата промяна в моя живот като че ли беше това, че вече не се будех всяко утро под напрежението и страха, които през онези ранни години задушаваша живота ми. Способността да мечтая отново за добри неща, вместо да се чудя как ще оцелеем още една седмица, е спокойствие и почивка.

Да, в деня, в който подреждах последните кашони в микробуса, за да ги закарам в новия ни дом, аз изпитвах смесени чувства. Но повярвайте ми, насладата от спокойствието и мира, които двамата с Дренда изпитвахме, далеч надвишаваха горчивите мисли за оставянето на всичките онези спомени зад гърба ни. И се чувствахме като две малки деца, които могат да се смеят и да мечтаят заедно.

Знам какво си мислите. Иска ми се и аз да имам всичко това. Иска ми се и аз да преживея същото и да се смея, да мечтая и да мога да се фокусирам върху нещо различно от плащането на сметките. Макар на този етап от книгата да ти се струва трудно за вярване, уверявам те, че това което с Дренда открихме, е на разположение на теб самия точно толкова, колкото е и на нас. Молитвата ми е, докато ние ти разказваме своята история, ти да бъдеш насърчен да започнеш да прилагаш Божиите принципи и закони в живота си.

Изобщо не е толкова трудно; трябва само да намериш силата на успокоението и почивката!

*Елате при Мене всички, отрудени и обременени,
и аз ще ви успокоя (ще ви дам почивка)! Вземете
Моето иго върху си и се поучете от Мене, понеже
съм кротък и смирен по сърце, и ще намерите по-*

ТВОЯТА ФИНАНСОВА РЕВОЛЮЦИЯ: Силата на почивката

кой (почивка) за душите си! Защото игото Ми е благо и бремето Ми е леко.

Матей 11:28-30

ГЛАВА 1

ПОЧИВКАТА - ОСНОВАТА

ПОЧИВКА – човек да бъде поставен или поддържан така, че да остане в специфична позиция, ситуация или време на релаксиране или спиране на всякакви ангажменти към напрегната или стресираща работа (речник на Google.)

Уморен ли си? Претоварен ли си през повечето дни, без изобщо да можеш да свършиш всичко, което трябва? Нуждата ти от пари ли определя избора ти затова къде ще работиш, как ще работиш и колко дълго ще работиш? Имаш ли усещането, че никога няма да можеш да се освободиш от дълговете си? Струва ли ти се, че живееш в някаква луда надпревара? Ако това се отнася за теб, уверявам те, не си единственият.

Някога виждал ли си бягащо колело за хамстери? Сигурен съм, че знаеш какво е това, но в случай, че никога не си го виждал, това е едно колело, което се поставя в клетката на хамстера. Животното може да се качи на него и да тича, да тича, да тича докато не се изтощи. Има само един проблем с това колело. Без значение колко бързо или колко дълго време тича хамстерът в него, когато слезе, той е точно на същото място, от където е тръгнал. Нищо не се е променило. Той може да избърше потта от малкото си космато лице с удовлетворение от продължителността на пробегата, но хамстерът не е постигнал абсолютно нищо,

което да подобри позицията му в живота; той все още е заключен в клетката без да има желаната свобода. Това до голяма степен описва финансовия живот на много хора, да не кажа на повечето. Те работят усилено цяла седмица, а през уикенда изтощени се спускат в опит за отмора, но когато дойде утрото на понеделника, те се оказват на същото място, на което са били и в седмицата преди това. Всичко, което са успели да направят, е да оцелеят за поредна седмица.

Такава беше картината на моя живот в продължение на девет дълги години. На ден работех между 15 до 18 часа, бях усърден и упорит, но след като си дадох десетъка, след като платях сметките и данъците, за мен не оставаше абсолютно нищо. Обикновено все не ми достигаха средства за онова, от което имах нужда и аз бавно си създадох навика да вземам пари назаем, за да оцелея. Когато финансовото напрежение се покачваше, аз започвах да тичам още по-бързо, но без никакъв резултат. Когато спирах, за да преценя прогреса си, се оказваше, че всъщност все още продължавам да вървя назад.

Това, разбира се, доведе до някои тежки емоционални последици. Обезсърчението и страхът, с които се борех всеки ден, бавно въздействаха на ума и на физическото ми състояние. Панически атаки, силен страх и парализи бавно започнаха да завладяват тялото ми. Лекарите не можеха да открият какво не е наред с мен. Страхът така беше завладял мислите ми, че аз не знаех дали ще живея или ще умра. Животът чрез залагане на вещи и заеми от роднини продължи почти девет години! И тогава вече не остана нищо ценно, което мога да заложа, а от самоуважението ми нямаше и следа. Бях свършен. Човек можеше да смете самоуважението ми с метла, а с него и всяка малка радост, която беше останала в живота ми.

Кредиторите се редяха на опашка, за да подават жал-

би срещу мен. Безнадеждност сковаваше гърдите ми и едва си поемах дъх, но тогава дойде съдбовното обаждане. Обаждане като онези, които получавах през повечето сутрини: „Господин Киси, както знаете, дължите на нашия клиент Х определена сума пари. Кога смятате да ни преведете тези пари? Разбирам, господин Киси, но вие казвахте това и предните три пъти, когато говорихме по телефона. Ако сега не преведете парите до три дни, моят клиент ще подаде жалба против вас и ще ви осъди. Разбирате ли, господин Киси? До три дни. Довиждане.“

Този път обаждането сякаш стовари върху мен цял тон тухли. Не че аз не бях наясно колко ужасно е финансовото ни положение. Нямах пари. Всичко, което притежавах, беше потрошено и старо. Хладилникът ми беше празен. Красивото ми семейство спеше скупчено до камината, за да се топли, тъй като нямахме пари за парно. Нямахме към кого вече да се обърна. Приятелите и семейството ми бяха уморени да ме издържат. Смутен, аз бавно се качих по стълбите до спалнята и се стоварих върху леглото. Започнах да плача и да викам към Господ за помощ. Мисля, че останах много изненадан от това колко бързо Господ ми отговори. Не чух явен глас, но беше глас, който внезапно се надигна от духа ми и със сила влезе в ума ми. Първото нещо, което Господ ми показва, беше, че цялата тази каша, в която се намирах, няма нищо общо с Него. Мисля, че Той ми говори това, защото аз бях малко объркан, мислейки си защо Той не ни е помогнал през това време. Ние ходехме в страхотна църква, бяхме щедри, когато това беше възможно, давахме си десетъците през повечето време. Вместо това, Той каза, че причината да сме в тази ужасна бъркотия е защото аз никога не съм успял да науча как оперира Неговото Царство. Каза ми, че Неговото Царство не функционира така, както светът оперира по отношение на парите, и че аз трябва да науча принципите на финан-

совата система на Неговото Царство, ако искам да бъда свободен.

Спомням си, че се втурнах надолу по стълбите, сграбчих Дренда и ѝ казах, че Господ току-що ми е говорил, че отговорът е Неговото Царство. Разбира се, бяхме малко смутени, тъй като смятахме, че разбираме какво е Неговото Царство. В крайна сметка, ние ходехме в невероятна църква и двамата обичахме Бог и знаехме, че вървим по своя път към Небето. Но както предстоеше да разберем, всъщност знаехме съвсем малко за Неговото Царство и затова как оперира то.

Бях развълнуван от това, че Бог ми говори и че ми дава отговора – Неговото Царство. Тепърва ми предстоеше да разбера какво точно означава това, но бях насърчен. Истината беше, че аз нямах никаква представа какво има предвид Бог чрез думата *царство*. Предстоеше да разбера, че в тази една дума се крие отговорът, за който двамата с Дренда сме копнели и който сме търсили.

В онзи ден с Дренда се хванахме за ръце и се помолихме. Най-напред се покаяхме пред Бог, затова че не сме отделяли необходимото време, за да изучаваме Неговото Слово и да научим как оперира Царството Му по отношение на финансите. На второ място, аз се покаях пред нея като глава на семейството, затова че бях въвлякъл всички в тази каша. И двамата се молихме и се съгласихме да бъдем твърдо решени да научим как оперира Царството, за да живеем един по-различен живот от този, който бяхме водили през последните девет години.

Най-добрият начин, по който мога да опиша какво се случи след това, е чрез ключа за светване на лампата. Влизате в стая, която е тъмна, и само щракватے ключа. Светлина! Вече можете да виждате. Точно такава беше усещането, когато Бог започна да ни учи за Неговото Царство. Все едно някой беше включил осветлението и сега

виждахме неща, които никога преди това не бяхме забелязвали. Започнахме да осъзнаваме, че Царството на Бог е едно управление със закони, които не се променят. Разбрахме, че можем да научим тези закони и да се докоснем до Божията сила и мъдрост, за да създадем благосъстоянието, от което имаме нужда.

Бяхме толкова развълнувани, но в същото време все още много объркани. Случиха се много невероятни неща, когато Бог започна да ни учи как оперира Неговото Царство. Няма да разказвам много от ранните ни свидетелства, тъй като съм ги описал в първата книга от тази поредица - „Твоята финансова революция – силата на верността“. Можеш да се сдобиеш с копие на garykeese.com или на Amazon.com. Можеш също така да си поръчаш и книгата „Ловът на вярата“, която ще те пренесе назад до самото начало, когато Бог започна да ме учи как да се снабдя с провизии чрез ловуване на елени. Но за да направя историята по-кратка, нека ти дам един пример.

Както вече казах, бяхме затънали до гуша в дългове без никаква възможност за изход. Имахме задължения към данъчните, към заложни къщи, иммахме 10 надвишени или анулирани кредитни карти и три заема от финансови компании с лихви от 28 %. Дължахме пари на зъболекаря си, на химическото чистене, на родителите си и на приятелите си. За когото и да се сетя, дължахме му пари. По естествен път за нас нямаше никаква надежда. Бизнесът ми с продажби на застраховки не вървеше добре, макар да работех много упорито. Но сега, когато видяхме как Царството върши някои наистина невероятни неща (прочети историите в двете книги, които споменах по-горе), ние бяхме насърчени, че именно в Царството се крие отговорът за нас. Нямахме представа как ще стане, но бяхме убедени, че сме на прав път.

Тогава една нощ Бог ми даде сън, в който и ми пока-

за, че аз трябва да напусна компанията, за която работех през последните девет години, и да основа собствена. А сега чуйте това – компания, която да помага на хората да излизат от дълг! Знам, звучи щуро, нали? Искам да кажа, че ако съм знаел как да се измъкна от дълговете си, щял съм да го направя преди много години. Но Той направи точно това. Отначало бях малко шокиран. Нямах никаква представа как да стартирам собствена компания и какво ще е необходимо за това. Освен това компанията трябва да помага на хората да излизат от дълг!?! Но аз самият все още имах нужда от някой, който да ми казва как да правя това!

Когато започнах да се моля, имах животопроеменящо преживяване със Святия Дух, Който ми показва как може да се случи всичко. Това стана по време на разговор с един от моите клиенти от застрахователния бизнес. Забравих да кажа, че работех в сферата на финансовите услуги и продавах застраховки и ценни книжа, когато се случи всичко това. Знам, че е малко като водопроводчика със спукания кран, който се грижи за проблемите на всички останали, но пренебрегва своята авария. Въпреки че бавно се провалях в моите финансови услуги, опитът който бях натрупал и общите познания, които бях добил в тази сфера през последните девет години, сега се оказваха много важни за онова, което Бог предстоеше да ми покаже.

Докато течеше срещата с моя клиент и съпругата му, седнали край тяхната кухненска маса, ние минахме през обичайната презентация, която имаше за цел да установи къде се намират те във финансово отношение чрез задаването на различни въпроси и попълването на така наречената бланка с данни. Тези данни се използват най-вече за да определят каква застраховка “Живот” трябва да имат. Докато обсъждахме списъка с техните кредити, двамата много се разстроиха, а когато и описаха колко

безнадежно се чувстват, съпругата започна да плаче. И двамата имаха редовна работа, но въпреки това всеки месец не успяваха да погасяват кредитите си.

Сега, след като самият аз бях живял по този начин цели девет години и когато Бог беше започнал да ни учи с Дренда за Царството Си, можете да си представите какво съчувствие изпитвах към тях. Също като нас с Дренда те бяха християни, но без познание за това как оперира Царството. По това време не можех да обясня добре Царството, освен да обясня някои основни неща, които Бог вече ми беше показал и разбира се, аз ги споделих с тях заедно с някои от удивителните свидетелства, които се бяха случили в нашата ситуация. Беше повече от ясно, че застраховката “Живот” не беше техният основен проблем. За кратко им обясних какво ме учи Бог относно Царството, но повече от това аз исках да мога да им предложа реални финансови отговори за изход от тяхната ситуация.

Същата онази вечер в офиса, докато приключвах деня и сортирах купчините с папки и съобщенията, на които трябваше да отговаря, изведнъж ме осени една мисъл. Какво ще е, ако можех да погледна отвъд проблема със застраховките “Живот” и да видя цялата им финансова картина? Дали няма нещо, което мога да направя за тях? Какво ще стане, ако започна да търся пари в техните пари? Имам предвид да намеря по-евтини начини да правят нещата, които по принцип правят? Моята цел би била семпла – да намеря по-евтини начини за тях да правят нещата, които вече правят, а след това да приложа парите, които спестявам от другите пера, към техните приходи и кредити. Звучеше като много обикновено предложение, но аз всъщност не знаех много неща за другите финансови сфери извън застраховката “Живот”. Трябваше да кажа, че това се случи преди времето на интернета. Проучванията, които бяха необходими, трябваше да правя по старомод-

ния начин – по телефона и следейки обявите в жълтите вестници.

Работих върху това през цялото време до уговорената среща със същия клиент през идната седмица. Бях изненадан от това колко много пари беше възможно да спести човек, само като отдели време да проучи обстойно всяка една финансова област. Когато приключих, сумата, която можеше да се пренасочи в други пера, достигаше до стотици долари на месец. С помощта на финансовия калкулатор аз прибавих всичките им кредити и след това добавих спестените пари към техните месечни вноски. Когато натиснах копчето на компютъра, се удивих от резултата, който се показва на екрана – 6,2 години. Тези 6,2 години бяха всичкото време, което щеше да отнеме на моя клиент да изплати целия си дълг, включително ипотеката по къщата и то без да се налага да се променят доходите му. Да, правилно прочетохте – без да се налага да се променят месечните му доходи. Бях шокиран и сигурен, че съм допуснал някаква грешка в изчисленията, затова пресмятах отново и отново, докато не осъзнах, че това е правилният отговор. Но как е възможно? Защо и другите не осъзнават това?

Набързо грабнах папките на още няколко клиента, които ми бяха под ръка, направих същите изчисления и установих същите резултати. Всеки един от тях можеше да изплати дълговете си от 5 до 7 години, като в тях са включени и ипотечните им кредити и то без да се налага да се променят месечните им доходи. Вече беше много късно, но аз си тръгнах от офиса към вкъщи много развълнуван от всичките си изчисления. Ако онова, което бях пресметнал, беше вярно, а всичките ми сметки показваха, че е така, то тогава това беше голямо откритие, наистина голямо.

Бях много любопитен как ще реагира клиентът ми на тази информация. За предстоящата ни среща реших да

отпечатам семпла презентация само от една страница с основните си изчисления. Целта ми беше просто да дам надежда на хората. Аз не печелих нищо от това, тъй като разбирах, че евентуална продажба на застраховка “Живот” е много малко вероятна. Но също така разбирах, че те със сигурност ще искат да чуят това, което бях открил. През следващата седмица аз отново прегледах изчисленията си и бях сигурен, че съм напълно прав.

Когато позвъних на вратата, почувствах известно притеснение от предстоящата среща. След като седнахме около кухненската им маса, аз им казах какво бях правил през цялата седмица с тяхната финансова информация. Бавно преминахме през всичките цифри, които бях отпечатал, като им обяснявах как съм успял да освободя всичките тези пари в брой, а заедно с това им предоставих имената и телефоните на компаниите, които ще са им необходими, за да приложат на практика това, което им бях показал. Виждах, че започват да се вълнуват, когато спестените суми ставаха по-големи. Когато обаче стигнах до заключението, че могат да бъдат напълно свободни от дългове след 6,2 години, изплащайки включително и ипотеката по дома си и то без да се налага да се увеличават месечните им доходи, и двамата започнаха да плачат, но този път от радост. Те седяха, сълзи се стичаха по лицата им и само повтаряха колко са шокирани от резултатите. После скочиха и ме прегърнаха и през онази вечер отпразнувахме всичко това.

Нека бъда напълно откровен – дали данъчните ще ти кажат как можеш да плащаш по-ниски данъци? Или банкерът ще ти каже как можеш да избегнеш плащането на лихви? Не, цялата система е устроена така, че да вземат парите ти, а не да ги опазят. Тогава осъзнах, че трябва да науча всяко американско семейство на това, което бях открил! Онази вечер оказа драматично въздействие върху

мен и аз пожелах да направя същото нещо за всеки един клиент, с когото се срещам.

И така, въоръжени с тази информация и с потвърждението за видението, което ми даде Бог, двамата с Дренда напуснахме застрахователната компания, за която работех, и стартирахме собствена компания с предмет на дейност това, което бях направил за този свой клиент. През онези ранни години бяхме нарекли компанията „Faith-Full Family Finances“. (бел. пр. „Пълни с вяра семейни финанси“). Името казваше ясно всичко за компанията – ако успееш да разбереш Царството и вярата, тогава твоите финанси ще бъдат изобилни. Съгласен съм, че това не е най-доброто име за една компания (опитай само да го повториш последователно десет пъти), но се получи. По-късно сменихме името на „Forward Financial Group“, което е и името ѝ днес и тя продължава да се развива и да е много силна.

Честно казано, нашите лични финансови средства все още не бяха изобилни. Все още имахме да изплащаме кредити и дългове, но знаехме, че сме намерили правилния път, по който да вървим. Когато стартирахме новата си компания, бяхме много развълнувани, но в същото време и малко притеснени. Имахме да научим много неща във връзка с устройването и управляването на компанията, но най-голямата трудност, пред която бяхме изправени, беше как да печелим пари през това време. Това беше голямо предизвикателство, защото смятахме, че не можем, а и изобщо не искахме да вземаме пари от хората, за да им помогнем да излязат от дълг. Това беше голяма трудност за нас и ние прекарвахме значително време в молитва за това и в търсене на други възможности. Без да влизам в големи подробности, Господ ни показа удивителна стратегия затова как да устроим компанията и как да я позиционираме, така че да печелим пари без да таксуваме клиентите за услугите ни.

След това трябваше да намерим начин, по който да ускорим продължителните и трудоемки изчисления на данните на клиентите ни, които по онова време правехме на ръка. Знаех, че ще трябва да поръчам да ми създадат компютърна програма, която да прави ичисленията вместо нас, но не знаех как да намеря някой, който има способностите да я направи. Отново Бог стори нещо удивително. Получих обаждане от човек, който живееше много далеч от дома ни, но който беше чул за нас. Той искаше да види какво правим в качеството си на наш клиент. Много се впечатли от работата ни, а докато разговаряхме, аз открих, че той е компютърен програмист, който има своя компания, в която работеше на непълно работно време. Поговорих с него за нашата нужда, а той много ентузиастично каза, че иска да ни помогне за това, което правим. Обясних му, че току-що сме стартирали нашата компания и нямаме необходимите средства, за да платим за предложената от него услуга, въпреки че той ни я предлагаше с невероятна отстъпка. Независимо от това той настояваше да свърши работата, а аз да се разплатя с него тогава, когато имам пари. Така и направихме.

Хората много харесаха нашия бизнес. И защо да не го харесат? Беше безплатен и на задължените им харесваше да намират начини да пестят пари и да се освобождават от дълговете си. Бизнесът пое стремглаво напред и за две години и половина ние също успяхме да се освободим от дълговете си. Много скоро имяхме над 300 представители, които споделяха нашия план навсякъде из страната. Освен че можехме да платим в брой за колите си, ние се захванахме да строим своята къща-мечта. Компанията ни се разрасна и това ни даде възможност да даваме стотици хиляди долари в подкрепа на Благовестието и на различни хора през годините.

„Планът за дълга“, както го наричахме ние, се издава и

днес безплатно, цели 30 години по-късно. През това време мисията на компанията се разшири. Продължихме като се фокусирахме върху пенсионни инвестиции след финансовата криза през 2001 г., а после, разбира се, след срива през 2008 г., когато милиони хора изгубиха между 50 % до 80 % от пенсионните си спестявания. Проучихме възможности за безопасно и сигурно инвестиране и стартирахме този аспект в бизнеса ни през 2001 г. С гордост мога да кажа, че от стотиците милиони долари, които в момента управляваме от името на нашите клиенти, нито един от тях не е изгубил дори пени от инвестициите си през последните 16 години на финансов хаос в страната ни и по света. Също така нашият план няма първоначални такси, няма административна такса или първоначална брокерска такса, нито годишна за инвестиционните ни клиенти. Ако сте уморени да рискувате с пенсионните си спестявания, можете да се свържете с „Forward Financial Group“ на 1-(800)-815-0818 или с *Forwardfinancialgroup.com* за повече информация.

Невероятно е, нали? Една простичка идея от Святия Дух промени завинаги нашия живот! Да, трябваше да я осъществим на практика, но Бог ни показваше как точно

**ЕДНА СЕМПЛА ИДЕЯ ОТ
СВЯТИЯ ДУХ ПРОМЕНИ
ЖИВОТА НИ ЗАВИНАГИ!
ДА, НИЕ ТРЯБВАШЕ ДА
Я ОСЪЩЕСТВИМ, НО БОГ
НИ ПОКАЗВАШЕ НАКЪДЕ
ДА ВЪРВИМ.**

да го направим. „Какво беше усещането, Гари, да бъдеш свободен от дълг?“ Мир! Спокойствие! Почивка! Само като си помисля за това. От тежък финансов неуспех ние бяхме напълно освободени от всякакви дългове, плащахме в брой за колите си, за

дома си и за всичко, от което имахме нужда. В продължение на девет дълги години аз бях под огромно напрежение

всеки един миг от живота си. Нямах никакъв мир. Не знаех почивка. Нямах никакво значение какъв ден от седмицата е или дали е национален празник. Нямах миг покой. Финансовите ми проблеми ме следваха където и да отидех. Търпях постоянен срам и унижение поради финансовото ни положение. Страхът беше мой постоянен другар, паническите атаки и антидепресантите бяха за мен начин на живот в пика на отчаянието ми.

При всичките финансови промени и разбира се, като имахме това, от което се нуждаем в живота си, ти може би се изкушаваш да мислиш, че най-вече личните ни финанси бяха истинската победа. Да, ние най-после имахме нещата, от които се нуждаехме и това беше голяма победа, но истинското вълнение идваше от това да виждаме Царството на Бог да

оперира. Когато с Дренда отново и отново виждахме как функционира Царството, ние често се питахме: „Видя ли какво стана?“ Точно както при включването на осветлението – всичко добре се

ЖИВОТЪТ ВЪВ ФИНАНСОВ СТРЕС... ОТ САМОТО НАЧАЛО НЕ Е БОЖИЯТ ПЛАН, ТАКЪВ ЖИВОТ НЕ Е БОЖИЯТ ПЛАН ЗА НАС И ДНЕС.

вижда, когато е на светло и човек е способен да вижда ясно. А да можем да виждаме, след като толкова време сме били слепи и сме живели без отговори, това е чудесно преживяване. Намирането на нашето истинско съкровище – Царството на Бог – ето това беше удивителното. Ако трябва да се опитам накратко да кажа какво беше чувството – много е просто – за първи път в живота си имах спокойствие и душата ми си почиваше!

Драмата в живота ни приключи! В миналото, ако спухахме гума, това се превръщаше в огромна емоционална криза. „Откъде да вземем пари да я оправим? Имаме ли

някаква възможност да я платим с кредитна карта?“ Но днес, ако по някаква причина дори колата да се взриви, просто ще попитам жена ми: „Какъв цвят я искаш да бъде този път?“ Без драма, без паника, без дългове, само мир и спокойствие. Така можем да поддържаме курса на своя живот, изпълнявайки призива и целта си. Вече не се налага да се опитваме да оцелеем, а можем да черпим с пълни шепи от ЖИВОТА!

Затова ви казвам: не се безпокойте за живота си, какво да ядете и да пиете, нито за тялото си, какво да облечете. Животът не е ли по-ценен от храната и тялото – от облеклото? Погледнете птиците, че нито сеят, нито жънат, нито в житници събират, а вашият небесен Отец ги храни. Вие не сте ли по-ценни от тях?

Матей 6:25-26

През тези последни 36 години съм сядал заедно с хиляди хора и съм дискутирал състоянието на техните финанси на много лично ниво. Говорил съм пред огромни множества по целия свят и единственото нещо, което открявам навсякъде и да погледна, е, че всеки търси мир и спокойствие!

Всеки очаква с нетърпение да дойде уикендът, ваканцията или пенсионирането, за да спре и да си почине.

Няколко скорошни проучвания, които прочетох, показват, че около 70 % от американците не харесват своята работа, а от тези 70 % цели 20 % изобщо не се ангажират с работата си, защото я ненавиждат. Защо изобщо се появяват сутрин на работа, която мразят? Под какъв ли стрес живеят, примирявайки се с толкова много емоционална болка всеки ден? Откровено казано, те са роби. (Всички ние сме. Израснали сме в свят, в който единственият на-

чин да процъфтяваме е като имаме достатъчно пари, за да разполагаме пред себе си с повече възможности. Но за мнозинството хора това изобщо не е така.) Техните мечти за процъфтяване бавно избледняват в живот на оцеляване, когато осъзнаят, че работят на място, което води до задънена улица, а вече са на 30, 40 или дори на 50 години.

Скорозна статистика гласи, че 69 % от американците не разполагат дори с по хиляда долара като спестявания.¹ Стресът и емоционалната травма, в които живеят повечето хора, задушават тяхното усещане за лична идентичност и достойнство. Мечтите се изоставят заради някакви спешни нужди, а надмощие взема притъпеното разочарование. Радостта си е отишла.

Спомням си как веднъж говорих с един пастор за финанси. Той ми разказа колко обичал служението и как имал любов към хората, и как всеки ден се будел с голямо възмущение, докато не си спомнел за своето финансово положение. Сподели как това надвисвало над него като огромен черен облак, който му пречел да види светлината и как обезсърчителни мисли се струпвали в ума му и го държали в плен на оцеленческия манталитет, във финансова безнадеждност и лишено от видение робство.

Животът е заменен от това да гледаш как другите печелят. Холивуд печели големи пари, показвайки на масите как други хора печелят на големия екран. Хора, които не могат да допуснат, че самите те биха могли да са успешни, намират по няколко минути за бягство от своята неблагодарна работа и изживяват мечтите си като гледат как привидно съвършени хора живеят съвършен живот на големия екран.

Спортни клубове печелят милиарди долари годишно от зрителите си по света. През 2017 година Националната футболна лига печели над 7,8 милиарда долара; Суперкупата, приблизително 15,5 милиарда и това е само една

от спортните игри!^{2,3} Хората много обичат да аплодират любимия си отбор по пътя към победата.

Това, което трябва да разберем, е, че всички ние сме предопределени и създадени да бъдем победители – да участваме в битката, да участваме в играта, но, в крайна сметка, да спечелим. Финансовата безнадеждност се е превърнала в норма, макар тя да не е това, което повечето хора очакват от живота си. Затова единственият начин за бягство от личния неуспех е като изживеем живота, за който си мечтаем, гледайки измисления живот на другите. Каква е примамката да се печели от лотарията? Защо телевизионното шоу „Стани богат“ е толкова популярно? Защо схемите за бързо забогатяване продължават да изкушават хората и днес? Искаш ли да научиш отговора? СПОКОЙСТВИЕ и ПОЧИВКА! Всички са уморени да тичат, всички са уморени да се будят, смазани от тежестта на това, че трябва да подсигурят прехраната, без да могат да следват мечтите си. Животът във финансов стрес не е нищо ново; всъщност този вид живот се навърта наоколо още откакто човекът е на земята. Само че от самото начало това не е Божият план за нас и това не е планът, който Бог има за нас и днес.

² Michael David Smith, “Packers’ Books Show NFL teams Split \$7.8 Billion in National Revenue,” NBC Sports, <http://profootballtalk.nbcsports.com/2017/07/12/packers-books-show-nfl-teams-split-7-8-billion-in-national-revenue/>.

³ Joe D’Allegro, “Super Bowl Billions: The Big Business Behind the Biggest Game of the Year,” CNBC, January 22, 2017, updated February 2, 2017, <https://www.cnbc.com/2017/01/20/super-bowl-billions-the-big-business-behind-the-big-game.html>.

ГЛАВА 2

ЗАКОННИ ПРАВА

Безнадежден – така бих описал живота ни преди да разберем как да си почиваме. Девет години е доста време, през което човек да живее във финансов хаос и стрес. Спомням си как много пъти съм гледал през прозореца към фермата, простираща се на площ от 85 акра, която ние наемахме за 300 долара на месец, която сума едва успяхме да платим, въпреки че това беше изключително нисък наем и докато гледах се чудех дали някога ще мога да притежавам такава земя.

Собственикът възнамеряваше да строи голф игрище в земята и се нуждаеше от някой, който само да живее там и да наглежда имота, докато започнат строителните дейности, които по план трябваше да стартират след три до пет години. Старата селска къща си беше такава каквато я заварихме и собствениците не искаха да вложат нито цент за ремонти през времето, докато живеем в нея. Ние я наехме и след сериозно пребоядисване и почистване, старата къща се оказа с уникален чар. Планът ни беше да останем в нея три години и след това да се преместим, но след осем години живот там изобщо не се бяхме приближили и крачка до възможността да закупим и да притежаваме нещо свое.

След като Бог ми говори за Царството и ние започнахме да изучаваме и да прилагаме принципите и законите Му,

нещата в живота ни започнаха да се променят. В началото, когато финансовото ни положение започна да се подобрява, бяхме истински развълнувани от всяка малка победа. Спомням си как си купихме съдомиялна за старата къща във фермата и с Дренда бяхме толкова щастливи, особено тя! Въпреки че понякога ѝ помагах с миенето на съдовете, аз бях и много зает с бизнеса. С четири деца по това време в къщата, тя непрекъснато миеше чинии. Когато купихме съдомиялната си спомням, че казах нещо от сорта: „Можеш ли да повярваш, че платихме в брой за нова съдомиялна?“ Знаем какво си мислите: „Че какво толкова голямо има в закупуването на съдомиялна?“ Ами, за да стане по-ясно, трябва да ви разкажа за останалите уреди, които имахме в кухнята си. И фурната, и хладилникът бяха в цвят авокадо и бяха по на 25 години. Така че в сравнение с тях закупуването на нова съдомиялна беше огромна победа за нас.

В предната глава споделих как Бог ми даде сън и план да стартирам бизнес, който да се превърне в отговор за финансовия хаос, в който се намирахме. Сигурно си мислите: „Как ми се иска и на мен Бог да ми каже нещо такова.“ Добрата новина е, че Той желае да го направи, но има някои неща, които трябва да знаете във връзка с начина, по който оперира Царството, преди да можеш да се докоснеш до такъв вид помощ. Насоката, която получих онзи ден в съня, се осъществи само заради това, което Бог ни учеше за Неговото Царство и беше в пряк резултат от прилагането на нещата, които Той ни показваше. Въпреки че детайлно описвам темата за Царството в последната си книга, тук също ще преговоря някои неща, за да имаме основата, от която да продължим напред.

Хората ме питат какво имам предвид под Царството на Бог. Аз нямах никакво знание за Божието Царство, въпреки че бях християнин. Знаех, че ще отида в Небето когато умра, но нямах никакво разбиране за Царството на Бог и

как всъщност функционира то. За да разберете тази концепция, първо трябва да разберете какво означава думата „царство“. Буквално *царство* означава владението на един цар. Царството на един цар оперира по думата на царя. Думите Му се превръщат в законите, които управляват неговите територии, а също и живота на неговите поданици.

Друга концепция, свързана с царството, е, че тълпа от хиляди души не може да се нарече царство. Царството предполага управление чрез закони, които налагат постановленията и наредбите на царя на всеки законен поданик на това царство. Идеята, че Бог има Царство с уста-

новени закони, които са на разположение на всеки законен гражданин на Неговото Царство, като че ли е много далечна за повечето християни. Мнозинството вярващи смятат, че Бог решава на кои молитви ще отговори и на кого ще покаже благоволението Си. Те вярват, че ако постят достатъчно дълго време или ако вършат повече духовни неща за Бог, тогава ще имат благоволение от Него. Приятелю, ти вече имаш Неговото благоволение.

ЧУВСТВОТА СА ХУБАВО НЕЩО И АЗ ОБИЧАМ ДА УСЕЩАМ ПРИСЪСТВИЕТО НА БОГ, НО КОГАТО СТАВА ВЪПРОС ЗА ЗАКОННИ ПРАВА, АЗ НЕ ТРЯБВА ДА СЕ ЧУВСТВАМ СПАСЕН, ЗА ДА СЪМ НАИСТИНА СПАСЕН. ТОВА Е ЗАКОННО ПРАВО.

И така, не сте вече чужденци и пришълци, а съграждани на вярващите и принадлежите на Бога.

Ефесяни 2:19

Ти не си само гражданин на Неговото Царство, но си и член на Неговото семейство, син или дъщеря на Царя.

Галатяни 4 много ясно показва какво означава това за теб и за мен.

Казвам още: наследникът докато е невръстен, с нищо не се отличава от роб, макар да е господар на всичко. Той е подвластен на настойници и управители до определеното от бащата време. Така и ние, докато бяхме невръстни, бяхме подвластни на силите на света. Но когато се изпълни времето, Бог изпрати Своя Син, Който се роди от жена и се подчини на закона, за да изкупи онези, които бяха под закона, и да бъдем осиновени. А понеже вие сте синове, Бог изпрати в сърцата ви Духа на Своя Син, Който вика: „Авва! Отче!“ Затова не си вече роб, а син. Ако пък си син, ти си и Божи наследник чрез Христос.

Галатяни 4:1-7

Ти си наследник на цялото имущество като син или като дъщеря и имаш законни права като гражданин на Неговото Царство! Помисли върху това за момент – ти вече имаш всичко! Не съществува нещо, от което имаш нужда, което да не ти е предоставено вече. Затова престани да просиш и да плачеш. Невъзможно е да просиш за нещо, което вече притежаваш. Бог не взема решение за всеки отделен случай относно това на кого да помогне и на кого не. Всеки, който е син или дъщеря на Бог, вече има Неговата помощ.

Нека съпоставя тази истина с това да си гражданин на Съединените щати. Ако си гражданин на САЩ, то тогава ти вече имаш подкрепата на американското правителство, което се грижи да се прилага на практика изискването на закона. Това преимущество идва със самото ти гражданство. Ето защо не можеш да постиш и да се молиш дос-

татъчно дълго, че да спечелиш Неговата помощ; Той вече ти я е дал даром чрез делото на Исус на кръста. Затова - наслади й се. Тя е за теб!

А Бог ни възкреси с Исус Христос и ни постави с Него в небесни места. Така Той ще прояви с благодост към нас в бъдещите времена преизобилното богатство на Своята благодат чрез Исус Христос.

Ефесяни 2:6-7

Фразата „постави ни с Него в небесни места“ говори за твоята легална позиция в Божието царство. Исус седи от дясната страна на Бащата, а също и ти, защото ти си Тялото Христово. Затова и ти си сънаследник с Исус на всичко, което Бог има. Знаем, че е невероятно като се замисли човек за това, но е вярно. Ти наистина имаш всичко; ти си част от семейството и това е семейна работа! Но тъй като дяволът се е опитал да прикрие всичко, което имаме и всичко, което сме, повечето хора, дори и християните, живеят като такива, които са все още вързани и ограничени от земната система за оцеляване!

Ключовото нещо, което промени живота ми, беше да осъзная, че Царството е управление със закони, а аз като негов гражданин имам законни права и привилегии в Царството. Чувствата са хубаво нещо и аз обичам да усещам присъствието на Бог, но когато става въпрос за законни права, нямам нуждата да се чувствам спасен, за да съм спасен. Това е мое законно право. Не е необходимо да се чувствам като гражданин на Съединените щати, за да бъда наистина такъв. Аз вече знам, че това е мое законно право поради факта, че съм роден тук. Когато стоите правилно пред Бог и животът ви се основава върху правото и закона, а не на това как се чувствате, нещата се променят!

И увереността, която имаме спрямо Него, е това, че ако просим нещо по Неговата воля, Той ни слуша. И ако знаем, че ни слуша за каквото и да Му попросим, знаем, че получаваме това, което сме попросили от Него.

1 Йоан 5:14-15

Помисли върху това Слово за момент; то е едно от любимите ми. Ако поискам нещо, което е според Неговата воля, знам, че Той ме слуша! Тук не става въпрос за звукови вълни, които човек чува с ушите си. Това е правно твърдение. Помислете си за съдията в една съдебна зала. Ако съдията реши да изслуша даден казус, това означава, че

НЕГОВИТЕ ОБЕЩАНИЯ НИ ДАВАТ ГАРАНЦИЯ ЗА ИЗЦЕЛЕНИЕ, ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ, ФИНАНСОВ РАСТЕЖ – НЕ ПРОСТО ДА ИМАМЕ СПОСОБНОСТТА ДА ИЗДЪРЖАМЕ ПО ВРЕМЕ НА ТРУДНОСТ ИЛИ БЕДСТВО.

той вече се е съгласил да уреди въпроса на базата на това, което казва законът. В нашия случай, понеже искаме според законите на Царя, предварително знаем, че Той ще приложи Своя закон. Затова сме уверени в крайния резултат, няма нужда да

правим предположения.

Например, Съединените щати не са царство, тъй като те нямат цар, но и Щатите функционират с помощта на закони, които са еднакви и достъпни за всеки законен гражданин. По подобен начин Божието Царство също е управлявано чрез закони, които са на разположение на всеки гражданин без каквито и да било пристрастия. Историите, които четем в Библията, не са написани в нея

само за да ни удивяват, а за да илюстрират тези закони за нас, така че да можем да ги научим и да ги прилагаме. Исус многократно използва фразата *Царството Божие прилича на...* докато обяснява на хората как функционира Царството. Исус говори за законите на Царството, когато разказва притчите, като дава визуална представа за това как се прилагат тези закони или показва защо се случва определено нещо. Отново, по някаква причина хората нямат разбирането, че Царството на Бог има закони, които управляват всяко негово действие. Мнозина смятат, че Бог може да направи каквото си поиска, когато си поиска, защото Той е Бог. Съгласен съм, че Бог притежава силата да направи всичко, което поиска; но въпреки това Той е ограничен от собствените Си закони. Знам, че това може да ви се стори странно, но за да ме разберете по-добре, нека разгледаме набързо Марк 6, глава.

А Исус им каза: Никой пророк не е без почит, освен в своята родина, между своите сродници и в своя дом. И не можеше да извърши там никакво велико дело, освен дето положи ръце на малцина болни и ги изцели. И чудеше се за тяхното неверие.

Марк 6:4-6

Докато човек чете този пасаж от Писанията, би трябвало няколко неща да му направят впечатление, които дават прозрение за това как функционира Царството.

*Той **не можеше** да извърши там никакво велико дело...*

Най-напред, много християни дори не са забелязали този стих в Писанията и най-искрено биха спорили с теб, ако им кажеш, че в Библията има ситуации, в които Исус

не е можел да изцелява. Но както виждаме, Той наистина не е можел. Когато разбереш, че Царството работи чрез закони, тогава ще започнеш да вникваш по-дълбоко в тази история. Стандартното мислене на повечето християни е, че Исус сам избира да не ги изцели в родния си град. Това би имало логичен смисъл, ако човек няма разбиране за правомощията на Царството. Като знаеш, че Исус има силата да изцелява, а не го прави, без да разбираш правната система, съвсем естествено ще заключиш, че Той избира да не изцелява. Какво друго може да е?

Може би и ти си чувал хора да казват „Бог допусна това да се случи“, или „Бог знае най-добре“, или „Бог държи всичко под Своя контрол“, или нещо друго в този смисъл, когато говорят за проблем или трудност, през която те или техен приятел преминават. За обикновения християнин нещата спират до тук. Без да познават законите на Царството и какво всъщност възпрепятства Исус в онзи момент, единственото заключение, което те си вадят, е, че трябва да не е била волята на Бог да бъдат изцелени. Приятелю, Библията не казва, че Той избра да не ги изцели. Казва, че Той не можеше да ги изцели поради липсата на вяра в тях. Човек трябва да проумее, че пречката за изцелението в тази история не е липсата на желание от страна на Бог, а по-скоро това, че има духовни закони, които възпрепятстват силата Му.

Сега ще разбереш и от други истории, че има законови причини, поради които силата на Бог има правото или да осъществи Неговата воля и желание в една ситуация, или не, точно както прочетохме в тази. Ето защо е абсолютно належащо да откриеш как точно работят тези закони на Царството. Един ден, когато е възможно да имаш нужда от докосване от Небето, едва ли би искал силата на Небето да бъде ограничена в живота ти, а по-скоро ще искаш Той да има пълната свобода да осъществи волята Си в

живота ти. Точно затова съм написал тази книга.

За да можеш действително да стартираш своето пътешествие, препоръчвам ти да го започнеш начисто и да осъзнаеш, че е необходимо да изхвърлиш старите религиозни отговори, които си чувал през целия си живот затова защо Бог прави или не прави дадено нещо. Надявам се, знаеш, че трябва да отхвърлиш общоприетото разбиране, което хората обикновено дават, когато обясняват защо малкият Джони е починал на такава малка възраст: „Бог знае най-добре. Той е в контрол“ и т.н.. Не, ти трябва да ЗНАЕШ защо Исус не можеше да изцелява и какви са законите, които управляват действието на Божията сила на земята. Трябва да научиш какъв е отговорът на въпроса: „Защо Исус не може да изцелява?“ За много хора самият факт, че изобщо казвам, че има отговор на този въпрос, ги кара да се съблазняват. Но аз ти казвам единствено това, което говори Библията и нека отново заявя, че ти абсолютно ТРЯБВА да научиш отговора на този въпрос.

Семплият и кратък отговор, който обяснява защо Исус не може да изцелява в тази история, е защото Небето няма законни правомощия да направи това. Тези правомощия се предоставят чрез вяра от мъж или жена на земята, които са напълно убедени в онова, което казва Небето. Въпреки че ние с теб сме единоподушни, че Исус има силата и желанието да изцелява хората, Той не винаги може да го направи. Самият Господ казва, че проблемът не е поради слабост от Негова страна, а защото хората там нямат вяра. Запиши си го! Това е основен ключ! Нарича се вяра!

В предишната книга говоря много и обяснявам обширно какво представлява вярата, как работи тя, защо имаме нужда от вяра, защо Бог изисква от нас вяра, как да получим вяра и как да разберем дали се движим във вяра. Не мога да подчертая достатъчно колко важно е разбирането на този най-основен закон на Царството. На живот и смърт е!

Наскоро получих информационно писмо от едно добре познато християнско служение. За съжаление, съдържанието му отразяваше типичните вярвания на повечето християни. Нека споделя една част от него тук.

Започваше с невероятното слово от Второзаконие 31:6:

Само бъди силен и смел. Не бой се, нито се страхувай от тях, защото Господ, твоят Бог е с теб. Никак няма да те остави, никак няма да те забрави.

После продължаваше...

“Защо Бог не слага край на тероризма и на страданията? Защо позволява хора да умират? Въпросите са много, а истината е, че ние просто нямаме всичките отговори. не знаем защо Бог позволява да се случват определени неща. Това, което знаем, е, че Божията любов е съвършена. Неговите пътища са по-високи от нашите. Ние трябва да се доверим на Неговите обещания, които ни казват, че Той няма да ни даде повече, отколкото можем да понесем, а каквото и да ни даде, Той ще бъде с нас във всяка крачка по пътя.“

ГРЕШНО, ГРЕШНО, ГРЕШНО! Всъщност Библията ни казва точно обратното.

Не ви е постигнало друго изкушение освен човешко. Бог обаче, Който спазва обещанията Си, няма да ви остави да бъдете изкушени повече, отколкото можете да понесете, но заедно с изкушението ще ви посочи и изход, за да можете да го понесете.

1 Коринтяни 10:13 (превод - НКJV)

Неговите обещания ни дават гаранция за изцеление, възстановяване, финансов растеж и още толкова много неща – не просто да имаме способността да издържаме

по време на трудност или на бедствие. Съвършената любов предлага решения. Мога да продължа да говоря много по въпроса, но, за съжаление, повечето хора вярват точно това относно Бога. Как изобщо човек би могъл да си помисли, че Бог, Чиято любов е съвършена, ще даде на човек рак или ще откаже да го изцели, когато има силата и властта да направи много повече? И когато отново зададете този въпрос, обикновено се отговаря, че Божиите пътища не са като нашите. Шегуваш ли се? Ние изобщо нямаме съвършена любов, но никога не бихме причинили подобно нещо на децата си! Напротив, Той прави Своите пътища пределно ясни в Словото Си.

Въпросното информационно писмо говореше, че каквото и да ни изпрати Бог, Той ще бъде с нас във всяка една стъпка по пътя, докато ние страдаме и претърпяваме. Дали Бог ще ни даде нещо, което е лошо? Не. Когато Библията ни казва, че Той е с нас и никога няма да ни остави, това означава, че Бог е плътно до нас, за да потвърди обещанията Си! Приятелю, това учение, че Бог е наш враг, не е от Него. То изобщо не представя точно Бога, на Когото аз служа и се надявам да не се примирявате с него. Ако в твоята църква поучават подобни глупости, трябва да си тръгнеш от там незабавно!

Бог е любов, а Словото казва, че любовта никога не се проваля (не отпада). Това, което се проваля, е Божията юрисдикция, Неговата способност да се намеси на земята, защото това е възможно само чрез нашата вяра. Отново ще кажа, това е въпрос на законни права, а не въпрос на изтръпване, на настръхване, на усещане или каквото и да било друго нещо. Това е правен проблем, с който ти трябва да си запознат. Тъй като човекът има правомощия на земята, Бог не може да прави каквото си поиска, както вече казах. Твоето съгласие с Небето и твоята вяра са необходими, за да предоставят на Небето правомощия да

изпрати силата на Бог в съответната ситуация, а силата Му да произведе правда. Приятелю, трябва да знаеш какво представлява вярата и защо тя е необходима, за да можем да получаваме от Бог.

В случай, че не си чел предишната ми книга *Твоята финансова революция – силата на верността*, позволи ми да обобща накратко какво представлява вярата. Макар да е възможно да допускаш, че почти всички християни, които използват думата *вяра*, знаят какво представлява тя, уверявам те, това не е така. Трябва да проведем кратък урок по история, за да можем да разберем важната концепция за Царството относно законните правомощия.

Нека да разгледаме Римляни 4:18-21:

И когато нямаше никаква надежда, Авраам повярва с надежда, че ще стане баща на много народи, според казаното: „Толкова многобройно ще бъде потомството ти.“ И макар вече стогодишен, той не отслабна във вярата, когато се замисли за тялото си, от което животът почти си бе отишъл, и за мъртвата утроба на Сара. Той не се усъмни поради неверие в Божието обещание, а остана твърд във вярата, като въздаде слава на Бога, напълно уверен, че което Бог е обещал, Той има силата да го изпълни.

Авраам е познат като бащата на нашата вяра. Той е напълно убеден, че Бог има силата да направи онова, което е обещал. Да бъдем напълно уверени и в съгласие с Бог, това се нарича вяра. Без това съгласие Бог не може да се движи в земната сфера. Може би ще ме попитате: „Защо Му е нужен на Бог някой, който да трябва да направи нещо и то да позволи или да попречи на Бог да направи нещото, което Той избере?“ За да си отговорим на този

въпрос, трябва да се върнем набързо в самото начало, във времето на Адам.

*Поставил си го малко по-ниско от ангелите, със слава и чест си го увенчал и си го поставил над делата на ръцете Си. Покорил си всичко под краката му. А като му е подчинил всичко, това означава, че не е **оставил нищо, което да не му е подчинил**. Сега обаче все още не виждаме всичко да му е подчинил.*

Евреи 2:7-8

Тази стих говори за Адам и Ева при творението. Забележи, че няма нещо на земята, което да не е поставено под тяхната правна юрисдикция. Адам е поставен на земята, за да я управлява с делегирана власт от името на Царството на Бог. Той управлява цялата земя.

След това Бог каза: Да сътворим човека по Наш образ, по Наше подобие; нека властва над рибите в морето, над птиците в небето, над добитъка и над цялата земя, над всички влечуги, които пълзят по земята.

Битие 1:26

Тук отново виждаме, че Адам управлява земята с делегирана власт и е коронован със слава (помазание или сила) и чест (позицията на авторитет). Не съществува нещо, което да не е поставено под неговата власт. Всъщност, ако прочетеш разказа за сътворението, Адам е този, който дава имена на всичките животни, тъй като той отговаря за цялата планета. Както всички знаем, Адам губи своята позиция на власт над сатана, който подмамва Ева и изкушава Адам да извърши измяна против управлени-

ето на Бог, на което той се поддава с лекота. Павел записва във Второ Коринтяни 4:4, че сатана чрез измамата на Адам се превръща в бога на този свят. Той не казва, че той е бог, а по-скоро е божеството на този свят, което означава, че той има легална духовна власт тук. Въпреки че човекът продължава да живее на земята, духовно той е мъртъв за Бог. Човешкият дух, който е създаден да ходи в единство с Божия Дух, сега вече е отделен от Него. Човекът започва да ходи според собствените си разбирания, според собствения си ум, воля и емоции.

Дяволът Го заведе на висока планина и в един миг Му показа всички царства на света и Му каза: На Тебе ще дам властта над всички тези царства и тяхната слава, понеже е предадена на мене и аз я давам на когото искам. И тъй, ако ми се поклониш, всичко ще бъде Твое.

Лука 4:5-7

Сигурно забелязваш в думите на сатана, че позицията, която сега държи над земята, му е „**дадена**“. Разбира се, ние знаем, че този, който му я е дал, е същият, който по закон я е притежавал още от самото начало и това е Адам. Това е много важно. Всъщност, ако сатана се беше опитал да нахлуе на земята нелегално, той щеше да бъде изхвърлен на мига със сила. Ако можете да си представите един полицаи, който вика подкрепление, ще имате идея защо казвам, че сатана щеше да бъде насилно изхвърлен. Значката, която носи един полицаи, показва, че цялата сила и власт на правителството на Съединените щати е с него, за да потвърди думите му.

Короната, която носи Адам (позицията, която има), да управлява от името на правителството на Бог, носи всичката Негова власт в своя подкрепа. Поради позицията на

Адам на земята, сатана няма никакви правомощия в земното измерение. Той е под властта на Адам и Ева. Единственият законен начин, по който сатана може да получи правомощия над земята, е ако Адам сам свали своята корона, което сатана няма власт да го принуди да направи. Сатана знае, че единственият човек, който може да свали короната от главата на Адам е самият Адам. Ето защо на дявола се налага да измисли план, чрез който да измами Адам. И каква е заблудата? Сатана им внушава, че Бог не е достоен за доверие и не мисли най-доброто за тях. Той убеждава Ева, че има облаги от неподчинението на Бог и че Божиите закони възпират и нея, и Адам да се докоснат до нещо много полезно.

Сатана трябва да накара Адам и Ева да му повярват и да се съобразят с него вместо с Бог.

Простичко казано, точно това е вярата. Вярата може да бъде определена като „абсолютна убеденост“ в онова, което Бог казва. Адам и Ева изоставят Божието слово като нещо ненадеждно и се съгласяват с казаното от сатана. След това те постъпват според това, в което са повярвали, което анулира правата им в Царството на Бог и дава на сатана легална основа за управляване на човешките дела. И какъв е резултатът? Адам, който до този момент има власт над земята, духовно отхвърля Бог в момента, в който се съобразява със сатана! Адам оставя своята корона, своето място на власт и избира да последва сатана. По този начин той на практика отхвърля Бог от живота си. Много хора биха казали: „Не, това не може да се случи; Адам не може да изрита Бог от земната сфера!“ Що се отнася до човешките дела, той със сигурност го прави. Нека ти го докажа. Да погледнем заедно отново Битие 3:17-19. След като Адам съгрешава, Бог идва при него и му казва:

... Проклетата да е земята заради тебе; с мъка ще се храниш от нея през всичките дни на живота си. Тръни и бодли тя ще ти ражда и ти ще се храниш с полска трева. С пот на лицето си ще ядеш хляба си, докато се върнеш в земята, от която си взет...

Забелязваш ли, че се казва: *Проклетата да е земята заради тебе.*

Да бъде проклетата означава да е лишена от присъствието и благословието на Бог. Именно Адам е този, който е имал власт над земята, но той отрязва Божиите легални правомощия на земята. Бог на практика казва на Адам: „Хей, Адаме, поради теб ръцете Ми са вързани. Не мога да ти помагам.“ А след това му казва, че оцеляването му ще зависи от самия него и от упорития му и тежък труд. Наричам това „проклетата земна системата“ на оцеляване. Точно тук сме израснали всички ние – в царството на оцеляването и страха. Научили сме се да се тревожим, а страхът е доминирал в мислите ни откакто сме се родили. Искам да се върна към този пасаж от Словото след малко, за да поговорим повече за проклетата земна система, но сега искам да се уверя, че разбирате как точно сатана е получил достъп до земното царство. Той трябваше да намери мъж или жена, които имат дадени им от Бога законни правомощия на земята, за да му отворят вратата. Адам притежаваше този ключ, а сатана успява да го подмами да му отвори вратата. А сега нека отново погледнем Евреи 2:7-8.

Поставил си го малко по-ниско от ангелите, със слава и чест си го увенчал и си го поставил над делата на ръцете Си. Покорил си всичко под краката му. А като му е подчинил всичко, това

означава, че не е оставил нищо, което да не му е подчинил. Сега обаче все още не виждаме всичко да му е подчинил.

Евреи 2:7-8

Забележи, че този пасаж от Словото казва, че Бог не е оставил нищо, което да не Е подчинено на него. Макар това слово да се отнася за събитие от далечното минало, в него е употребен глаголът „Е“ в сегашно време, за да опише настоящото положение на човека на земята. Въпреки че човекът е изгубил духовния си авторитет в земното царство чрез греха на Адам, той не е изгубил законното си право да обитава земята, ето защо е употребен глаголът „е“. Поради тази правна позиция, която човекът има на земята и поради законната духовна крепост на сатана над хората, Бог не може просто да нахлуе в земното царство, нарушавайки по този начин Собственото Си Слово, иначе сатана може да предяви обвинения към Него в несправедливост.

Бог трябва да намери мъж или жена в земното царство, които да се съгласят с Него и така да се отвори духовната врата, за да може Царството на Бог да има законни правомощия тук. Точно както сатана трябва да мине през пазителя на портата, който е Адам, Бог сега трябва да работи чрез мъже и жени, които пазят земята, за да предоставят на Царството правомощия тук. Ако сърцето и умът ти са напълно убедени в онова, което казва Небето, това се нарича вяра. Вярата е задължителна, за да може Царството на Бог да има правомощия тук. Няма да отделям време сега, за да покажа как можеш да получиш вяра или как да разбереш дали стоиш във вяра. Всичко това споделям в първата си книга от тази поредица. За целите на тази дискусия искам само да се уверя, че разбираш какво е вяра и защо тя е необходима, за да може Небето да се раздвижи тук в земното царство.

Надявам се, че сега разбираш по-добре защо Исус „не можа“ да извърши много чудеса в Своя роден град – хората там нямаха вяра. Така Небето няма законни правомощия. Нека завърша с един невероятен стих, който илюстрира всичко, което казвам.

Всеки е чувал Римляни 10:10:

Защото със сърце човек вярва и се оправдава и с уста прави изповед на вяра и се спасява.

Този стих е част от това, което християните наричат *Римския път*, част от четири стиха, които ни показват как да бъдем спасени. Но дали някога си спирал да се замишлиш за процеса, който ни показва Римляни 10:10? Именно със сърцето си човек вярва и идва в съгласие с Небето. Съгласието на твоето сърце с Небето дава законно право на Небето да нахлуе на земята. Този стих казва, че когато повярваш на Небето, ти се оправдаваш. Правосъдието е администрирането на закона. Затова, когато вярваш в сърцето си, това ти дава законно право пред Небето и земята да имаш това, което казва Небето, защото вярата дава на Небето правомощия в земното царство. Забележи обаче, че все още нищо не се случва. Има и втора част от това Писание – „и с уста човек прави изповед на вярата си и се спасява“. Разбираш ли, че дори ако сърцето ти е в съгласие с небето, което дава законно право на небето да се намеси на земята, нищо не се случва докато ти, или някой човек на земята, който има правомощия над земното царство, не освободи това на земята. Защо? Защото ти имаш правомощия тук и Небето не прави нищо без твое участие!

Истина ви казвам: каквото вържете на земята, ще бъде вързано на небесата и каквото развържете-

те на земята, ще бъде развързано на небесата.

Матей 18:18

На практика този стих казва точно това, за което говоря сега. Каквото вържеш на земята, Небето ще подкрепи и каквото развържеш на земята, Небето също ще го подкрепи. Небето не може да го направи без теб. Небето те чака и не може да се раздвижи, освен ако някой мъж или жена, изпълнени с вяра и в съгласие с Небето, не освободят неговия авторитет в земното царство.

Разбирането как да освободите небесния авторитет и власт на земята променя всичко. Направих го в моя живот, а също и в живота, за който четем в следния имейл, който получих преди време.

“Здравей! Със съпруга ми искаме да споделим нашето невероятно свидетелство за книгата „Ловът на вяра“! През 2011 г. живеехме в нашата къща-мечта, но преживявахме от заплата до заплата и понякога дори използвахме кредитните си карти, за да плащаме за покупките си от хранителния магазин. Оцелявахме, но не процъфтявахме. Аз бях водач на хвалението в нашата църква, но вярата ни изобщо не беше свързана с финансите. Тогава гледах предаването „Да го оправим този проблем с парите“ по телевизия *Дейстар*, което много ме впечатли и си поръчах книгата „Да го оправим този проблем с парите“ както и дисковете от поредицата „Финансова революция“. Слушахме ги непрекъснато и заедно с мъжа ми прочетохме книгата.

Изобщо не сме предполагали, че не ходим във вяра! Знаехме, че ако искаме да запазим своята къща-мечта, ние се нуждаем от отговори затова как оперират парите в Царството. Посяхме семе от 200 долара във „Фейт Лайф Министрис“ (което все едно беше 2000, защото за нас това бяха страшно много пари тогава!) и се съгласихме с Бог да

ни покаже някаква ниша на пазара, за нещо което мога да работя от вкъщи.

Тогава Бог ни даде идеята да отглеждаме специална кръстоска кученца *Голдъндудъл* (между златен ретривър и пудел) от вкъщи. Купихме две кученца от породата, които кръстихме Бела и Грейси и ги отгледахме, за да развъждаме тези кученца с подкрепата на Бог. Ние знаехме, че сами не можем да създаваме кученца! Но отгледахме двете, които купихме, и през 2014 г. имахме 13 кученца, които продадохме на пазарна цена от 1200 долара за едно кученце. Тази година, 2015-та, имаме 63 кученца, ВСИЧКИТЕ здрави. Продавайки кученцата, ние се освободихме от всичкия си дълг, освен от ипотеката по къщата. Освен това сега имаме и напълно финансиран фонд за спешни случаи.

За наша изненада моята майка ни попита дали искаме да вземем и нейните две кучета от тази порода, защото тя беше решила да се пенсионира! Бог ни благослови с още два голдъндудъла напълно безплатно! А през юли моят съпруг получи повишение и стана директор на местната гимназия. Само за една година доходите ни се удвоиха и достигнаха шестцифрена сума! **ЛОВЪТ НА ВЯРА РАБОТИ!** Ние се докоснахме до законите на Царството на Бог. Сега сеем във всякакъв вид работа за Царството и посещаваме вашата църква онлайн всяка неделя сутрин, преди да водим хваление в нашата локална църква! Благодаря ти, че ни научи как работи Царството!“

Карла

Тази седмица същата двойка ми изпратиха още един имейл.

“Христос възкръсна! Искаме да споделим с нашия онлайн пастор Гари какво се случва с нас! Моля да му предадете, че празнувахме раждането на Исус в Ерусалим тази година (платихме си в брой). Бяхме толкова благословени

от това, че нашият син Картър беше кръстен в река Йордан, а вечерта се покланяхме заедно с *Хилсонг Австралия* на Галилейското езеро! Толкова сме благодарни, че го оправихме този проблем с парите!

Този път имахме 121 кученца. Наложих се да повишим цената на 2300 долара на брой, защото списъкът с чакащи да си вземат кученце беше страшно дълъг! Слава на Бога!”

Карла

Това е страхотен пример за онова, което Царството ще направи и в твоя живот. Аз се обадох на Карла тази седмица след като получих нейния втори имейл и тя беше ТОЛКОВА развълнувана! Каза ми, че през тази година напълно ще изплатят дома си. Ако отново прочетеш първия имейл, който тя ни изпрати, ще видиш, че по онова време (цитирам нейните думи): „живеехме от заплата до заплата и понякога дори използвахме кредитните си карти, за да плащаме за покупките си от бакалията. Оцелявахме, но не процъфтявахме“.

Днес, само няколко години по-късно, те са изплатили всичко! Това е Царството!

ГЛАВА 3

ЦАРСТВОТО Е ОТГОВОРЪТ

Сега, когато вече имаш основна представа за това как Царството оперира чрез закони и принципи, които никога не се променят, искам да се съсредоточим върху законите, които действително влияят на твоите финанси и, в крайна сметка, на спокойствието и почивката ти.

Преди да говорим за това, искам да обясня защо нарекох тази книга „Силата на почивката“ и какво точно имам предвид чрез думата „почивка“ в контекста на финансите и на Царството. Изненадващо, не аз измислих тази концепция за отношението между почивката и финансите, а Бог.

Така бяха завършени небето и земята, и всичко в тях. И в седмия ден Бог завърши Своите дела, които направи, и си почина от всичките дела, които беше извършил. Бог благослови седмия ден и го освети, защото в него си почина от всички Свои дела, които бе сътворил и създал.

Битие 2:1-3

Най-напред нека ясно да кажа, че Бог си почива на седмия ден не защото е уморен. Бог никога не се измо-

рява. Той си почива, защото, както казва текстът, всичко е завършено. Той създава човека в края на шестия ден от сътворението, за да започне да живее в седмия. В седмия ден няма страх, няма мисли за оцеляване, за болести, няма мъчителен труд и пот в опити за набавяне на необходимите провизии. Вместо това мислите на Адам са изцяло насочени към Бог, към съпругата му, към задълженията му и целта му. Всичко, от което той има нужда, за да се справи с отговорностите си и с живота, вече е подсигурено за него и на негово разположение; Божият план е изцяло завършен. Хората днес си мечтаят да имат това, което има Адам – живот, свободен от грижи, възможност да се съсредоточат върху мечтите си и взаимоотношенията си без никакви притеснения за своето обезпечаване. За съжаление, когато Адам се разбунтува, той загуби Божието снабдяване и човекът е принуден да тича (мъчителен труд и пот) в търсене на нещата от живота оттогава насетне.

*Защото езичниците **търсят** всичко това, а вашият небесен Отец знае, че се нуждаете от тези неща. Но преди всичко търсете царството на Бога и Неговата правда и всички тези неща ще ви бъдат дадени.*

Матей 6:32-33

Товарът за намиране на провизии е тежко бреме и изкривява човешкото възприятие за живота. Хората са примамвани от богатството и мечтаят да живеят свободни от мъчителния труд и пот, необходими за оцеляването. Да бъдеш милионер има смисъл само поради евентуалната възможност да намалиш стреса и тежестта от намирането на провизии, позволявайки ти да се съсредоточиш върху целите и призова си. Лотарията е толкова популярна, защото предлага подсигуряване без труд и бягство от

проклетата финансова земна система. Схеми за бързо забогатяване дебнат под всякаква форма и постоянно бомбардират нашите имейли и фейсбук постове.

В контекста на финансите трябва да си отговорим на един въпрос: „Има ли начин да се върнем обратно към този седми ден, където всичко е напълно завършено, непокътнато и достъпно?“. Отговорът е „ДА“! А целта на тази книга е именно тази – да пока-

же как може да се случи това и да ти помогне да разбереш законите на Царството, които водят до тези резултати. Знаем, че преживяното от теб в живота, а също и църквата и християните могат да спорят, че това което казвам не може да

е истина, защото толкова много християни са приели теологията, че „бедността е свята“. Но уверявам те, всичките отговори, които ти трябва, за да процъфтяваш и да изпълняваш задачите си и които ти позволяват да откриеш своята цел, се намират в Царството.

ВСИЧКИТЕ ОТГОВОРИ, КОИТО СА ТИ НЕОБХОДИМИ, ЗА ДА ПРОЦЪФТЯВАШ И ДА ПРОДЪЛЖИШ КУРСА СИ, ПОЗВОЛЯВАЙКИ ТИ ДА ОТКРИЕШ СВОЯТА ЦЕЛ, СЕ КРИЯТ В ЦАРСТВОТО.

Блажени бедните, защото е тяхно небесното Царство!

Лука 6:20

Отговорът на бедността е Царството! Това е първият стих, който Бог ми показа, когато започна да ме учи на финансовите закони на Царството. Разбира се, за да разбереш тази концепция, ти трябва да знаеш какво се има предвид под понятието *царство*, както вече споменах. И смятам, че трябва да имаш ясна представа за това, което

действително се случва в Градината, когато Адам съгрешава. Затова, нека накратко преговорим нещата.

В началото Адам и Ева не се тревожат за абсолютно нищо; няма болести, няма проблеми със снабдяването, които да ги безпокоят всеки ден. Единственото, за което трябва да мислят през цялото време, това е тяхното задължение, а то е да обичат Бог, да се обичат един друг и да се грижат за земята и за Градината, които Той им е дал. Страхът изобщо не присъства в живота им. Но когато Адам извършва измяната, всичко се променя. Както вече казах, сатана става богът на този свят, а човекът е отрязан от Бог, а на Бог е отрязана легалната юрисдикция над човека. Адам е шокиран от новата реалност и начин на живот. Ето думите, които Бог изговаря към Адам, след като той съгрешава.

... Проклетата да е земята заради тебе; с мъка ще се храниш от нея през всичките дни от живота си. Тръни и бодили тя ще ти ражда и ти ще се храниш с полска трева. С пот на лицето си ще ядеш хляба си, докато се върнеш в земята...

Битие 3:17-19

Мъчителен труд, пот, страх, тревога и оцеленчески манталитет вече обземат мислите на Адам и на Ева. Тяхната цел, която е планът на Бог за тях, вече е изгубена в надпреварата и битката им за оцеляване. Удивителната отговорност на Адам, неговата цел, сега е задушена от житейските грижи и необходимостта да оцелеят. Той губи представа за себе си. Единствената цел, която вече може да вижда, е оцеляването, което изисква постоянен мъчителен труд и пот. Оттогава до днес не са се променили много неща.

Днес като пастор аз откривам, че най-големият въпрос, който хората ми задават, е: „Какво трябва да правя с живота си?“ Причината, поради която питат това, е защото в

земното царство след Адам търсенето на прехрана и провизии е целта, според която се преценява всичко останало. Решенията обикновено се вземат на базата на пари, а не според целта и предназначението в живота. Парите и нуждата от тях могат да принудят хората да започват работа, която ненавиждат. На практика повечето хора нямат никаква представа кои всъщност са те. Запомни това: „Докато не опознаеш Бог, ти никога няма да знаеш какви са Неговите проекти за твоя живот. Той е Този, Който те е създал.“

Хората така жадуват да открият кои са в действителност. В света те сякаш са само някаква част от него, но за Бог те са много специално и уникално творение с умения и потенциал, които никой друг няма. Но тъй като не познават Бог, а поради това не познават и себе си, те търсят да намерят достойнство на всякакви неправилни места. Позволяват на културата да диктува стойността им като приемат нещата, които произвежда тя. Но представите, които медиите обрисуват и образът, който създава културата, са само едни променливи сенки. Тъкмо когато решиш, че вече си успял да постигнеш онова, което те наричат приемливо, осъзнаваш, че всичко се е променило и ти отново си изостанал от общоприетото.

Спомням си когато бяхме в Париж и с Дренда се разхождахме по улиците. Париж, разбира се, е известен с модата, а в онази година модерно беше сивото и черното. Всички витрини на магазините бяха отрупани само с черно и сиво. По улиците се разминавахме със стотици хора. Бях шокиран, че не виждам дори точица в някакъв друг цвят. Всеки един човек без изключение беше облечен в сиво или в черно. Имаше стотици по стотици хора, които до един изглеждаха напълно еднакво. Кога за последно някой ти е казал, че любимият му цвят е сивият? Но в онзи ден масите бяха уверени, че техен любим цвят е сивият или черният.

Тъй като напрежението да осигурим продоволствието си е толкова силно, а това изкривява нашата идентичност към онова, което смятаме, че ще ни помогне да ги намерим, както и да бъдем приети, с Дренда сме стигнали до едно заключение, което проповядваме от години: „Ако ти не оправиш проблема си с парите, никога няма да успееш да откриеш своята съдба!“ Когато си роб на оцеляването, не ти остава много време за проучване или създаване на възможности. Истината е, както вече казах, че през повечето време хората вземат решения, мотивирани от целта си да намерят и да се презапасят с провизии. Те изоставят своя копнеж заради сигурността на заплатата, а видението си - заради подсигуряване на провизии. Факт е, че ние сме така притиснати от оцеленческия манталитет на мъчителен труд и пот, че сме престанали да мечтаем. Страхът държи мечтите ни в плен, а липсата на провизии ги държи в затвора на невъзможното.

Спомням си, когато мечтата ми беше само да имам достатъчно пари за бензин, за да успея да стигна до дома, а изобщо и дума не може да става за нещо, което би могло да има животопрменящо значение. В онези дни в моя радар не попадаха никакви големи видения. Само плащането на месечните наеми и сметки изискваше всичкото въображение, което можех да събера. Признавам, много трудно човек може да види отвъд оцеляването си, когато е притиснат от нуждата от храна или е изправен пред неотложни финансови притеснения.

Когато Адам преотстъпва Царството, животът му е завладян от един съвсем нов свят на смърт, страх, оцеляване и паника. Сигурен съм, че всеки един от нас знае какво е това усещане. Мога да си спомня безброй случки в моя живот, в които съм се борил с паника, срам или страх през онези девет дълги години на финансов хаос, в които често съм бил смазан от панически атаки и затова живеех на

антидепресанти. Животът в тази проклетата земна система на оцеляване някак е научил всички нас да имаме негативна представа за битието. Едни се справят по-добре от други, но без Христос този негативен начин на мислене непрекъснато ни казва, че ние не сме достатъчно добри.

Чувал ли си някой да казва: „Недей чак толкова да се надъхваш!“ Докато растях, ако някога се развълнувах повече за нещо, което баща ми намираше за глупаво, той ми казваше: „Все някой ден ще пораснеш и ще разбереш!“ Поради това аз обикновено не си позволявах да мечтая за каквото и да било, освен за онова, което беше определено като най-необходимо от баща ми. Смятам, че баща ми е бил много ощетен, израствайки в семейство на алкохолици и затова когато бяхме деца той ни учеше на такова отношение към света.

Честно казано, всички ние сме професионалисти в тревоженето, още откакто сме се родили. Страхът е езикът на земното царство. Ако спреш и се замислиш за това, ще осъзнаеш, че думата „не“ е толкова силно вкоренена в нас още от раждането ни. „Не, не можеш да получиш това.“ „Не, веднага го остави.“ „Не, там не можеш да ходиш.“ „Не, това не можеш да си го позволиш.“ В крайна сметка, спираме да казваме „да“ на каквото и да било, освен на редките случаи, в които бягаме от действителността чрез нещо, което притъпява мислите ни за действителните ни обстоятелства, каквото е например преяждането с любимата ни храна за успокоение.

Едно проучване е установило, че средно детето чува думата „не“ или „недей“ над 148 000 пъти докато расте, в сравнение с позитивни послания, в които чува „да“.⁴

Наскоро проведох нашата конференция „Снабдяване“ и на сцената бях поставил *Ferrari* от 2017 година, една кола, която със сигурност предизвикваше огромно възхищение. Собственикът на колата посещава нашата църква

и той беше платил в брой за покупката ѝ, която струва близо 400 000 долара. Когато гостите на конференцията влизаха, всички те се възхищаваха и взираха в колата, ог-

**ТВОЯТА ГЛЕДНА ТОЧКА
ТРЯБВА ДА СЕ ПРОМЕНИ,
ЗА ДА МИСЛИШ ТАКА,
КАКТО МИСЛИ И БОГ.**

леждаха я и до един искаха да я погледнат отблизо. Макар всички да ѝ се възхищаваха, това което исках да покажа, поставяйки я на сцената, не беше да ги вдъхновявам

за някакъв начин на живот на материално облагодетелстване, а по-скоро исках да ги науча на един урок. Всички се събираха около колата и всеки един казваше, че ще се радва да може да я покара.

Аз добре познавам възпитанието на отказване и постоянно „не“, което те са получили в проклетата земна система на мъчителен труд и пот, която непрекъснато е крещяла „НЕ, ти не можеш да притежаваш такава кола! Не, ти никога няма да можеш да си позволиш това, дори не си го и помисляй.“ Поради това възпитаване на постоянно отказване, което те имат, а и всички ние сме имали, повечето от тях дори не са се и замисляли за възможността да притежават *Ferrari*, защото този придобит „не може“ манталитет не е способен да види, нито да приеме такова нещо. Ако на всеки час аз бях променял колата на сцената с все по-евтин модел, най-накрая щях да имам автомобил, за който те да си кажат: „Харесва ми тази кола; трябва да си я закупя.“

Каква беше разликата? Всичко опираше до това как те гледат на себе си, на своя потенциал и на цената на колата. Да, сигурно е имало и такива, които да си кажат: „Един ден ще притежавам тази кола“, а може и да е имало хора, които да са разполагали с необходимите средства и да са гледали на тази кола по съвсем различен начин. Сигу-

рен съм обаче, че за повечето хора мисълта да притежават такава кола изобщо дори не е припарвала до ума им. А милионерът, който беше платил в брой за това *Ferrari*, всъщност притежава още шест такива. В неговите мисли това е само една страхотна кола. Когато е видял колата, той просто си е представил как я притежава и организирал процеса по поръчката ѝ от Италия и доставката ѝ до Америка. За него не е трудно да изпълни видението си, защото той има необходимите средства. Ето още един важен ключ за почивката и мира – обезпечението и финансите са в подкрепа на видението.

Основен ключ: *Провизията е в подкрепа на визията*

Без снабдяване няма видение; има само оцеляване. Проклетата земна система на бедност е откраднала мечтите и бъдещето ни. Знаем, че *Ferrari*-то е много радикален пример, но успях да покажа това, което имам предвид. Хората там дори не си позволяваха да помечтаят да притежават такава кола, защото за тях тя изглеждаше непостижима. А ако се осмеляха за миг да мечтаят за притежаването ѝ, възпитанието им според проклетата земна система започваше да крещи към тях „Какво безумно прахосване на пари!“. Но как щеше да реагираш, ако ти имаше 25 милиарда в брой в банковата си сметка? (Само се опитвам да покажа нещо.) Тази кола ще ти се стори толкова евтина, че ще си я купиш само за да я използваш през уикендите. Всичко е въпрос на гледна точка и тъй като Словото на Бог казва, че за всяко обещание от Него имаме „да“ и „амин“ („да бъде“), твоята гледна точка трябва да се промени, за да мислиш така, както мисли и Бог.

*Понеже в Него е Да за всичките Божии обещания,
колкото много и да са те; затова и чрез Него е*

Амин, за Божията слава чрез нас.

2 Коринтяни 1:20

Според речника определението за перспектива (гледна точка) е: конкретно отношение към или начин на преценка на нещо; гледна точка, отношение, начин на мислене или на възприемане и тълкувание. На практика, перспективата е всъщност начинът, по който мислите за едно нещо.

Ето една концепция, за която искам да помислите. Адам е принц, преди да се поддаде на измамата на сатана. Ако го беше срещнал след грехопадението, ти сигурно щеше да видиш един беден човек с объркано семейство (Каин, неговият син, убива своя брат Авел) и в никакъв случай не би го приел за някакъв специален човек. Но това, което нямаше да можеш да видиш, е, че във вените му тече царска кръв. Макар да не го виждаш като такъв, Адам е създаден, за да управлява и царува в живота. Същата тази истина важи и за теб. Не можеш да възприемаш себе си на базата на това къде живееш, какво имаш и какви са настоящите ти обстоятелства и така да определяш своя потенциал. Това, което трябва да осъзнаеш, е потенциалът, с който си създаден!

Спомням си времето, когато преминавах през тежки обстоятелства и трябваше да се справям с непреодолими проблеми, които изглеждаха много по-големи от самия мен. Бях изправен пред решения, за които бяха необходими много повече пари, отколкото имах. Усещах, че знам какво Бог ми говори да направя, но аз все още малко се страхувах да се спусна в това ново нещо. Тогава Господ ми даде сън. Бях възседнал кон на върха на един хълм. И държах меч в ръката си. Пред мен в подножието на хълма имаше стотици, да не кажа хиляди вражески войници на коне с извадени мечове срещу мен. Аз бях съвсем сам на хълма и със сигурност бях значително превъзхожден от

враговете си по брой. Тогава един глас в съня ми изговори следните думи: „Не се подценявай, Гари!“ Чувайки тези думи, аз вдигнах меча си, пришпорих коня и с всички сили се спуснах надолу по хълма към враговете, които в този момент, виждайки моята атака, също се втурнаха нагоре по хълма към мен с извадени мечове. Докато галопирах към тях, аз виках с всички сили: „ТОР!“

Когато се събудих, бях уверен, че Господ ми говори и ме насърчава, но изобщо не знаех какво означава думата „Тор“. В църквата ни има човек, който е пастирувал 30 години и е изучавал различни езици. Попитах го дали знае какво означава тази дума и той обеща да провери. Обади ми се на следващия ден и ми каза, че „Тор“ означава „син на гърма“. Благодарих му, удивен от онова, което Господ ми говори. За врага аз звучах като гръмотевица! Ако сам не казвам на дявола колко съм слаб, когато говоря, моите думи му звучат като гръмотевица (сила).

Проповядвах по време на първата ни конференция „Снабдяване“ през 2010 г. и разказвах този случай. Предавайки историята, завърших с това, което Господ ми каза в съня ми: „Когато врагът те види да идваш, Гари, ти му звучиш като гръмотевица.“ В момента, в който изговорих „звучиш като гръмотевица“, се чу силен гръм. Нямаше дъжд, нямаше никакви гръмотевици отвън, а това беше единствената гръмотевица, която се чу през онази вечер. Хората, които бяха там, се шокираха. Но никой не беше по-радостен от мен, защото знаех, че Господ казва своето „АМИН“ на това, което говорех, тъй като то се отнася за всяко едно от Неговите деца. Между впрочем, онази вечер камерите записваха и ако искаш да видиш случилото се, можеш да го направиш на този линк: <https://youtu.be/rtx1XYJGIg>

Ето концепцията, която трябва да разбереш.

Робите не могат да мечтаят за големи неща!

За какво мечтаят робите? Мечтаят да спрат да бъдат роби, само това. Мечтаят да стане 17:00 часа, гледайки непрекъснато часовниците си през втората половина от деня, в очакване на мига, в който ще свърши работният им ден и те ще си тръгнат. Мечтаят си за ваканция, мечтаят си за пенсиониране, мечтаят си да имат достатъчно пари, за да могат да спрат. Робите си мечтаят да спрат, а не да си създават повече работа! Робският манталитет или перспектива не изобретява, нито създава работа; той търси начин, по който да се измъкне от работата. Робът вече е смазан и претоварен и не може да види възможностите, които минават край него всеки ден.

За да бъдеш глава, а не опашка, твоето мислене трябва да се промени от робско в мислене на собственик или на творец. Ти трябва отново да започнеш да мечтаеш. Трябва да видиш отвъд това, което си мислиш, че си, защото макар да ти се струва, че си слаб в собствените си очи, в ушите на дявола ти звучиш като гръмотевица. Ти имаш царска кръв във вените си и трябва само да започнеш да мислиш и да се държиш като такъв.

Имам един приятел, който е мултимилionер. Той при тежава много красиви къщи, всяка една от тях е или на брега на океана, или до някое езеро. Един ден му бях на гости и се разхождахме по пристанището покрай стоянките на лодките. Като подминавахме всяка една, той ми казваше кой е нейният собственик. Ще ви дам пример как звучеше разговорът ни, но имената ще бъдат измислени, тъй като не си ги спомням. Разговорът на приятеля ми звучеше така: „Тази лодка принадлежи на Били Смит, който е собственик на болница в Охайо. Следващата лодка е на Джон Роджърс, който е собственик на правната кантора „Роджърс и Роджърс“. Тази тук е на Ралф Тайдуел, който е собственик на луксозния магазин за обувки на главната.“

Докато минавахме покрай акостиралите лодки, след

като вече бяхме подминали около 20 от тях, аз осъзнах, че всяка една от тях е собственост на някой бизнесмен. Нито една лодка не беше притежание на обикновен човек, който работи от девет до пет като наемен работник в местната сладкарница. Аз нямам нищо против човек да работи в местна сладкарница, не съм и против това човек да е нает от друг и да работи за него – поне не през повечето време. Просто давам пример за вида хора, които притежават такова богатство.

Моля те, обърни особено внимание на това, което казвам. Не става въпрос за парите, които притежават; а за техния начин на мислене. Не поставяй каруцата пред коня. Повечето хора биха казали: „Как ми се иска и аз да имам толкова пари.“ Но това, което всъщност трябва да кажат, е: „Как ми се иска и аз да мога да мисля както тях.“ Такива хора имат различна перспектива за живота и за себе си.

По-голямата част от семействата никога не достигат до такива доходи, които биха могли да се считат за изобилни. Едно скорошно проучване показва, че 51% от работещите в Америка изкарват по-малко от 30 000 долара годишно. Повече от половината от нацията ни печели по-малко от 30 000 на година!?! Ако ти си на двадесет и тъкмо започваш работа или си на позиция, защото искаш да си на нея, а парите не са на първо място в твоя списък, добре, но аз знам, че това не е така за повече от половината от нацията ни. Знам, че те се нуждаят от пари. Повярвай ми, аз съм бил в хиляди домове през моите 36 години на финансови услуги и съм видял нещата от първа ръка.

Защо тези хора нямат по-голям доход? Преди да започнеш да крещиш колко несправедлив е животът, как ти си жертва или някаква друга глупост, ще ти отговоря, че причините за това са две. На първо място, тези хора са в капана на проклетата земна система на бедност и не познават Божието царство и Неговите принципи на снаб-

дяване. На второ място, тези хора имат ужасно негативно мислене, отново поради проклетата земна система, в която са обучени, понеже не виждат никакъв изход, въпреки че такъв може да има точно под носа им. На практика робите имат робски манталитет, както вече споделих. Те не виждат никаква възможност, докато търсят почивка. Нека си признаем, без реални отговори хората губят надежда.

Нека дам пример, който често използвам по време на моите семинари. Да предположим, че ти кажа, че мога да разреша всичките ти парични проблеми в едно изречение. Подготви химикалка и лист, защото ти гарантирам, че това е твоят отговор. Готов ли си? Добре, ето какво – изкарай нетен доход (чиста печалба) от 5 милиона през тази година. Когато кажа това от сцената, всички започват да се смеят. Но защо се смеят? Защото изобщо не могат да си представят, че са способни да спечелят такива пари, нито намират за възможно да заработят 5 милиона чиста печалба.

След това им казвам, че никога не биха могли да притежават това, което не могат да си представят. После повтарям упражнението, но всеки път намалявам сумата малко по малко: \$200 000, \$100 000, \$70 000 или \$40 000 годишно. Накрая казвам: „Ще стигна и до сума, която да считате за възможна и за която да си кажете: „Е, да, това е лесно. Тази сума е постижима.“

После им разказвам друга история. Да предположим, че аз съм богат бизнесмен в износния бизнес. Искам да изпратя топки в Китай и имам нужда от помощ, за да ги опаковам и подготвя за изпращане. Казвам им, че ще им пла-

тя по 500 долара за всяка топка, която опаковат в кашон.

Ако предположим, че те могат да опаковат по 200 топки на ден, това би означавало да спечелят около 100 000 долара през този ден. Освен това искам да им предложа едногодишен договор да продължат да опаковат топките при същото заплащане. Ако сега им кажа, че трябва да правят по 5 милиона чист доход за 12 месеца, какъв ще бъде техният отговор? „Лесна работа, няма проблем, при такова заплащане много лесно могат да се изкарат 5 милиона.“

Защо, какво е различното? Наличието на план, само това. Планът променя абсолютно всичко. Бог, Който те е създал, знае какъв е планът за теб, а всичко, което ти трябва да направиш, е да го чуеш. Така е и с Царството на Бог. Когато Бог ми даде тази мечта да започна такъв бизнес и след това ми показа как да го постигна, доходите ми все още не се бяха променили, но аз виках вътре в себе си: „Това е толкова лесно! Паричните ми проблеми бяха до тук; аз имам план!“.

Защото Аз зная мислите (плановете), които мисля за вас, - казва Господ, - мисля за мир, а не за зло, за да ви дам бъдеще и надежда.

Еремия 29:11

Бог има планове да те направи да преуспяваш! Когато откриеш, че Бог има план за твоя успех, тогава битката е наполовина спечелена! Слушай, оправянето на проблема с парите не е чак толкова сложно. Провизията (снабдяването) е в подкрепа на видението! Това наистина е много просто. Отговорът на липсата на продукти е наличието на продукти. Отговорът на нуждата от по-голям дом е по-големият дом. Отговорът за надеждната кола е притежаването на надеждна кола.

Знам, че ви звучи непонятно и двусмислено, но аз самият съм карал счупена кола с години. От километри

щеше да ме разпознаеш, че идвам, защото след колата се носеше димна диря, където и да отидех. Знам колко стресов може да бъде проблемът с колата, когато се налага да пътуваш. Но знам и какво е усещането да вляза в автокъща и да платя в брой за чисто нова кола. Познай какво? Няма повече стрес, няма повече тревоги. Защо? Защото нуждата ми е снабдена и аз имам мир. Мога да се съсредоточа върху онова, което трябва да правя, вместо да се разправам с проблема с колата.

Истината е, че на повечето хора се налага да се справят с реални парични проблеми до степен, в която те остават под стрес през по-голямата част от живота си. Те може да работят дълги часове в опит да преживяват, без да им остава време за истински живот. Приятелю, това не е Божията воля за твоя живот.

Както казах по-рано, хората се отказват от мечтите и копнежите си заради сигурната заплата на работата, която ненавиждат. Робите обикновено не са много щастливи хора! За жалост, мнозинството живеят по този начин - нещастни от положението си в живота, възмутени и обезнадеждени. Но всъщност те са само на една променена гледна точка разстояние от свободата, на крачка от плана.

Нека разкажа един личен пример. Много от вас знаят, че аз обичам да ловувам и да ходя за риба, да карам мотор и да катеря планини, изобщо всичко, което се случва навън. Отраснал съм в Охайо в малка фермерска общност в Плейн Тауншип (бел. пр. буквално - Равнинно селище). Наричаше се Плейн Тауншип, защото, както можете да си представите, пейзажът беше изцяло равнинен. Разбира се, това беше добре за фермерите, но не беше най-красивата гледка. Аз се бях абонира за всяко възможно списание, свързано с лов и риболов – „Живот на открито“, „Спорт на открито“ „Поля и потоци“ и много други. Четях страхотните разкази за риболов и за ловуване в дивите и красиви плани-

ни на запад и за тучните зелени поляни на Голямата долина в планината Апалачи, която се намираше само на един час на изток от нас. Но никога не бях посещавал нито едно от тези места. Бях на 40 преди да видя на живо планина.

Защо? Аз имах парите, за да пътувам, имах и своя кола, а магистрала И-70 минаваше право през града ни и после точно през Скалистите планини. Истината е, че нито веднъж не ми е хрумвало да отида до тях и даже не си позволявах да мисля, че един ден мога да се разхождам там. Възхищавах се на тези места чрез неясните изображения, които гледах в списанията, но нито веднъж не си помислих да ги посетя. Що се отнася до мен, те можеха и на луната да се намират; толкова невъзможни за посещение изглеждаха в моя ум. Когато бях на 40, най-накрая се отправих на запад и не можех да повярвам какво нещо съм пропускал през целия си живот. Сега поне веднъж годишно посещавам някоя планина. Приятелю, там някъде има много повече от това, което виждаш сега. Ти си много повече от това, което виждаш в себе си сега! Има една по-различна перспектива за живота, която ти трябва да видиш и да опиташ.

Когато започнеш да разбираш и да научаваш как оперира Царството на Бог и какво казва това Царство, че ти вече притежаваш, тогава твоята перспектива ще се промени!

Затова вие не сте вече странни и пришълци, но сте съградени на светиите и членове на Божието семейство (домочадиe).

Ефесяни 2:19

Като гражданин на Царството ти имаш законни права и всеки един закон и принцип днес е достъпен за теб. Това беше проблемът и за мен, и за Дренда. Макар като

християни ние да обичахме Бог, бяхме граждани на Божието царство, които нямат никакво знание за законите и принципите на това Царство. Поради нашите ограничени перспективи, дадени ни от проклетата земна система, ние нямахме мечти. Знанието обаче е голяма сила.

Например, пред съда един подписан договор за наем доказва, че ти имаш законното право да живееш в своята къща. Знанието, че има такъв подписан официален документ и достъпът до правната система, която гарантира законното ти право да живееш в тази къща, ти дават мир и успокоение. По същия начин знанието за онова, което Бог казва и което Царството има за теб, ти дават увереност да си вземеш всичко, за което знаеш, че ти се полага по закон. Например, в какво се крие просперитетът на един фермер? В парите ли? Не. А дали в семената, които засява? Не. Крие се в знанието, което той има за законите за сеенето и жънетото. Без значение колко беден може да е, той знае как да стане богат. Той просто се докосва до законите на земното царство, които Бог е установил. Процесът на засяване и жътва може да обогатява фермера отново и отново.

Той разбира законите на сеитбата и жътвата и има пълно доверие в тях. Сее семена, които струват хиляди долари, но изобщо не се страхува. Няма да намериш фермер, който седи до трактора си и ридае заради всичките пари, които е похарчил за семената, които току-що е засял. Не, той не би плакал за цената на семената. Защото е уверен в законите, които управляват естественото земно царство. Дали ще може да ти каже точно как расте едно семенце? Съмнявам се, но това, което може да ти каже, е, че той се оглежда да намери повече земя, която да обработва. Същото се отнася и за теб и за мен. Освен ако не познаваме законите на Царството и не сме напълно уверени в тях, ние няма да можем да се наслаждаваме на живота, който Бог ни е определил да живеем.

Една от най-вълнуващите истории, на които бяхме свидетели в онези ранни дни, се случи, когато получих обаждане от човек, когото ще нарека Дон, който беше изправен през сериозни финансови проблеми. Той беше чул, че помагам на хората в техните финанси.

Когато за първи път се срещнах с Дон, той беше дошъл в офиса ми много обезсърчен и затънал в дългове. Сякаш нищо не се случваше както трябва в живота му по онова време. Когато седнах да си поговоря с него, открих, че той е закъснял с три или четири месеца с плащането на наема си, както и с плащането на почти всички останали сметки, които има. Имаше и брачни проблеми – на жена му ѝ беше дошло до гуша от тяхното финансово положение и тя започнала да губи уважение към Дон, тъй като той не смогвал да се погрижи за нея и за петте им деца. Истината беше, че Дон беше изгубил всякакво уважение към самия себе си. И беше пълен с много въпроси.

Работата, която беше започнал, беше свързана с продаването на здравни застраховки из щата Охайо, но липсата на какъвто и да било успех стремглаво го водела надолу към разрушителен финансов път.

Независимо от това, че всичко се беше обърнало срещу него, аз видях у Дон потенциал. Той беше готов да се учи и беше готов да работи. Тази силна комбинация от качества в него ме заинтригува достатъчно, че да го наема и буквално да инвестирам себе си в добруването на неговото бъдеще. Накрая това се оказа инвестиция, която се отплати богато и на двама ни.

Моята новосъздадена компания току-що беше спечелила пътуване до Хавай от един от търговците, с които работихме заедно и аз усетих, че това би била невероятна възможност да споделя с Дон за Царството на Бог. Макар Дон да беше християнин, той нямаше същото разбиране за нещата като моето. И въпреки че бях опитвал няколко

пъти да споделя с него Божиите принципи в това отношение, той като че ли не вярваше на това, което му говоря.

Аз не спирах да търся начин, по който да привлека вниманието на Дон и да му помогна да осъзнае, че и той може да има успехи, ако научи как работи Божието царство. Само че Дон беше толкова обезсърчен, че му беше трудно да повярва в себе си, че наистина може да настъпи някаква промяна в живота му. Знаех, че това пътуване до Хавай беше моят шанс.

В седмиците преди с Дон да заминем, ние си говорихме за това какво ще видим и какво ще правим там. Един особен интерес привличаше вниманието на Дон както нищо друго. Той искаше да улови син марлин в красивите води на Тихия океан. „Хавай е най-доброто място за улов на синия марлин на света – развълнувано ми каза Дон. - Винаги съм искал да улова син марлин; това е моя голяма мечта.“ За пръв път от много време видях проблясък в очите на Дон. Това нещо действително го караше да се вълнува и аз знаех, че това ще отвори врата за много важен урок.

„Дон, знаеш ли, че е възможно да си напълно убеден, не само да се надяваш, а действително да знаеш, че ще уловиш син марлин на Хавай като се докоснеш до Царството на Бог?“ Смутен, но заинтригуван, Дон поиска да чуе повече и аз продължих да му обяснявам за същността на Царството. Цитирах му Марк 11:24, където се заявява: *Затова ви казвам, всичко каквото поискате в молитва, вярвайте, че сте го получили и ще ви се сбъдне.* За Дон това беше като че ли прекалено хубаво, за да бъде истина. Отделих време, за да му помогна да разбере същността на Царството и как може да освободи своята вяра. И преди да заминем на нашето пътешествие, той и съпругата му се молили в съгласие и повярвали, че вече са получили този син марлин. Освен това посяха финансово семе в Царството на Бог в очакване на своята жътва. Това

беше нещо, което Святият Дух ме научи да правя, когато освобождавах моята вяра за нещо, от което имах нужда.

Междувременно Дон беше направил всичко, което знае, за да подготви и изпълни своята част за жътвата. Беше направил проучване за лодките, които са на разположение, беше сравнил цените и накрая беше резервирал лодка с капитана, който беше предпочел. Всичко беше уредено и ние бяхме много развълнувани, че ще плаваме в сините води на Хавай.

Времето на нашето морско приключение настъпи и докато се качвахме в лодката, приповдигнато заявихме на капитана, че това е денят, в който ще уловим син марлин. Капитанът нямаше никакви съмнения, че това може да бъде успешен ден за риболов на всякакъв друг вид риба, но за син марлин той ни увери, че шансовете ни са едно на хиляда в този ден. Разполагайки с две лодки, които правят чартърни обиколки всеки ден през последните четири месеца, неговият екипаж е успял само веднъж да улови син марлин. Това се дължеше най-вече на факта, че все още не е настъпил сезонът на синия марлин, тъй като това е мигрираща риба. Отказвайки да се обезсърчим, с голямо уважение му казахме, че ние ще уловим нашия марлин в този ден и продължавахме да си гласим рибарското оборудване.

След шестчасово плаване няхахме нито един успешен удар и аз започнах да се притеснявам, че липсата на всякакъв екшън може да започне да отслабва вярата на Дон. Загрижен, се провикнах и му зададох въпрос: „Дон – извиках аз от мостика над него, - нека те попитам нещо. Кога получи този син марлин? Ще го имаш когато действително го уловиш или още докато се молеше?“ Уверен, Дон ми отговори категорично: „Гари, това е лесен въпрос. Получих го, когато се помолих!“. Бях развълнуван и уверен когато чух неговия отговор. Тогава разбрах, че Дон е приел насериозно моите наставления и беше решен да улови този марлин.

Минути по-късно алармата на въдицата на Дон започна да сигнализира, огъна се силно, а останалите в лодката започнаха да викат: „Закачила се е риба!“

Капитанът ни предупреди да не възлагаме големи надежди. „Да, това е голяма риба, обаче не може да е син марлин. Марлинът излиза точно до повърхността, прави големи скокове през водата, показва се във въздуха, а тази риба стои на дълбокото.“ Минутите течаха докато Дон продължаваше да се бори с рибата, която трябваше да бъде издърпана още по-наблизо, преди да можем да я извадим на повърхността, за да я разпознаем. Колкото и да беше уморен Дон, рибата беше още по-уморена и накрая се предаде и спря да се съпротивлява. С Дон не бяхме никак изненадани, когато той издърпа този голям и красив син марлин, но целият останал екипаж на лодката бяха силно стъписани.

Снимката на Дон с неговата риба и до днес стои в моя офис като свидетелство за другите и като постоянно напомняне за мен самия за реалността на Царството. Като я погледнеш, това е само една риба. Но за Дон тя означаваше много повече. Ако Царството работеше дори за улова на един марлин, то със сигурност щеше работи и за всичко останало, от което той се нуждаеше в живота си. За Дон това беше едва началото в осъзнаване силата и въздействието, които Царството на Бог може да има върху живота му.

Харесвам тази история и обичам да виждам как хората имат реални преживявания с Царството на Бог. Същото нещо искам и за теб!

⁴ “Becoming a YesMom,” <http://www.babyzone.com>.

⁵ Michael Snyder, “GoodbyeMiddleClass: 51 Percent of all American WorkersMakeLessThan 30,000 Dollars A Year,” “End of the American Dream,” Washington’sBlog, October 21, 2015, <http://www.washingtonsblog.com/2015/10/goodbye-middle-class-51-percent-of-all-american-workers-make-less-than-30000-dollars-a-year.html/>.

ГЛАВА 4

Открих основен ключ за Царството!

Всеки един от нас разполага с най-различни ключове - за своя дом, за колата си и за всяко нещо, което би искал да опази на сигурно място. Ключът ни дава достъп до онова, което е защитено вътре, както и властта да използваме дадена вещ, каквато е например колата. Живеейки като християнин девет дълги години във финансов хаос и безнадеждност, аз знаех, че нещо ми липсва. Нямаше нужда някой друг да ми го казва. Имах нужда само да знам какво точно не е наред и как мога да го поправа.

Когато Господ ми говори, докато аз виках към Него за помощ, лежейки на леглото в старата порутена селска къща, Той ми каза, че проблемът ми е, че все още не съм разбрал как работи Царството Му. В това едно изречение аз чух какъв е ключът или по-скоро кой е източникът на ключа или на ключовете, от които имам нужда – Царството. Бог ми показваше, че моят отговор е в Неговото Царство. Никога не бях отделял време да изучавам как работи Царството Му, но знаех, че когато го направя, ще открия отговорите за мен. Когато Бог ми говори, че ми липсва познание и разбиране за Царството, аз няхах никаква представа какво е това Царство. Но ясно и силно Го чух да

ми казва, че ако науча как работи Неговото Царство, ще намеря и отговорите, които търся. За мен основен ключ се съдържаше в това обобщаващо твърдение: „Ти никога не си отделял време, за да разучиш как оперира Моето Царство!“ Тази констатация сама по себе си казваше много и беше, разбира се, първият основен ключ към трансформирането на моя живот.

Защото ни се роди Дете, Син ни се даде; и управлението ще бъде на рамото Му; и името Му ще бъде Чудесен, Съветник, Бог могъщ, Отец на вечността, Княз на мира. Управлението Му и мирът непрестанно ще се увеличават на Давидовия престол и на неговото царство, за да го утвърди и поддържа чрез правосъдие и чрез правда от сега и до века. Ревността на Господа на Силите ще извърши това.

Исаия 9:6-7

Осъзнаването, че Царството на Бог е действително царство, което функционира на основата на правителство и на закони, отвори очите ми, за да го разбера по начин, по който изобщо не съм си представял до този момент. Осъзнавайки, че Царството на Бог е основано и се поддържа чрез правосъдие (изпълняване на закона) и чрез Божията праведност (Неговите закони), това ми показа, че всичко, което се случва в Царството, е в резултат на закони или на принципи. Може и да нямам ум, остър като бръснач, но съм достатъчно умен, за да разбера, че ако Царството оперира на базата на конкретни закони, то тогава аз мога да науча тези закони и да започна да ги прилагам в живота си. Когато Бог започна да ни открива и да ни учи на законите Си, с Дренда стигнахме до заключението, че всяка една история в Библията съдържа ключове, които трябваше да

познаваме във връзка с това как оперира Царството. Започнах да чета всяка история по различен начин. „Защо се случва това? Защо не се случва онова?“ Четях всяка история с отношението „Какъв принцип се разкрива тук? Как се случва това?“

Започнах да наричам себе си духовен изследовател и бях удивен как Святият Дух ми разкрива закон след закон от Словото. Още по-смаян бях да видя, че законите, които откривах, работят и в моя живот точно както работят и в Библията. Хората често ме питат: „Гари, какво имаш предвид под закони на Царството?“ Обикновено им напомням за всичките закони, които действат тук в земното царство – гравитацията, физическите закони и всичките останали закони, които управляват природата.

Един фермер прилага тези закони, когато пожелае; той не трябва да се моли те да проработят. Законите действат всеки път, когато той избере да ги приложи. Те са на разположение на всеки един, който иска да се възползва от тях. По подобен начин Царството на Бог оперира чрез закони, които могат да бъдат научени. Тъй като това са закони, те никога не се променят и могат да бъдат научени и приложени в живота в Царството.

Между другото, щом приемеш Христос, ти ставаш гражданин на Неговото Царство и цялото Царство е твое. Тези закони на Царството могат да бъдат научени и прилагани и от теб.

„Добре – казват ми хората, - разбирам това със законите, но, моля те, дай ми пример за конкретен закон в Царството.“ Има много, много закони. Всъщност вече съм писал за някои от тях като закона за правомощието (юрисдикцията), закона за вярата, закона за съгласието, въпреки че не съм им поставял етикети като такива в предишните глави. Отново ще кажа, че има множество закони и всички те могат да бъдат сведени до функция и до прило-

жение, върху което със сигурност искаме да се съсредоточим. Нека ти разкажа една история, за да илюстрирам това, което казвам.

Притежавам самолет – едномоторен *Piper Mirage*, който използвам, за да летя до различни места, където провеждам събрания, да се срещам с клиенти и да пътувам по работа. Бях решил да летя до Колорадо за една конференция и много обстойно бях планирал задължителния годишен технически преглед на самолета. Ако не знаете, всеки самолет, който лети в САЩ, е длъжен да минава

КОГАТО БОГ ЗАПОЧНА ДА НИ ОТКРИВА И ДА НИ УЧИ НА ЗАКОНИТЕ СИ, С ДРЕНДА ЗАПОЧНАХМЕ ДА ПРОУМЯВАМЕ, ЧЕ ВСЯКА ЕДНА ИСТОРИЯ В БИБЛИЯТА СЪДЪРЖА КЛЮЧОВЕ, КОИТО ТРЯБВА ДА ПОЗНАВАМЕ, ВЪВ ВРЪЗКА С ТОВА КАК ФУНКЦИОНИРА ЦАРСТВОТО.

технически преглед един път в годината. Моят пилот трябваше да вземе „Миража“ и след това да летим до мястото на конференцията. Но един ден преди уговорения ден за полет, от хангара, където го държим, се обадили на пилота и казали, че случайно са счупили предното

стъкло от страната на втория пилот. Те, разбира се, щяха да го подменят безплатно, но процесът щеше да им отнеме три дни, преди самолетът отново да може да лети. Това означаваше, че с Дренда трябва да летим с пътнически самолет до Колорадо. Не се оплакваме, но ние винаги предпочитаме, ако е възможно, да летим със своя си самолет, където и да ходим. Бяхме малко разочаровани, но нали все пак стигнахме до конференцията... Планът след това беше пилотът да дойде и да ни вземе за обратния полет от Колорадо.

На втория ден от конференцията районът беше ударен от внезапна градушка. Тя беше толкова голяма, че нанесе щети на целия регион. На някои места грамадните ледени парчета направо бяха пробили покривите. Стотици коли бяха унищожени непоправимо. Сгради и покриви бяха повредени. Ако пилотът беше дошъл да ни вземе, той щеше да паркира на обичайното място на малкото летище, където да остави самолета. Но на тази стоянка нямаше никакъв покрив. Невероятна гледка се разкри пред очите ми. Всеки самолет, паркиран точно където щеше да стои и моят, беше съсипан. Моят самолет, по милостта на Бога, не беше там по това време и затова не беше повреден. Със сигурност бе изумителна история, но как точно се случи тя? Имам предвид, дали е просто случайност или това, че самолетът не беше там, беше в резултат на духовен закон, от който аз по някакъв начин съм се възползвал?

Със сигурност знам, че това беше в резултат на духовен закон, който прилагам, за което ще разкажа след малко. Разбирането на даден закон ти позволява да постигаш конкретни резултати всеки път, когато имаш нужда. В този случай аз упражних закон, на който Бог ме научи от самото начало, когато за първи път започна да ме обучава в законите и действията на Своето Царство.

Нека ти разкрия закона, който Бог ми показа, а след това ще ти разкажа и как го приложих на практика. Не забравяй, че всяка история в Библията разкрива по нещо за Царството и как работи то. Аз наричам себе си духовен изследовател. Когато чета Библията винаги търся законите, които предизвикват дадено нещо или законите, които не позволяват на нещо да се случи. Историята, която е свързана с този урок и която искам да ви покажа, се намира в Марк 6 глава.

А понеже стана късно, учениците Му се прибли-

жиха до Него и казаха: Мястото е безлюдно и вече е късно. Разпусни ги, за да отидат в околните колиби и села и да си купят хляб, защото нямат какво да ядат.

А Той в отговор им рече: Дайте им вие да ядат. Но те Му казаха: Да идем ли да купим за двеста динария хляб и да им дадем да ядат?

И Той ги попита: Колко хляба имате? Идете и вижте. След като узнаха, казаха: Пет хляба и две риби. Тогава им заповяда да насядат всички по зелената трева на купчини, на купчини. И насядаха на групи по сто и по петдесет. И като взе петте хляба и двете риби, Той погледна към небето, благослови, разчупи хлябовете и даде на учениците, за да ги наслагат пред тях. Също и двете риби раздели на всички. И всички ядоха и се наситиха. И вдигнаха дванадесет пълни кошници къшеи хляб и остатъци от рибите. А онези, които ядоха хлябовете, бяха пет хиляди души.

Марк 6:35-44

Това е невероятна история и пример затова как оперира Царството на Бог. Пет хляба и две риби хранят 20 000 човека! Ти може би ще кажеш: „Но, Гари, Библията казва, че там е имало само 5 000 мъже.“ Да, така е, но предполагам, че там е имало и жени и деца. Затова смятам, че е имало около 20 000 човека.

Когато учениците идват при Исус с въпроса за храната, Той иска да ги научи на нещо за Царството, затова им казва те да нахранят хората. Но това направо ги шокира. Откъде да вземат толкова много храна? Затова отговарят според единствения източник на снабдяване, който познават – личния труд. Те Му казват: „За това ще са необходими заплатите за осем месеца на един човек!“ От гледна

точка на изкарание за час пари по време на мъчителния труд и пот в проклетата земна система, би било невъзможно да ги нахранят.

Но в Царството различните действащи закони правят всичко възможно. Исус иска да им помогне да видят отвъд проклетата земна система и да научат една нова възможност в Царството на Бог. След това Той иска от тях да видят какво имат на разположение, с което могат да нахранят тълпите. Те отиват и проверяват, а след това отговарят, че са намерили само пет хляба и две риби, но знаят, че това не може да бъде достатъчно за всички. Тогава Исус иска да Му донесат хляба и рибите. Държейки ги в ръцете Си, Той се моли над тях и ги благославя. После ги връща обратно в ръцете на учениците, за да ги раздадат на хората. Разбира се, ти знаеш как свършва историята; всичките тези 20 000 човека ядат до насита, а след това остават 12 коша пълни с това, което е останало.

Моите въпроси са: „Защо Исус кара учениците да Му донесат хляба и рибите, преди да им заръча да ги раздадат на хората? Защо Исус просто не кара учениците да раздадат храната, още щом я намерят? Трябва ли първо Исус да я благослови?“ Правилният отговор е, че първо Исус трябва да благослови хляба и рибите. Нали разбраш, че хлябът и рибите в земното царство се намират под авторитета и юрисдикцията на хората, когато Неговите ученици ги намират. В такъв случай Исус няма правомощия над храната. Но когато хлябът и рибите доброволно са донесени при Него, Той вече може да ги благослови. Думата *благослови* означава да освети или да задели. Тук се разкрива важен закон на Царството.

Когато Исус благославя хляба и рибите, рибите и хлябът сменят царството.

Всъщност юрисдикцията (правомощията) над хляба и рибата се променя. Сега вече Бог има законното право да преумножи хляба и рибата заради хората.

Ако Исус не беше взел хляба и рибата и не ги беше благословил, те нямаше да се преумножат.

Ние се позоваваме на същия този закон, когато благодарим храната си, макар да смятам, че повечето хора не осъзнават какво точно правят, когато се молят върху храната си. Казано по-просто, когато ние се молим за храната си, тя разменя царствата, което позволява на Бог да ни предпази от всяко вредно нещо, което бихме могли да погълнем чрез нея. Тук искам да добавя още нещо. Ако искаме да продължаваме да живеем на полуфабрикати и на нездравословна храна, за която *знаем*, че е вредна за нас, непременно ще пожънем това, което сеем. Но ако сме изяли нещо опасно, за което не сме знаели, че може да ни навреди, Божието слово ще ни предпази точно както предпази моя самолет. Тук не говоря за ритуалните видове молитви, които чуваш повечето хора да изричат над храната си. Молитвата с вяра и благодарността към Бог затова, че Той премахва болестите от нас, ни позволяват като граждани на Неговото велико Царство да се наслаждаваме на обещанията Му.

И ако изпият нещо смъртоносно, няма да им навреди.

Марк 16:18

В съвременния свят имаме нужда от увереност в Божията протекция, което ни дава мир и успокоение. Има толкова много неща, които могат да откраднат нашия мир във всяко едно отношение, включително и във връзка с

храната, която ядем. Повярвай ми, можеш да си сигурен, че сатана има хитър план, чрез който да се опита да открадне твоето здраве и способността ти да бъдеш ефективен срещу него в земното царство именно чрез храна!

Можем да видим друг пример затова как да поставим проблемите си, въпросите си, мира на сърцето си и на практика абсолютно всичко в живота си под юрисдикцията на Царството във Филипяни 4:6-7.

Не се тревожете за нищо, но за всяко нещо с молитва и молба изказвайте прошенията си на Бога с благодарение. И Божият мир, който никой човешки ум не може да схване, ще пази сърцата ви и мислите ви в Христос Исус.

Филипяни 4:6-7

Когато се молим за нещо, това поставя проблема или въпроса под юрисдикцията на Царството на Бог. Ако не се помолим, Божиите ръце са вързани. Затова Библията казва да се молим непрестанно (1 Солунци 5:17) и че нямаме, защото изобщо не искаме (Яков 4:2).

Когато си купих самолета и въобще когато си купя каквото и да било, аз се моля върху него, полагам ръце на него и го поставям под правомощията на Царството на Бог, за да може това нещо да изпълни всичко, за което е предназначено, докато служи на целите на Царството и на моите. Именно поради това самолетът ми е забранена територия за сатана и за неговите демони. Никакво зло не може да ме сполети на този самолет!

Преди около месец лях с моя самолет от Хюстън към Охайо след една конференция. Беше късно, когато се отпавихме над потъналата в тъмнина провинция. В далечината проблеснаха светкавици и от дясната и от лявата ни страна, тъй като към нас се приближаваше буря. Набли-

жаването на бурята ни накара да променим курса си, за да не влезем в самата буря и поради това изгорихме повече гориво, отколкото бяхме запланували. За да сме сигурни, че ще успеем да стигнем безопасно до дома, а също и за да изпълним изискванията на Федералната авиационна администрация във връзка с количеството резервно гориво, разрешено на борда на един самолет, ние решихме да спрем в Луисвил, Кентъки, за да заредим допълнително. Приземихме се с около 30 галона на борда, но имахме още поне час полет и не искахме да останем без гориво. Навлязохме на летището и поискахме да ни заредят по 20 галона във всеки резервоар. Това щеше да означава да сме заредени със 70 галона, което беше повече от достатъчно, за да прелетим останалото разстояние до Охайо, тъй като самолетът гори 22 галона на час.

Докато чакахме на летището, момичето, което ни обслужваше, каза, че отговорникът по поддръжката може да започне да зарежда 40-те галона. Когато го каза, човекът дойде и носеше някакви документи във връзка с прехвърлянето на горивото. Момичето ги взе от ръцете му, загледа се в тях и каза, че нещо не е наред и че цифрите не съвпадат. Поддръжникът каза, че вече е заредил горивото, а че цифрите ще оправи по-късно. Тя каза: „Добре!“, но обясни, че докато не бъдат оправени цифрите, не може да ми издаде фактура и ще трябва да ми я изпрати по имейл по-късно. Ние се съгласихме и тръгнахме към самолета заедно с отговорника по поддръжката. Пилотът ми го накара да потвърди, че наистина е заредил по 20 галона във всеки резервоар и той отговори: „Да, поставих по 20 галона и от двете страни.“

И така, ние отлетяхме към Охайо, но не бяха минали и 40 минути от полета, когато изведнъж левият резервоар се оказа напълно празен. Бяхме шокирани; как изобщо е възможно да се случи такова нещо? Минута по-късно и

десният резервоар беше празен. Беше полунощ, нощта беше тъмна, а ние бяхме на 5 000 метра над земята без да имаме никаква мощ. Какво се случваше? Ние току-що бяхме заредили резервоарите. Хората понякога ме питат: „Самолетът ти няма ли индикатор за горивото?“. Разбира се, че има, но стрелките на индикаторите за гориво на самолета се покачват много бавно, когато той се зарежда. Ако някога сте карали от старите *Събърбън*, тогава вероятно ще разберете за какво говоря. И на тях стрелките на индикатора за бензина в резервоара реагират много бавно, когато се зареждат с гориво.

Но в нашата ситуация моят пилот беше попитал човека право в лицето дали е заредил самолета ни и какво количество гориво е поставил в него. Ние самите го бяхме видели с камиона за гориво да зарежда самолета ни. Пилотът направи дължимото, след като видя камиона да зарежда самолета и той попита два пъти, за да се увери, че в резервоарите са поставени общо 40 галона гориво. Когато установим какво количество е заредено, ние настройваме дигитален индикатор за горивото, който проследява действителното изгаряне на горивото с точност до една десета от галона. Смятахме, че от своя страна сме направили всичко необходимо за безопасното ни прибиране.

Обявихме извънредна ситуация и се наложи да се спуснем и да приземим самолета на летището в Синсинати, което всъщност не беше голям проблем, тъй като се намирахме точно над него, когато резервоарите се оказаха празни, дори беше някак вълнуващо. По-късно разбрахме, че това е първият самолет, който поддръжникът някога е зареждал. И той сложил по два галона във всеки резервоар, а не по 20. Човекът не знаел как да разчита брояча. Сериозно ли? При положение, че всичко което тази национална компания прави е да зарежда самолети – невероятно!

Това, което врагът беше намислил, за да ни навреди, не се оказа голям проблем, а можеше да бъде, ако се намирахме някъде другаде на 5000 метра във въздуха, когато ни свърши горивото. Отново ще кажа, че врагът не може да навреди нито на мен, нито на самолета. За да предотвратим всякаква възможност за други подобни опити от страна на нашия противник, ние променихме някои от процедурите, които следваме при зареждане. На никое място не оставяме самолета да бъде зареждан без нашия надзор. Ние стоим и наблюдаваме, докато видим, че спре пълното зареждане. Инцидентът можеше да се окаже катастрофален, ако не бяхме достатъчно бързи да реагираме или ако времето беше лошо, но, разбира се, не стана така, защото аз имам заветна протекция.

Изходът и от двата инцидента с моя самолет, единият свързан с безопасността на самолета, а другият - с нашата, беше вследствие на моя завет, на законните ми права в Царството. Разбира се, мога да ви разкажа как изобщо се сдобих с този самолет, но няма да бъде точно сега. Смятам, че разбираш какво искам да кажа – Бог е изумителен!

Има закони в Царството, които трябва да научите, за да бъдете ефективни, да сте в безопасност и да имате снабдяване в земното царство. Сатана ни мрази, но той не може да ни спре, слава на Бога! Протекцията е също така почивка, няма тревоги и няма страх! И това е твое законно право!

Между другото, законът, който току-що описах и от който се възползвах, аз наричам закона на юрисдикцията (правомощията).

Друг стих, който Бог ми даде в самото начало във връзка с Неговото Царство, беше Лука 6:20.

*Блажени сте вие сиромаси (бедни), защото е
ваше Божието царство.*

Лука 6:20

С Дренда започнахме да изучаваме какво има предвид Бог, като казва „Божие царство“ в Писанията още от първия стих, който Господ ни показа. Пак ще кажа, че Той ни показа, че е цар на Царство, което е управлявано и което оперира чрез закони. Например, нека поговорим за южната ни граница. Всяка година хиляди хора се опитват да се промъкнат незаконно в Съединените щати.

ИМА ЗАКОНИ В ЦАРСТВОТО, КОИТО ТРЯБВА ДА НАУЧИШ, ЗА ДА БЪДЕШ ЕФЕКТИВЕН, В БЕЗОПАСНОСТ И ДА ИМАШ СНАБДЯВАНЕ В ЗЕМНОТО ЦАРСТВО.

Защо? Дали защото си нямат красива природа там, където живеят? Не, разбира се, че не е заради това. Те се опитват да дойдат в Съединените щати заради управлението ни тук. Нашето правителство има закони, които защитават правата на хората и им позволяват много свободи, които не са на разположение на хората в много други нации – право на имуществена собственост, правото да имаш собствен бизнес, правото да се покланяш както намиращ за добре и свобода на словото. Всички тези неща не са достъпни за хората в много други държави.

Вече поговорихме малко за Божието царство, за някои основополагащи ключове, принципи и закони, които Бог ни е дал като негови граждани. Тяхното познаване или липсата на познаване на тези закони може да се окаже разликата между живота и смъртта, победата и поражението. След като преминахме през тези девет трудни години на изтощителен финансов страх и вече бяхме свободни, не мога да подчертая достатъчно дебело колко важно е да знаете какво означава да бъдеш гражданин на Царството на Бог и колко голямо е значението на това да познавате всичките закони и принципи, които действат в Царството.

Земята е съществувала хиляди години, но много от не-

щата, на които се радваме днес, не са били познати и разбирани от хората. Например, искам да се опитате да си представите Рождество през 1906 година в Оушън Блаф-Брант Рок, Масачузетс. Нещо се случва в онзи ден, което променя света. Реджиналд Фесенден свири „О, свята нощ“ за екипажите на корабите в океана чрез радиовълни и им чете Лука, втората глава. Това е първото в света радиопредаване. Днес ние вземаме мобилния си телефон и говорим с когото си поискаме по света, без изобщо да се замисляме за това.

А какво ще кажете за януари, 1879 г.? Томас Едисън успешно изобретява електрическата крушка, а сега навсякъде по лицето на земята хората използват законите на електричеството и законите на физиката, за да могат да виждат през нощта.

А какво ще кажеш за 17 декември, 1903 г.? Братята Райт правят успешен полет с първия самолет, а днес ние се качваме на модерен реактивен самолет и за часове прелитаме над целия свят. Най-големият пътнически самолет – А 380, който тежи 544 тона, може да качи на борда си 800 пътника и за над 9 часа да лети без да се налага да презарежда и то със скорост от 1000 километра в час. Ако хората през 19 век биха видели нещо подобно, щяха да припаднат при вида му. Но днес това е толкова нормално за нас, колкото щракването на ключа и светването на лампата.

Това, което се опитвам да ви кажа, е, че всичките тези закони винаги са действали на земята, още откакто човекът е бил сътворен. Те винаги са били на разположение, за да бъдат използвани, но хората не са ги познавали. Човекът е виждал как летят птиците, наблюдавал е светкавиците, но не е познавал законите, които управляват всичко това.

Същото се отнася и за Писанията. Религията е поставила граници във връзка със значението на Словото на

Бог. Ние с вас с години сме чували, че тези неща вече са отминали, че Бог не върши повече чудеса. Дарбите на Духа са били само за апостолите, а трънът на Павел е бил някаква болест. Истината е, че Словото е достатъчно семпло и точно. И то ясно казва точно това, което казва. Здравата основа в Царството е първият важен ключ, който трябва да имате, за да можете да отключите всичките останали врати.

**Ето още един важен ключ:
Законите не се променят!**

Ако изпуснете един камък, той непременно ще падне. Колко пъти ще пада? Колкото пъти го изпускате! Законът за земното претегляне ви гарантира, че всеки път ще имате същия резултат. Това се отнася и за законите в Царството на Бога.

ГЛАВА 5

Летенето е по-добро от ходенето

Да летите наистина е по-добре отколкото да вървите! Докато пишех тази глава, бях в моя самолет към дома от лятната ни вила в Канада, носейки се във въздуха с 500 км в час на 7000 м височина. С години сме пътували с колата до Канада от дома си в Охайо. Пътуването винаги е било дълго и изтощително – цели 31 часа докато стигнем до там. Налагаше се да шофирам цяла нощ, за да стигнем на следващия ден. Да, понякога сме си правили почивки и ни е отнемало два дни да стигнем до вилата, но когато човек има само две седмици отпуск и четири дни от тях прекара в пътуване, това е много време от действителната почивка, загубено по пътя. Докато пристигнем, аз вече съм напълно изтощен, а на връщане ме очакват същите 31 часа в шофиране обратно до Охайо.

Винаги съм харесвал самолетите и имам лиценз за пилотиране на самолет още от 19-годишен, но никога не съм си и помислял за възможността да притежавам самолет. Искам да кажа, кога последно сте проверявали цените на самолетите? Но колкото повече научавах за същността на Царството, толкова повече осъзнавах, че аз съм този, който възпрепятства получаването на самолет с моето „не“

и с бедняшкото си мислене. Всъщност вече имам два самолета, единият с който летя за забавление, моят първи самолет, а другият използвам за пътуванията си. Както споменах в една от предишните глави, негативното възпитание, в което сме чували единствено „не“ и „не може“, не ни позволява да мечтаем и да откриваме нови възможности. Ние се отказваме от тях преди изобщо да са имали шанса да се зародят.

Никога не си бях и помислял за възможността да прилежавам самолет. Не виждах начин, по който това може да се случи. С години съм наемал самолетите, с които летя. Но когато започнах да изучавам законите на Царството и видях как с всяка случка в живота ми се демонстрираше реалността на Царството, аз реших, че ще се доверя на Бог и ще повярвам за свой собствен самолет. По това време нямах пари за такъв, но написах един чек и в мястото за бележки добавих „за моя самолет“. Посочих точно какъв вид самолет се готвя да получа. Със съпругата ми посяхме този чек в Царството според Марк 11:24, вярвайки, че сме го получили, още когато се помолихме. От самото начало Господ ми показа във връзка с Царството да правя точно това.

След няколко седмици бях на рутинен преглед, когато моят доктор изведнъж ми каза: „Случайно да знаеш някой, който се интересува от закупуването на самолет?“. Много се изненадах, защото никой никога не ме беше питал такова нещо. „За какъв самолет става въпрос?“ – попитах аз. Тогава той започна да обяснява какъв точно е самолетът, каза ми, че е на местното летище, ако искам да отида и да го огледам. Удивително, но това беше точно този вид самолет, за който бях посял с вяра. Отидох на летището, за да го видя и той беше в изключително добра форма. Знаех, че това е моят самолет. Имаше само един проблем – нямах необходимите средства, за да го купя. Казах на

лекаря, че съм силно заинтересован и че ще му се обадя отново.

Минаха няколко седмици и аз получих обаждане от моя брат, който работеше в ресторанта на баща ми в близост до една сграда, на която бях собственик. Няколко месеца по-рано, през есента, аз се бях сдобил с тази сграда. Планирах да я превърна в комплекс от офиси, които да използвам за компанията ни. Сградата не отговаряше на изискванията за търговска сграда според целите, които аз имах за нея, затова бях наясно, че ще трябва да я преобразя из основи. Свързах се със строителен предприемач, който подготви скиците и ние подписахме договор. Но решихме да изчакаме до пролетта, преди да се захванем с проекта, заради студеното време. Преобразяването щеше да включва събаряне и изцяло ново построяване.

Предишният собственик на сградата ми каза, че водата е спряна за зимата, затова аз изобщо не я проверих. Обаждането на моя брат дойде към края на февруари, след като лекото затопляне беше започнало да разтопява зимните снегове. Той ми каза, че сградата ми е наводнена и от нея тече вода към улицата. И двамата с него знаехме какво означава това – водата не е била спряна за зимата, както ми беше казал предишният собственик. И разбира се, когато отидох да огледам сградата, за да проверя какви са щетите, тръбите на банята на горния етаж бяха спукани, а също и тръбите на банята и на кухнята на долния етаж и цялата сграда беше пълна с вода. Всичкият гипсокартон и от таваните, и от стените беше паднал.

На пръв поглед това може да изглежда като голямо бедствие, но възстановяването на сградата, което вече бяхме планирали, така или иначе налагаше свалянето на всички гипсокартон и събарянето на стените, за да бъде направено съвсем ново оформление на стаите. Планирали бяхме и смяна на външната облицовка на сградата.

Така че всички нанесени щети бяха в области, които така или иначе щяхме да строим отново. Само че, когато купих сградата, аз я застраховах. Затова разходите за всички нанесени щети ми бяха възстановени, застрахователната компания ми написа чек – и да, правилно се досещате, този чек плати моя самолет. Този самолет - „Piper Warrior“, се управлява толкова лесно и аз летя с него често само за забавление. И всеки път, когато го управлявам, се удивявам колко невероятно е усещането да летя в моя напълно изплатен самолет. Все още притежавам този самолет и вече 20 години той продължава да лети.

Въпреки че в тази история събитията, които се случиха, бяха изумителни, не искам да оставате с погрешно впечатление затова как се получават нещата. Не винаги всичко се случва така внезапно, както в тази история. Вас Бог може да ви води към възможности, чрез които да спечелите парите, с които да платите за своя самолет, а може самите търговци да ви предложат изключително добра сделка. Мисленето, което трябва да имате, когато сеете в Царството, е че Бог ще ви покаже вашата жътва и какъв е планът Му, за да я съберете. Второто нещо е да стоите в рамките на вярата и способностите, които сте развили. Някои хора си мислят, че след като Бог така или иначе ще им покаже как да изплатят колата си, то тогава те могат да изберат да посеят за кола за три милиарда долара. Но те нямат вярата за тези три милиарда долара! По-добре е да тръгнете от там, където сте и да започнете да прилагате принципите и законите на Царството, за да изградите своето доверие в тях и способността си да вземете онова, което Бог ви показва.

Ето кое е най-важното, което искам да разберете. Аз бях пилот цели 20 години, преди да си купя самолет. Нима законите на Царството не са действали и преди 20 години? Разбира се, че са! Моето разбиране, или по-скоро да

кажа липсата ми на разбиране, беше това, което не ми позволяваше да си представя, че мога да притежавам самолет.

Човекът е наблюдавал как летят птиците хиляди години, законът за подезната сила е действал ежеминутно непрекъснато и всеки е можел да го наблюдава, но въпреки това никой не е успявал да го види и да го проумее. Какво е онова, което не успявате да видите? Помислете за това.

Един от стиховете, които Бог ме научи в ранните дни във връзка с почивката и отпускането в промисъла на Царството, беше Притчи 10:22.

Благословиенето Господно обогатява и не носи скръб със себе си.

Притчи 10:22

Този стих се отнася за Словото и за принципа от Битие 3:17, който споделих по-рано.

... то проклета да бъде поради тебе земята; със скръб ще се прехранваш от нея през всичките дни от живота си. Тръни и бодли ще ти ражда; и ти ще ядеш полската трева. С пот на лицето си ще ядеш хляб, докато се върнеш в земята...

Битие 3:17

Когато Адам губи Царството, той губи промисъла (произиите) на Царството и е оставен сам да полага усилия, за да оцелее. Но както вече установихме, не можем да тичаме достатъчно бързо с мъчителен труд и пот, за да достигнем до свободата, за която така силно копнеем. Но сега има добра новина! Исус дойде, за да проповядва добри новини на бедните!

Духът на Господа е на Мене, защото Господ Ме е помазал да благовестя на бедните...

Исая 61:1

Исус е пратен, за да проповядва добри новини на бедните. Какво би било добра новина за един беден човек? Просто е - той не трябва повече да бъде вързан в лишения и бедност в проклетата земна система на снабдяване. Повярвайте ми, след като бях живял, или по-добре да кажа, че бях оцелявал девет години без нищо друго освен с кредити и стрес, този стих наистина беше добра новина, но в същото време беше объркващ. Дали наистина имаше предвид това, което казва? Нямахме ли да е страхотно, ако този стих означаваше именно това, че благословието от Господ наистина по някакъв начин донася богатство в живота ни? Трябваше да разбере дали това е истина и ако е така, да се науча как да прилагам тази истина в живота си. Едно нещо, което със сигурност разбирах, беше, че проклятието над човека за прехрана чрез мъчителен труд и пот подсигуряваше само на ниво оцеляване, а оцеляването не беше достатъчно добро! Едва ли имаше някой, който повече от мен да иска да се освободи от това проклятие, само че аз не знаех какво да направя, за да се случи и в моя живот. Мисля, че точно така живеят много християни – четат обещанията на Бог, но не знаят как да се възползват от тях и да ги видят изпълнени в своя живот на земята.

Когато започнах да изучавам задълбочено истината на Бога и Господ ме водеше към по-дълбоко разбиране на принципите на Царството, аз прочетох как Авраам е станал много заможен. Момент! Ами какво се случва със земната проклетата система на снабдяване, как така той я е преодолял?

Авраам беше станал много богат с добитък, сребро и злато.

Битие 13:2

Той е станал богат... не, Библията казва „много богат“, но как? Сигурно ще заявите, че това все пак е Авраам и затова той става толкова заможен. Но това не е така и точно тук трябва да осъзнаете законите на Царството. Законите не обръщат внимание на това кой е човекът насреща. Те не гледат различно на различните хора. Ако някой, който и да било, скочи от *Емпайър Стейт Билдинг* без парашут, без значение колко велик или колко нищожен е този човек, всеки знае какъв ще бъде резултатът. Законът за земното притегляне важи за абсолютно всички безотказно. Как тогава Авраам преуспява, въпреки проклятието върху земята? Дали няма някакви ключове в неговата история, които можем да открием? Част от отговора ще намерим в Битие, 12 глава. Там Бог дава на Аврам, когото по-късно преименува на Авраам, обещание за неговия живот и за живота на потомците му.

Тogaва Господ каза на Аврам: Излез от отечеството си, измежду рода си и от бащиния си дом, та иди в земята, която ще ти покажа. Ще те направя голям народ; ще те благословя и ще прославя името ти, и ще бъдеш за благословение. Ще благословя ония, които те благославят, а ще прокълна всеки, който те кълне; и в тебе ще се благославят всички земни племена.

Битие 12:1-3

Обещанието зависи от това дали Авраам ще повярва на Бог и ще Му се подчини, и се изисква огромна вяра от

негова страна, за да си тръгне от мястото, което познава, без да знае накъде отива.

С вяра призованият от Бога Авраам послуша и се отправи към земята, която щеше да получи в наследство, и тръгна, без да знае накъде отива.

Евреи 11:8

Виждаме, че Бог намира легален достъп до земното царство чрез човек, който Му се доверява, дори когато в това няма никакъв смисъл. Вратата на Авраам дава възможност на Бог да го благослови лично. А по-късно, отново поради вратата на Авраам, Бог сключва завет с него, който касае и неговите наследници. Не бива да считате това за нещо странно. Нали си спомняте, че точно така и сатана се сдоби с достъп до земята в самото начало. Адам, който има легални правомощия над земята, както пише в Евреи 2:7-8, избира да повярва на сатана вместо на Бога.

Вратата на Авраам, която отваря законна врата за влиянието на Небето върху неговия живот, му позволява да благоуспява толкова много. Това благоуспяване стига до всичките наследници на Авраам. Когато изучавах допълнително тази тема, аз четох за Йосиф, който е правнук на Авраам. Открих невероятен пример и по-дълбоко разбираше за Царството и как работи то и по-специално за смисъла, който е вложен в Притчи 10:22.

Като начало, братята на Йосиф го мразят и го продават в робство чрез търговци на роби, които често минават през техния регион. Тези търговци отвеждат Йосиф в Египет, където той е продаден на Петефрий, капитан от египетската армия. Именно в този текст аз открих важно парче от пъзела, разкриващо способността на Авраам да преуспява до степената, до която го прави.

А Йосиф заведоха в Египет и египтянинът Петефрий, Фараонов придворен, началник на телохранителите, го купи от ръката на исмаилянците, които го доведоха там. И Господ беше с Йосиф и той благоуспяваше и се намираше в дома на господаря си египтянина. И като видя господарят му, че Господ бе с него, и че Господ прави да успява в ръката му всичко, което вършеше, Йосиф придоби благоволение пред очите му и му служеше; и той го постави настоятел на дома си, като предаде в ръката му всичко, което имаше. И от както го постави настоятел на дома си и на всичко, което имаше, Господ благослови дома на египтянина заради Йосиф; ГОСПОДНОТО БЛАГОСЛОВЕНИЕ БЕШЕ ВЪРХУ ВСИЧКО, КОЕТО ИМАШЕ В ДОМА И ПО НИВИТЕ. А Петефрий остави всичко що имаше в Йосифовата ръка, и, освен хляба, който ядеше, не знаеше нищо за онова, което притежаваше.

Битие 39:1-6

Текстът ясно казва, че благословието от Господ е това, което прави Йосиф да благоуспява. Но какво точно е благословието Господно? Забелязах, че се говори за „благословието на Господ“, а не за „някакво благословение от Господ“. Всеки от нас казва за нещо голямо, че то е било благословение за него. Но в текста не се говори за някакво общо, добро нещо, което се случва. Говори се за „благословието“.

Тогава осъзнах, че благословието Господно всъщност е заветът, сключен между Бог и Авраам и неговите наследници. По-специално благословието са обещанията, дадени на Авраам в този завет. Един правен договор съдържа задълженията на двете участващи страни, но в

него също така са посочени и техните ползи и облаги. В този случай обещанията, дадени на Авраам, са облагите в договора. Нашето задължение, за да можем да се наслаждаваме на тези облаги, е да следваме Господните постановления и закони. Освен това ясно видях, че всяко нещо, което е поставено под легалната юрисдикция на Йосиф, също се радва или е обект на същите тези обещания и облаги.

Тогава и Притчи 10:22 придоби съвсем ясен смисъл за мен. Обещанията на Бог, дадени на Авраам в законното правно споразумение, анулират проклетата земна система на бедност. Благословието, дадено на Авраам, прави законосъобразно за Бог да благослови Авраам и неговото потомство с благоуспяването и с влиянието, което Той от самото начало е искал да даде на човека. Нека отново прочетем Притчи 10:22, но този път в скоби ще поставим и нашето разбиране.

Основен ключ:

Благословието Господно (обещанията, дадени на Авраам) обогатява и не носи скръб със себе си.

Фразата *не носи скръб със себе си* се отнася до проклетата земна система от Битие 3:17-18 – чрез мъчителен труд и пот. Думата на иврит за „скръб“ означава също и „тежък труд“! Успявате ли да го видите? Човек може да избегне ограниченията на земното проклетие за мъчителен труд и пот чрез обещанията, дадени на Авраам. Да, знам какво си мислите – „Тези обещания са дадени на Авраам и на неговото потомство.“ Да, така е, но нека тогава ви покажа друг пасаж от Писанията – Галатяни 3:13-14.

*Христос ни изкупи от проклетията на закона,
като стана проклет за нас; защото е писано:*

„Проклет всеки, който виси на дърво“, така щото благословението, дадено на Авраам, да дойде чрез Христос Исус на езичниците, за да приемем обещания Дух чрез вяра.

Галатяни 3:13–14

Сега чрез вяра, ние като вярващи в Исус Христос, участваме в благословението, дадено на Авраам. Но какво е това благословение, дадено на Авраам? Можем да намерим списъка с обещанията във Второзаконие 28.

Ако напълно слушаш гласа на Господа твоя Бог и внимаваш да вършиш всичките Негови заповеди, които днес ти заповядвам, тогава Господ твоят Бог ще те въздигне над всичките народи на света. И всички тези благословения ще дойдат на тебе и ще почиват на тебе, ако се подчиняваш на гласа на Господа твоя Бог: Благословен ще бъдеш в града и благословен ще бъдеш на полето. Благословен ще бъде плодът на утробата ти, плодът на земята ти и плодът от добитъка ти, рожбите от говедата ти и малките от овцете ти.

Благословен кошът ти и ноцвите ти.

Благословен ще бъдеш при влизането си и благословен ще бъдеш при излизането си.

Господ ще направи да бъдат поразявани пред теб неприятелите, които се повдигат против тебе; през един път те ще излязат против тебе, а през седем пътища ще бягат от пред тебе.

Господ ще заповяда да дойде благословение на тебе в житниците ти и във всичките ти предприятия, и ще те благославя в земята, която Господ твоят Бог ти дава.

Господ ще те утвърди като свят народ за Себе Си,

според както ти се е клел, ако пазиш заповедите на Господа твоя Бог и ходиш в Неговите пътища; и всичките племена на света ще видят, че ти се наричаш с Господното име, и ще се боят от тебе. Господ ще те направи да изобилстваш с блага, в плода на утробата ти, в плода на добитъка ти и в плода на земята ти, върху земята, за която Господ се е клел на бащите ти да ти я даде. Господ ще ти отвори доброто Си съкровище, Небето, за да дава дъжд на земята ти на времето му, и да благославя всичките дела на ръцете ти; и ти ще заемаш на много народи, а няма да взимаш на заем. Господ ще те постави глава, а не опашка, ти ще бъдеш само отгоре и няма да бъдеш отдолу, ако слушаш заповедите на Господа твоя Бог, които днес ти заповядвам да ги пазиш и вършиш. От думите, които днес ви заповядвам, да не се връщаш надясно или наляво, за да отидеш след други богове да им служиш.

Второзаконие 28:1-14

Всички тези обещания из целия Стар завет са сега ваши, за да им се наслаждавате. Разликата е в това, че в Стария завет хората имат достъп до тях чрез неща, които трябва да направят, а ние имаме достъп до тях чрез вяра в Исус Христос под Новия завет. Ние с вас, като езичници, сме били присадени към питомната маслина и сега чрез Исус Христос участваме в благословието на Авраам. Но днес ние имаме много повече от физическото благословение на Авраам, имаме и духовното благословение на новородението. Имаме физическото, земно благословение на Авраам, но имаме и вечното благословение на Небето и Святия Дух, Който действително обитава в нас като синове и дъщери на Бога. Не забравяйте, че само синовете

и дъщерите получават наследството, а робите - не. Без новороджението, макар Авраам да обича Бога, Святият Дух не обитава в него, нито той може да влезе в Небето. Разбира се, той получава достъп до небето след като Исус плаща дълга за греха.

Сега вече разбирам какво всъщност означава Притчи 10:22, когато казва, че Бог дава богатство без да му прибавя скръб. Скръб на иврит означава тежък труд, който, сега разбирам, че се отнася за проклетата земна система на мъчителен труд и пот. Разбирам, че именно този завет, това благословение на обещанието за Божията помощ и Неговите облаци, издига Авраам над земното проклятие и го прави да преуспява. Осъзнавам, че облагите от това благословение, описани във Второзаконие, 28 глава, ясно показват, че и самият аз трябва да благоуспявам. Ефектът от тези обещания е, че аз съм предопределен да бъда глава, а не опашка; да давам, а не да вземам назаем. Това е законно право на всяко едно дете на Бога. Също като Йосиф аз имам благословието на Бог и би трябвало да преуспявам. Имам също така и наследството на цялото Царство на Бога. Като син, всичко това вече законно ми принадлежи.

Когато отново разгледах историята на Йосиф от Битие 39, аз ясно видях, че онова, което привлича вниманието на Петефрий, е успехът на Йосиф и именно видимият успех е този, който привлича вниманието на нациите по света и им дава възможност да видят нещо различно в народа на Бог.

... и всичките племена на света ще видят, че ти се наричаш с Господното име, и ще се боят от тебе. Господ ще те направи да изобилстваш с блага, в плода на утробата ти, в плода на добитъка ти и в плода на земята ти, върху земята, за която Господ се е клел на бащите ти да ти я даде.

Второзаконие 28:10-11

В Битие 39:6 се съдържа и друг важен ключ, който съм открил и който искам да ви покажа. Говорейки за Петефрий, Словото казва: *А Петефрий остави всичко което имаше в Йосифовата ръка, и, освен хляба, който ядеше, не знаеше* (не се тревожеше, не мислеше за) *нищо за онава, което притежаваше*. Аз го видях! Ето това е пример за почивката, за която си говорим. Петефрий няма нужда да мисли за нищо друго, освен за храната, която яде. Това показва, че успехите, които Йосиф донесе в дома му, позволяват на Петефрий да бъде съсредоточен върху своите задачи и намерения, а не върху оцеляването си!

С Дренда имаме едно твърдение, което използваме от години. „Докато не оправите проблема си с парите, няма да откриете своята съдба.“ Няма да откриете и кои всъщност сте. Няма да успеете да намерите своята ниша, своята страст, нито ще намерите пълно удовлетворение от живота. Ще вземате всичките си решения въз основа на стремежа си да оцелеете, да намерите пари и ще правите неща, за които изобщо не сте родени, само за да успеете да получите някаква заплата. А тук виждаме какво въздействие оказва благословието на Господ върху Петефрий, който на практика не знае абсолютно нищо за Царството на Бог. Поставяйки всичко свое под грижите на Йосиф, всяка негова нужда и проблем се прехвърля под завета, който носи Йосиф. Съвсем ясно се вижда моментът на това прехвърляне в 5 стих от 39 глава.

И откакто го постави настоятел на дома си и на всичко, което имаше, Господ благослови дома на египтянина заради Йосиф; ГОСПОДНОТО БЛАГОСЛОВЕНИЕ БЕШЕ ВЪРХУ ВСИЧКО, КОЕТО ИМАШЕ В ДОМА И ПО НИВИТЕ.

Битие 39:5

Тук отново виждаме прехвърляне на нещо от земното царство, което е предмет на проклетата земна система, но което идва под юрисдикцията на Царството на Бог и сега в него настъпват драстични промени. Нека си признаем – ако Бог ни помага с Неговата мъдрост и ни води към правилни решения и ни предупреждава за възможни провали, дали няма да сме успешни? Сега разбирате ли? Благословието на Господ е и ваше!

Когато изучавах това по времето, в което Господ ме учеше за Царството, аз бях объркан - защо Йосиф има такъв невероятен успех поради това благословение, а повечето християни, които познавам днес, едва успяват да платят сметките си. Повечето хора изобщо не смятат, че е възможно да бъдат напълно свободни финансово. Въпреки това ние имаме един по-добър завет, основан върху по-добри обещания от тези в Стария завет. Макар ясно да разбирах благословието на Господ, аз все още не знаех как точно това благословение ще даде отговорите, от които имах нужда, но продължавах да го изучавам и да се наслаждавам на все повече свобода, когато прилагам и експериментирах с онова, на което ме учеше Бог.

След това насочих вниманието си към Новия завет и започнах да разглеждам Исус и Неговото служение, за да науча повече за това как Царството на Бог променя ситуациите и обстоятелствата там.

А веднъж, когато народът Го притискаше да слуша Божието слово, Той слезе от ладията при Генисаретското езеро. И видя две ладии, спрени край езерото; а рибарите бяха изтеглили от тях и изпираха мрежите си. И като влезе в една от ладията, която беше на Симон, помоли го да я отдалечи малко от сушата; и седна та поучаваше народа от ладията.

И като престана да говори, рече на Симона: Оттегли ладията към дълбокото и хвърлете мрежите за ловитба. А Симон в отговор рече: Учителю, цяла нощ се трудихме, и нищо не уловихме; но по Твоята дума ще хвърля мрежите.

И като сториха това, уловиха твърде много риба, така щото се прокъсваха мрежите им. И извикаха съдружниците си от другата ладия да им дойдат на помощ; и те дойдоха и напълниха и двете ладии, до толкова, щото щяха да потънат.

А Симон Петър, като видя това, падна пред Исусовите колене и каза: Иди си от мене, Господи, защото съм грешен човек. Понеже той и всички, които бяха с него, се учудиха на ловитбата на рибите, що уловиха. Също и Яков и Йоан, синовете на Заведя, които бяха Симонови съдружници.

А Исус рече на Симон: Не бой се; отсега човеци ще ловиш. И когато извлякоха ладии на сушата, оставиха всичко и отидоха след Него.

Лука 5:1-11

Това е една история затова как Божието царство за една сутрин преобръща напълно проклетата земна система в живота на тези рибари. Ако прочетете текста, ще откриете, че Петър, Яков и Йоан хвърлят мрежите си цяла нощ, без да хванат нито една риба. Типично за проклетата земна система на мъчителен труд и пот, те не получават нищо в онази нощ в замяна на своите усилия. Но когато Исус се докосва и освобождава Царството на Бог и неговите функции, същите рибари улавят толкова много риба, че лодките им започват да потъват!

Спрете за момент! Нека помислим за това, което току-що прочетохме. Нищото, липсата на каквато и да било риба, разорението се превръща в такъв богат улов, че

почти потапя двете лодки? А хората четат тази история, всъщност са я чели стотици години без изобщо да видят или дори да се замислят за факта, че същото нещо може да се случи и на тях. Защо? Обикновено хората смятат, че понеже самият Исус е там, затова се случва това чудо. Но спомнете ли си историята, която ви показах от Марк, 6 глава, където Исус не може да изцели хората, защото те нямат вяра и съответно Царството няма правомощия там? Някой трябва да даде правомощия на Небето, преди небето да може да се намеси в дадена ситуация.

*Симон отговори: Господи, работихме усилено цяла нощ без да сме уловили нищо. Но **понеже Ти така казваш, аз ще спусна мрежите.***

Петър идва в съгласие с Небето и Небето вече има законен достъп до случващото се. Отново виждаме как земното царство е трансформирано от Царството на Бог. Щура работи, точно както хората, които хиляди години наблюдават как птиците летят, но никога не проумяват, че да летят е възможно и за тях и затова никога не се опитват дори да преследват подобна идея. Такива са и много християни днес, не осъзнават, че не е необходимо да се примиряват с празните мрежи и че имат достъп до небесната власт, която да им помогне да преуспяват в живота. Това, което искам да видите тук, е, че същите мъже, които сами не успяват да уловят абсолютно нищо, сега имат две лодки, които са пълни с толкова риба, че започват да потъват!

Приятелю, разликата я прави Царството, а не хората. Може би си мислите, че нямате бъдеще, че нямате достатъчно и че нищо не ви се получава. Но всъщност всичко, от което имате нужда, е Царството да преобърне вашия живот в свидетелство за успех. Да, има част, която трябва

да извършите самите вие. Тези рибари трябваше да отидат да ловят риба, трябваше да се погрижат за мрежите си и да се подготвят за улова – но всеки може да улови риба, ако Бог му покаже къде да хвърли мрежите.

Чуйте ме, проклетата светска система на постоянно тичане и потене не може да направи да се случват нещата. Никой човек не може да тича достатъчно бързо или достатъчно дълго, че сам да успее да постигне мечтите си. Бог никога не е възнамерявал да скърцате със зъби и да се опитвате със собствени сили да постигнете каквото и да било.

Докосвайки се до законите и обещанията на Царството на Бог, ние можем да летим, вместо да вървим. Нека го кажа по друг начин. Макар законът за земното притегляне да е все още в сила, ние можем да летим, докосвайки се до един друг закон, закона за подемната сила, и да се наслаждаваме на един напълно нов начин на живот.

Не забравяйте, че когато стигнете до познаването на Христос, ставате част от Божието царство. Като негови граждани вие имате неопровержими законни права, а като синове или дъщери вие имате неотменимото право на наследство. Вашите законни права и облаги ви поставят високо над проклетата земна система на бедност, болест и провал.

Представете си само как е звучал този стих за някой израилтянин, който е бил роб през целия си живот. Всъщност израилтяните откакто се помнят са познавали единствено робството. Това са думите, които Моисей изговаря пред народа на Израел, когато отиват, за да влязат в Обещаната земя.

А когато Господ твоят Бог те въведе в земята, за която се е клел на бащите ти, на Авраам, Исаак и Яков, и ти даде големи и хубави градове, КОИ-

ТО ТИ НЕ СИ СЪГРАДИЛ, и къщи, пълни с всякакви блага, които не си напълнил, и изкопани кладенци, които не си копал, и лозя и маслини, които не си насадил, когато ядеш и се наситиш, внимавай на себе си, да не забравиш Господа, който те изведе из Египетската земя [другото царство] от земята на РОБСТВО [царството на робство].

Второзаконие 6:10-12

Като бивши роби единственият начин, по който те знаят как да свършат нещо, е чрез тежък труд и пот. Но тук Бог им казва, че не техният труд ще им подсигури нещата, от които имат нужда. Той не им казва, че повече никога няма да им се налага да се трудят, а че няма да бъдат вързани за система, която им налага да работят само и само да могат да оцелеят. Бог казва, че те ще преуспяват в земята, в която Той ги води.

Нека да завърша тази глава с още една история, която допълнително илюстрира това, което казвам. С Дренда не сме особено големи любители на колите. Някои хора са и могат да ви кажат всичките марки автомобили, на които се възхищават. По някаква причина ние така и не се научихме да харесваме колите. Не ме разбирайте погрешно. Обичаме хубавите неща, но никога не сме казвали например, че трябва да имаме конкретна кола. Обикновено купуваме автомобил, после го караме около 10 години. Ние се грижим много добре за колите си и те никога не приличат на стари коли, но докато изглеждат добре и се движат добре, ние сме доволни и не мислим да ги сменяме.

Преди няколко години обаче църквата ни нае няколко кадилака „Escalade“ за конференция, на която бяхме домакини. Наехме ги, за да можем да разкарваме гостите си с тях, защото искахме да им предоставим хубави коли за това. Това не беше нещо, което правим за първи път.

Винаги така се грижим за гостите, но този път самите ние карахме едната от тези коли, докато ги бяхме наели. Не съм сигурен защо се е наложило ние да караме по време на това събитие, но една вечер се прибрахме с тази кола у дома. И знаете ли какво? Много ни хареса този автомобил. И Дренда, и аз много харесахме и как върви, и как изглежда.

По това време ние карахме хонда „Pilot“, но кадилакът беше стъпка по-нагоре от хондата със сигурност. Този кадилак специално беше платиненият перлено-бял модел и беше по-късата версия. Тези автомобили се произвеждат в два размера, единият е по-къс, другият по-дълъг. Ние харесахме късата версия повече от другата, защото смятахме, че се държи по-добре на пътя и е малко по-маневрена. Докато карах кадилака с Дренда, тя каза: „Знаеш ли какво, харесвам тази кола; мисля да си купя такава.“ Съгласих се. „Трябва да си вземем същата като тази, късия модел в перлено бяло.“ И двамата се съгласихме.

Въпреки че на никого не казахме за нашия разговор, около месец по-късно, докато излизах навън, за да си взема вестника, мобилният ми телефон иззвъня. Разпознах гласа отсреща. Беше един човек от нашата църква. Поздравя ме, а след това каза, че иска да ми купи кадилак „Escalade“. За момент бях силно изненадан, но после казах: „Страхотно!“. Тогава той ме попита какъв цвят бих искал да е колата и му отговорих, че на нас ни харесва много перлено-белият модел. Мъжът каза, че ще ми се обади, когато я вземе. Изобщо не ме попита дали искам късия или дългия вариант. Мина цял месец оттогава и аз си помислих, че е забравил за колата, но ето че той се обади и ни каза да отидем да си я вземем.

Когато се срещнахме на уреченото място, там видяхме красива перлено-бяла кола, късия модел на кадилак „Escalade“. Беше направо перфектна, без никаква драско-

тина, буквално перфектна. Казахме му, че много ни харесва. Тогава той започна да ни се извинява и да ни казва, че му е отнело толкова дълго време, защото е търсил дългия модел, но не е успял да го намери. Намерил единствено късия модел. Ние с Дренда се засмяхме и му казахме, че сме искали точно късия модел. Карахме колата към вкъщи в онзи ден и си мислихме, че сме най-богатите хора на планетата. Но знаете ли какво? Тези коли са на пазара от дълго време. Аз просто никога не съм си и помислял да притежавам такава! За да разберете тази история напълно, трябва да знаете, че до този момент бях подарил осем коли, така че съм сял по отношение на колите. Просто никога до тогава не бях казвал, че искам такава.

П.П. – Знам какво си мислите, че тези неща се случват само на проповедниците. Но аз работя във финансовата сфера от 36 години и съм разговарял с много проповедници. Честно да ви кажа, повечето от тях живеят ден за ден и едва свързват двата края. Не, тези неща не се случват с нас защото проповядваме Царството, а защото живеем в Царството и прилагаме законите Му в живота си. Всъщност аз бях напълно свободен от дълговете си преди да основа църквата. Не съм се нуждаел да стартирам църква, че да мога да имам работа, чрез която да си плащам сметките – само казвам. Основах църквата, за да мога да свидетелствам на хората онова, което с Дренда бяхме открили – добрите вести на Царството!

ВСИЧКО, ОТ КОЕТО ИМАТЕ НУЖДА, Е ЦАРСТВОТО ДА ПРЕОБЪРНЕ ЖИВОТА ВИ В СВИДЕТЕЛСТВО ЗА УСПЕХ. ДА, И ВИЕ ИМАТЕ СВОЯТА СИ ЧАСТ, КОЯТО ТРЯБВА ДА ИЗВЪРШИТЕ.

ГЛАВА 6

Животът е много повече от плащането на сметки!

Струваше ми се, че съм в малък оазис наред с пустинята на живота. Бяхме поканили около 50 човека в старата ни селска къща един следобед, за да си напалим огън на открито, да хапнем барбекю и да се насладим на общение един с друг. Това беше в годините на изключително голям стрес, без пари, борейки се, за да оцелеем още една поредна седмица. Очаквах с такова нетърпение този ден, защото бях емоционално много изтощен и имах нужда от нещо позитивно, което да ме разсее от трудното ми ежедневие. Вечерта пожъна невероятен успех – храната беше страхотна, много от приятелите ни дойдоха с децата си и всички си прекарвахме страхотно. Къщата беше пълна с народ, когато се чу почукване на вратата. Помислих си, че е някой закъснял приятел, но когато отворих, насреща ми стоеше служител на електрическата компания. Поздрави ме и любезно каза, че е дошъл да ни изключи тока, тъй като имаме неплатени сметки. Бях ужасен. Моята къща беше пълна с гости и имах нужда от електричество, освен това какъв срам щеше да ми причини това.

Много бързо помолих служителя да идем за момент в задния двор. Попитах го какво ще ми струва да остави тока пуснат и той ми посочи съответната сума. „Твърде висока е“ - помислих си аз. „Дали не е възможно да намалите малко сумата?“ Той помисли за момент и накрая ми посочи по-ниска сума. „А ще можете ли да задържите чека до вторник, преди да го депозирате?“ – попитах го аз. „Няма проблем.“ Написах му чека. Но в тази сметка онази петъчна вечер нямаше никакви пари и нямах никаква представа как ще постъпят до вторник някакви суми, но поне токът ми остана включен през целия уикенд. Не си спомням какво точно съм направил във въпросния вторник, за да запазя сметката, но най-вероятно съм намерил нещо, което да заложа.

Това беше само един ден от живота ни на финансов смут и несигурност. А сега си представете да живеете по този начин цели девет години! Животът в такъв стрес възпрепятства всяко видение и задушават и най-малката радост, която някой от дните могат да ви донесат. Всяка мисъл беше съсредоточена върху оцеляването ни и откъде ще мога да намеря пари за следващите сметки. Дали не съм похарчил прекалено много пари през миналата седмица? Дали да не си вземам калкулатора, когато пазарувам, за да съм сигурен, че не надвишавам възможностите си? Постоянно мислех как мога да постигна нещо по възможно най-евтиния начин. Приятели, това не е живот! Вижте какво пише Матей 6:25.

Затова ви казвам: Не се безпокойте за живота си, какво ще ядете или какво ще пиете, нито за тялото си, какво ще облечете. Не е ли животът повече от храната, и тялото от облеклото?

Матей 6:25

Исус казва, че нещата необходими за живота не са самият живот! Всичко необходимо за живота има за цел да го поддържа. Но откакто Адам губи промисъла на Царството, животът се преобръща наопаки и сега всичко необходимо за поддръжката на живота е станало по-важно от самия живот. Хората нямат никаква представа какво е истинският живот и със сигурност не знаят кои всъщност са те самите. Попитайте някой човек кой е той и ще ви каже какво работи и с какво се занимава. „Аз съм доктор. Аз съм брокер.“ Не, това не отговаря на въпроса кои сте вие, а само показва каква е професията ви. Човекът е изгубил своите мечти. Имам предвид, че днес човек мечтае как да прави повече пари, но е изгубил копнежа да намери своята цел в живота. С други думи, онова, което плаща най-добре, се е превърнало в негова мечта. Но тъй като всеки човек е създаден уникално и с различни дарби, таланти и способности, той се оказва на месторабота с длъжност, която няма нищо общо с неговото предназначение и увлечения. Животът се превръща в дълги, изтощителни седмици на очакване на свободата през уикенда или в дълъг, изтощителен живот в очакване на пенсионирането.

Нека ви попитам нещо. Ако нямате никаква нужда от пари и разполагате с много повече отколкото можете да похарчите през целия си живот, какво щяхте да правите? Сигурно ще ми кажете нещо много по-различно от това, което правите в момента. Както вече споменах, знам от проучванията, че поне 70% от американците, запитани дали харесват работата си, отговарят, че не работят това, което действително искат и което би им било приятно. Искам да разберете, че това преследване на богатство, този натиск постоянно да се представяте добре и непрекъснатата тревога за утрешния ден не са според първоначалния план на Бог.

И Бог създаде човека по Своя образ; по Божия образ го създаде; мъж и жена ги създаде. И Бог ги благослови. И рече им Бог: Плодете се и се размножавайте, напълнете земята и обладайте я, и владейте над морските риби, над въздушните птици и над всяко живо същество, което се движи по земята.

И Бог рече: Вижте, давам ви всяка семеносна трева, която е по лицето на цялата земя и всяко дърво, което има в себе си плод на семеносно дърво; те ще ви бъдат за храна. И на всичките земни зверове, на всичките въздушни птици, и на всичко, което пълзи по земята, в което има живот, давам, всяка зелена трева за храна; и стана така.

*И Бог видя всичко, което създаде; и, ето, беше твърде добро. И стана вечер, и стана утро – **ден шести**.*

Битие 1:27-31

Човекът е създаден в шестия ден от сътворението – в края на шестия ден, за да сме напълно точни. Той е създаден в края на шестия ден, защото е сътворен да живее с Бог на седмия ден, денят, познат като ден за почивка.

*Така се **свършиха** небето и земята и цялото тяхно войнство. И на седмия ден, като свърши Бог делата, които беше създал, на седмия ден си почива от всички дела, които беше създал. И благослови Бог седмия ден и го освети, защото в него си почива от всичките си дела, от всичко, което Бог беше създал и сътворил.*

Битие 2:1-3

Библията казва, че Бог си почива на седмия ден. Нима Той е изморен? Просто е свършил работата Си. Всичко е завършено. Всичко, от което човек би имал нужда на земята, вече е там, когато се появява човекът. Спокойствие. Човекът има всички необходими провизии, от които някога би имал нужда. Няма притеснения за сметки, които трябва да плаща, няма притеснения, че може да се разболее. Той има съвършено тяло и съвършена съпруга. Единственото, върху което да се фокусират мъжът и жената, е един на друг, на Бог и на своите задължения и цели. Адам отговаря за земята, той владее изцяло над нея чрез авторитета и силата на Царството на Бог. Но ние вече знаем как приключва тази история. Адам и Ева извършват измяна срещу Царството на Бог и губят своята позиция, губят провизиите си и своето предназначение и цел. Търсенето на начини за оцеляване се превръща в тяхна основна задача. Сега вече тревога и страх поглъщат мислите им и те се борят, за да оцелеят. Както казва Битие 3:17-18, за да преживеят трябва да се трудят с мъка и пот на челото.

Адам губи седмия ден!

Сега вече няма почивка, няма спокойствие и мир. Мрачна непълнота обгръща живота му и Адам е в една постоянна надпревара, за да успее да се задържи над тази празнота. Оттогава насетне човекът живее в това състояние на непълнота. Но има лъч надежда. Когато човекът съгрешава, Бог му дава обещание, рисува му картина за онова, което един ден Той ще възстанови и ще върне отново на Своето творение. Нарича се шабат или събота. Думата *шабат* буквално означава „почивка“. Седмият ден от седмицата е даден на човека като съботен ден. Изискването за шабат, както можете да си представите, е да не се върши никаква работа през него; никакъв мъчителен

труд и пот не са позволени. Това е ден, в който човекът трябва да спре и да се наслаждава на семейството си и да се покланя на Бог. Всичките провизии за шабат трябва да

БОГАТСТВОТО НИ ПРИМАМВА С ЕВЕНТУАЛНАТА ВЪЗМОЖНОСТ ДА ИЗБЯГАМЕ НА МЯСТО НА ПОЧИВКА – МЯСТО, КЪДЕТО МОЖЕМ ДА СЕ ФОКУСИРАМЕ ВЪРХУ ОНОВА, КОЕТО ДЕЙСТВИТЕЛНО ИСКАМЕ ДА ПРАВИМ И ДА ЖИВЕЕМ ЖИВОТ, ПЪЛЕН СЪС СМИСЪЛ И ЦЕЛ, ВМЕСТО С МИСЛИ ЗА ОЦЕЛЯВАНЕ.

бъдат подготвени и завършени преди започването на самия ден. Дори и храната за този ден трябва да бъде приготвена предната вечер. Това е ден за почивка с пълен промисъл за всеки един детайл от всяка възможна нужда по време на съботата. В този ден човекът може да спре и да си мисли за нещо различно от оцеляването.

Съботният ден е просто един ден. Но човекът постоянно мечтае за живот на почивка. Човешкият стремеж към богатство е симптом на неговото желание да бъде свободен от мъчителния труд и пот, които го държат в плен през целия му живот. Богатството ни примамва с евентуалната възможност да избягаме на място на почивка – място, където можем да се фокусираме върху това, което действително искаме да правим и да живеем живот, пълен със смисъл и цел, вместо с мисли за оцеляване.

Днес съботният ден, седмият ден, независимо дали го празнувате в събота или в неделя, не е на особена почит в нашата култура. Да, повечето хора, които посещават църква, го правят в неделя сутрин. Но гледайки културата като цяло, не можете да го разграничите от останалите работни дни. Когато бях малък, всичко в неделя беше затворено. В неделя не можеше да се ходи на пазар; даже

гориво не можеше да се зарежда в неделния ден. Баща ми трябваше да зарежда повече гориво в съботата, за да е сигурен, че ще му стигне и за неделния ден. Ако ме познавахте повече, щяхте да знаете, че обичам да ходя на лов, обаче като ловджия и на лов не можех да ходя в неделния ден. Беше незаконно да се ходи на лов в неделя. Хората се обличаха с най-красивите си дрехи и в неделя имаха големи семейни вечери. Днес всичко това се е променило. Но истинската идея за съботата не се е променила.

Независимо от това колко добре сме били подготвени за Съботния ден, без значение колко страхотна е била семейната трапеза, понеделникът не закъсняваше. Фразата „Смазан съм още от понеделник сутрин“ откакто се помня е синоним на „изпитвам ужас“. „Трябва да се връщам на работа“ и „обратно на тръстиката“ бяха фрази, с които описвахме понеделничните сутрини. А ако спрете и се замислите, това звучи почти като робство. Слава на Бога, вече е петък! Дори и днес уикендите предлагат кратко време за отдих на повечето хора. Но този отдих е краткотраен, а понеделникът чака зад ъгъла.

Но какво бихте казали, ако наистина има възможност да се живее в една постоянна събота? Колко страхотно би било, ако наистина съществува начин, по който да живеем свободни от страх, пълни с провизии, изпълнени с цели и живеещи на място на почивка и мир! Животът ни с Дренда беше изпълнен с притеснения, страхове, болест и несигурност цели девет години, докато не открихме, че съботната почивка е реална възможност за нашия живот. Говоря напълно сериозно!

Следователно, за Божиите люде остава една съботна почивка. Защото оня, който е влязъл в Неговата почивка, той си е починал от своите дела, както и Бог от Своите Си. Затова нека се

постараем да влезем в тази почивка, за да не падне някой в това, да дава същия пример на неверие (непокорство).

Евреи 4:9-11

Приятели, това е записано в Новия завет. За Божиите хора днес е на разположение една съботна почивка. Това слово предполага, че можем да влезем в Божията почивка и да си отдъхнем от своята работа. Спомнете си това, което току-що научихме – Божията почивка казва, че всичко е завършено, съвършено и промисълът е на наше разположение. Има свобода от манталитета на оцеляване, свобода от робството на бедността и свобода от болести и заболявания. Има нови възможности! Съботата не е само старозаветна информация, тя е за нас и днес! Но преди да си помислите, че ви говоря за живот под властта на целия старозаветен легализъм и ритуали - не, не говоря за това! Вместо това искам да проучим тази съботна почивка, за която се говори в Евреи. Защото както двамата с Дренда сме открили, тук се крие много важен ключ за Царството на Бог, което функционира и снабдява за живота ни както е предвидил Бог.

ИЗНЕНАДА: СЪБОТАТА ВЕЧЕ НЕ ПРОДЪЛЖАВА САМО ЕДИН ДЕН!

Надявам се това изказване да е привлякло вниманието ви. В Тялото Христово се водят големи дебати относно това как трябва да се чества съботата – дали в събота, дали в неделя, или трябва да започва в петък при залез слънце и да продължава до събота при залез слънце. Цели деноминации са сформирани на базата на своето тълкуване за съботата (шабат). Преди да захвърлите тази книга с възмущение, смятайки ме за еретик, моля ви да ме

изслушате и заедно да погледнем Колосяни 2:16-17.

И тъй, никой да не ви осъжда за това, което ядете, или което пиете, или за нещо относно някой празник, или новомесечие, или събота; които са сянка на онова, което ще дойде, а Тялото е Христово.

Колосяни 2:16-17

Обърнете особено внимание на това, което казва Павел. Съботата е сянка на нещата, които предстоят да дойдат; истината се намира в Христос. Съботата е сянката, а не реалното нещо. Ако Христос е истинското нещо, тогава съботата е сянка на това което е Той и какво е направил. Нека го кажа така: съботата няма силата и властта да премахне или да промени проклетата земна система на мъчителен труд и пот, които Адам предизвика в земното царство. Ако вие религиозно почитате този ден, той няма силата сам по себе си да ви освободи. Но той е преобраз, сянка на онова, което можете да намерите в Христос.

Когато бях в първи клас, моята учителка ни нарисова силуети на лицата ни в профил. Беше донесла проектор, ние сядяхме пред него, а сенките ни се отразяваха на бял лист, поставен срещу нас. След това тя очертаваше контура на сенките ни и така създаваше нашите силуети, които след това ние трябваше да изрежем. Това беше специален подарък за деня на майката. Сянката наистина имаше някаква прилика с мен, но тя не можеше да улови моята същност, моя характер и моята личност. Предоставяше само някаква бегла информация за мен.

Така е и със съботата. Тя е само сянка на истинската почивка без мъчителен труд и пот. Тя е сянка, а не истинското нещо. Тя сочи към Исус Христос, Който на практика ни е освободил от проклятието на закона и от проклетата

земна система, като ни е възстановил като синове и дъщери на Бога, граждани на Божието велико Царство! Тя е преобраз на онова, което Исус един ден ще ни възстанови.

**КОЛКО СТРАХОТНО БИ
БИЛО, АКО НАИСТИНА
СЪЩЕСТВУВА НАЧИН, ПО
КОЙТО ДА ЖИВЕЕМ СВО-
БОДНИ ОТ СТРАХ, ПЪЛНИ С
ПРОВИЗИИ, ИЗПЪЛНЕНИ С
ЦЕЛИ И ЖИВЕЕЩИ НА МЯС-
ТО НА ПОЧИВКА И МИР!**

Това е завършено дело, в което всичко, от което имаме нужда за живота, ни е предоставено отново. Но както казва Евреи, ние влизаме в тази почивка чрез вяра. Не забравяйте, че вярата е задължителното условие, което прави законно и възможно

за Небето да има правомощия тук в земното царство. На кръста Исус извиква: „Свърши се!“, точно както Бог казва в края на шестия ден, че всичко е свършено.

Съботата за повечето хора днес е религиозен ден. Хората гледат на съботата като на Божи ден, ден, в който като длъжност към Бог трябва да идем на църква, да правим неща за Него и други религиозни дейности. Исус коригира Своите ученици заради този манталитет.

Съботата е направена за човека, а не човекът за съботата.

Марк 2:27

Съботата е направена за човека, а не човекът за съботата. Знаете ли, че много хора се чувстват виновни, ако пропуснат да отидат на църква? Но защо се чувстват виновни за пропускането на църква, когато всъщност те са църквата? Не казвам, че не трябва да се събираме заедно и да се покланяме, но този манталитет показва, че те имат погрешна представа за съботата.

Знам, че може би все още не ви е ясно, затова нека стигнем по-надълбоко, като прочетем коментара, който прави Исус в Йоан, 11 глава.

И тъй, като дойде Исус, намери, че Лазар бил от четири дни в гроба. А Витания беше близо до Ерусалим, колкото петнадесет стадии; и мнозина от юдеите бяха при Марта и Мария да ги утешават за брат им. Марта, прочее, като чу, че идел Исус, отиде да Го посрещне; а Мария още седеше вкъщи.

Тогавя Марта рече на Исус: Господи, да беше Ти тука, не щеше да умре брат ми. Но и сега зная, че каквото и да поискаш от Бога, Бог ще Ти даде.

Казва ѝ Исус: Брат ти ще възкръсне.

Казва Му Марта: Зная, че ще възкръсне във възкресението на последния ден.

*Исус ѝ рече: **Аз съм възкресението** и животът; който вярва в Мене, ако и да умре, ще живее; и никой, който е жив и вярва в Мене, няма да умре до века. Вярваш ли това?*

Казва Му: Да, Господи, вярвам, че Ти си Христос, Божият Син, Който има да дойде на света.

Йоан 11:17-27

Исус казва, че Той е възкресението; това не е някакъв ден. Съботният ден е бил и продължава да е сянка на онава, което Исус прави на кръста за нас. Исус е истинската Събота и в Него ние намираме достъп до Царството на Бог и до всичко, което има там. Така ние можем да си починем!

Нека сега се върнем към нашия новозаветен пасаж в Евреи.

Следователно, за Божиите люде остава една Съботна почивка. Защото оня, който е влязъл в Неговата почивка, той си е починал от своите дела, както и Бог от Своите Си. Затова нека се постараям да влезем в тази почивка, за да не падне някой в това, да дава същия пример на неверие (непокорство).

Евреи 4:9-11

Сянката на съботата казва, че е забранено да се трудите за онова, от което имате нужда през съботния ден, но тя ни дава само бегла представа за онова, което е направил Исус – да ни освободи от проклетата светска система, според която с мъка и пот трябва да оцеляваме. С други думи, преобразът се превръща в реалност в Христос. Всъщност първото послание, което Исус проповядва, е насочено към Съботния ден. В Исаия 61 глава откриваме думите на Неговата първа проповед, която Той споделя в Лука 4 глава.

Духът на Господ Бог е върху Мене, защото Господ ме помаза да благовестя на бедните.

Исаия 61:1

Когато заявява, че има изход от бедността, Той казва всъщност, че има начин, по който да се избегнем от проклетата светска система на мъчителен труд и пот. Точно това заробване при търсенето на храна е което държи човека в плен и го прави неспособен да намери покой. Но съботният ден не е единствената картина, която Господ дава на Своя народ за нещата, които един ден ще бъдат възстановени. Има още и съботна година!

В края на всяка седма година да правиш опроща-

ване. И ето правилото за опрощаването: всеки заемодавец да опрости заема, който е дал на ближния си; да не го изисква от ближния си или от брата си; защото се провъзгласява опрощаване заради Господа. От чужденеца можеш да го изискваш; но каквото твое има у брата ти, ръката ти да го оставя.

Обаче няма да се намери клетник (беден) между вас; (защото Господ ще те благославя много в земята, която Господ твоят Бог ти дава в наследство, за да я притежаваш); ако само прилежно слушаш гласа на Господа твоя Бог та внимаваш да изпълняваш всички тия заповеди, които днес ти заповядвам. Защото Господ твоят Бог ще те благославя според както ти се обеща; и ще заемеш на много народи, но няма да вземаш назаем; и ще владееш над много народи, но те няма да владеят над тебе.

Второзаконие 15:1-6

Забележете, че те трябва да опрощават всякакви дългове по време на всяка седма година. Отново виждаме Бог да използва числото седем, за да покаже, че всичко е завършено докрай. Нищо не липсва. Той е подсигурил всичко необходимо за човека. Но ако все пак някой се съмнява в Неговата мъдрост, когато им казва да прощават дълговете, Той добавя: *Обаче няма да се намери беден между вас, защото в земята, която Господ, твоят Бог ти дава да притежаваш за свое наследство, Той ще те благослови богато.* После продължава като казва, че те ще бъдат толкова благословени, че само ще дават назаем, без да вземат назаем. Отново виждаме тук, че проклетата земна система на мъчителен труд и пот е анулирана и обезсилена чрез новия закон на живот, който ни измъква

от проклятието на закона на греха и смъртта.

Точно както в Съботния ден, те не трябва да вършат тежка работа в продължение на цяла година, като по този начин не им е позволено да засаждат никакви култури за следващата година. Така нещата се проточват още повече. Освен че трябва да простят всеки дълг, който някой има към тях, през тази година те нямат правото да засаждат никакви култури. В този момент някой може да каже: „Е, аз мога да оцелея един ден с нещата, които са в хладилника. Но да оцелея цяла година без да работя ми се струва трудна работа.“

Тук отново преобразът на това, което предстои, ни показва, че трябва да простим дълговете. Бог им говори, че няма да се налага да вземат назаем, защото ще имат такова изобилие, че само те ще дават назаем. Дългът е система, базирана на недоимъка, но Бог напълно подсигурява за тях, така че да не е необходимо да влизат в дълг. Преобразът казва: „Няма да засявате семена на полето“, което показва един съвсем нов начин на живот извън рамките на проклетата светска система. Сега всичко това ние намираме в Христос.

Но чакайте, има и още – най-голямата картина, която тепърва ще покаже на Божия народ какво предстои. Тя се нарича Юбилейната година.

ГЛАВА 7

Това е невъзможно!

Онова, което предстои да прочетете, е изумително. Не, нека перифразирам. Вие ще го сметнете за абсолютно невъзможно! Говоря за Юбилейната година, най-великата картина, която показва какво Исус иска да направи във вашите финанси, обрисувана в Стария завет, но въпреки това само много малко хора знаят или разбират какво показва тя. Вече говорихме за Съботния ден и за Съботната година и двете са преобрази и сенки на онова, което имаме в Христос, но сега стигаме до голямото събитие – Юбилейната година.

Самото име звучи като празненство, нали? Само че в сферата на финансите повечето хора, а когато казвам повечето хора, за жалост, това означава също и повечето християни, нямат какво толкова да празнуват. Както вече споделих, активен съм в тази област вече 36 години. Бил съм собственик на множество компании през това време, работил съм с десетки хиляди хора, като основно съм се занимавал с техните лични финанси. Затова знам добре какво е положението там. И знам какво е онова, което се крие зад лъскавата нова кола и красивата голяма къща. Обикновено това е висок кредит и силен стрес. Изобщо не съм против това човек да има голяма къща и хубава кола. Просто днес животът струва скъпо.

И проклетата земна система е система за оцеляване,

която обикновено не се справя със задачата да дава възможност на хората да живеят свободно. Повярвайте ми, повечето от хилядите и хиляди хора, с които съм се срещал, не бяха лоши хора.

Те бяха хора, които правят най-доброто, на което са способни със свои сили, без да познават Божието царство, нито нещо от това, което споделям в тази книга. Разбира се, вече знаете, че ние с Дренда също сме живели във финансов стрес девет дълги и трудни години, преди да научим повече за съботната почивка. Когато човек живее по този начин дълго време, той изобщо не осъзнава каква аномалия се примирява и я смята за нещо напълно нормално.

Преди няколко години Бог започна да се справя с моето дребнаво мислене и ми показа, че трябва да се наслаждавам на Юбилейната година, на празника, но аз не съумях да го направя. Да, бях свободен от дългове; да, бях свидетел на удивителни неща, които ни се случваха в живота; и да, бях щастлив и удовлетворен. Но бях спрял да мечтая и Бог добре знаеше това. И искаше да ме провокира, за да мога отново да творя и да мечтая. Аз бях станал леко изхабен, щастлив, но изхабен.

Както вече казах, притежавам компания за финансови услуги и всяка година един от търговците, с които работя, ме канеше на събитие, на което да отпразнуваме успехите от предходната година. На това събитие обикновено присъстваха 250 от най-добрите ни сътрудници и ръководители. Беше платено пътуване до някое наистина страхотно място, а за най-добрите имаше специални признания и бонуси. Тъй като бях много зает да пастирувам огромна църква, да правя телевизионни предавания и да управлявам собствена компания, винаги съм смятал, че не разполагам с достатъчно време, за да постигна необходимата продуктивност, за да достигна и аз до това по-високо ниво

и да получа съответните признания.

Една година обаче, докато стоях на това събитие и наблюдавах как най-добрите десет съдружника получават признания, заедно с бонус от 100 000 долара, аз се почувствах изобличен. Помислих си: „Чакай малко, аз трябва да съм на тази сцена. Та аз съм дете на Бог и Светият Дух е мой Съветник. Аз трябва да съм отпред и да споделям и демонстрирам добрината на Бог!“ Затова с Дренда още тогава решихме, че следващата година и ние ще сме на тази сцена. Как? Нямахме никаква представа.

За последните 10 години аз правех около 3 до 4 милиона долара годишно с тази компания, но продуктивността, изисквана за да съм един от десетте най-добри, беше около 11 милиона долара. Нямах никаква представа как да стигна до това ниво и изобщо не бях сигурен дали такова нещо е възможно при моята заетост. Знаех само едно, че аз няма да мога със свои сили да постигна това. Затова с Дренда се помолихме, поставихме си финансовата цел, посяхме финансово семе, освободихме вярата си и сметохме въпроса за разрешен и окончателно завършен.

Казано накратко, през януари следващата година, още в самото начало на годината, Бог ми показа в сън как да постигна целта си. Показа ми точно какво трябва да направя и ако съм покорен, щях да постигна целта си. И знаете ли, че постигнахме целта си от 11 милиона долара в онази година само чрез една продажба! Усещането беше невероятно, когато на следващата конференция и аз бях на сцената сред най-добрите десет и получих чек за 100 000 долара. Почувствахме се страхотно! Беше като едно голямо парти. Ние не само постигнахме целта си да получим бонуса, ами и доходите ни през тази година се повишиха със стотици хиляди долари. На мен това ми звучи като повод за празнуване!

Затова когато започна да говоря за някое старозаветно

събитие като Юбилейната година, недейте само да клатите глави и да мислите, че това е нещо досадно, защото изобщо не е. Не забравяйте, че животът е по-хубав, когато се празнува, затова нека разгледаме най-голямото събитие, което Израел чества, за да научим как и ние да имаме своето тържество.

Юбилейната година

Да си изброиш седем седмици от години, седем пъти по седем години, та, като ти мине времето на седем седмици от години, сиреч, четиридесет и девет години, тогава на десетия ден от седмия месец, да накараш да се затръби с възкликание; в деня на умилостивението да накарате да се затръби из цялата ви земя. И да осветите петдесетата година и да прогласите освобождение из цялата земя на всичките ѝ жители; това ще ви бъде юбилей, когато ще се върнете всеки на притежанието си, и ще се върнете, всеки при семейството си. Петдесетата година да ви бъде юбилейна година; през нея да не сеете, нито да жънете самораслото, нито да берете нерязаното лозе. Защото това е юбилей; той нека ви бъде свят; от полето да се храните с произведеното от него. В тая юбилейна година да се върнете, всеки на притежанието си.

Левит 25:8-13

Човек изобщо не осъзнава с каква аномалия се примирява и я смята за нещо нормално.

Говорейки за Юбилейната година, нека обясня някои основни неща, които и вие вероятно вече сте започнали да забелязвате. Юбилейната година настъпва на всеки

50 години и тя идва точно след Съботната година, четиридесет и деветата година. Мисля, че вече ясно можете да видите какъв проблем възниква, нали? По време на Съботната година израилтяните нямат право да засаждат никаква култура. Юбилейната година следва точно след Съботната година и за нея има същите изисквания - да не се засаждат никакви култури. На практика народът на Израел не жъне реколта две години подред, а после трябва да изчака по време на третата година посятото да узрее, за да бъде прибрана реколтата преди да могат да напълнят отново запасите си от храна. Това може да се окаже сериозен проблем за човек, който обича добрата храна или който се препитава чрез търговия с жито. Когато Моисей предава инструкциите във връзка с Юбилейната година, можете да си представите смута, който някои хора са изпитали. Разбира се, мисълта за тригодишна почивка е страхотна идея, но някой трябва да плати за нея. Първото нещо, което питат Моисей, когато научават за заповедта е: „Как е възможно това?“.

А може да речете: Какво ще ядем в седмата година, като не посеем, нито съберем плодовете си? Тогава ще заповядам така да се благослови за вас шестата година, щото ще роди плод за три години. А в осмата година ще сеете и ще ядете от старите плодове до деветата година; докато се съберат нейните плодове ще ядете старите запаси.

Левит 25:20-22

Бог им дава удивителен отговор, който ще разгледаме по-подробно в останалата част от тази книга. Казва им, че сам Той ще им изпрати такова благословение през шестата година, че ще им бъде достатъчно за цели три години,

докато се роди новата реколта след Юбилейната година. Тук има един паралел с деня на сътворението. Библията казва, че Бог свършва на шестия ден от сътворението и след това си почива. Въпреки че си почива, Той не го прави защото е уморен. По-скоро Господ е завършил работата Си. Всичко, от което човекът има нужда, вече е създадено и е на негово разположение.

Сега Бог показва на Израел картина, в която има повече от достатъчно и която е в пълен контраст с проклетата земна система на мъчителен труд и пот. Той иска те да гледат на Него като на техен снабдител и да осъзнаят, че Той подсигуриява изобилни провизии. Макар това да е картина за тях в онези дни за Божия неограничен промисъл, едва когато идва Исус виждаме в пълнота на какво е отражение тази сянка. В естествения свят е невъзможно един народ да оцелее без да засажда някакви култури. По същия начин в естествения свят на проклетата земна система няма начин човек да печели финанси, без да прекарва дните и нощите си в изморителен труд. Просто не можете да тичате достатъчно бързо, че да се справите. Опитайте се да си вземете три години отпуск от работата, на която сте, като в същото време имате неизплатени задължения и ще си забъркате сигурна рецепта за фалит. Бог обаче им показва картина на един нов начин на живот, в който Той е Снабдителят на Своя народ, точно както и за Адам всичко бе подсигуриено чрез приготвеното от Бог за него по време на сътворението.

Има още две неща, които ни показва Юбилейната година и които трябва ясно да видим. Земята през тази петдесета година отново си почива, няма мъчителен труд и пот. Виждаме също, че всяка част от земя трябва да бъде върната на първоначалния ѝ собственик. Когато Израел прекосява река Йордан, на всяко племе и на всяко семейство е дадена за притежание земя, чрез която те да

произвеждат храната и да изкарват доходите, от които имат нужда, за да оцелеят. На практика земята е тяхното богатство. На нея те отглеждат различни култури и пасат добитъка си. Така че връщането на всяко парче земя на неговия първоначален собственик на практика му връща възможността отново да започне да преуспява.

Това отново е сянка и преобраз на онова, което Исус е направил за нас. Преобразът показва, че просперитетът трябва да се върне на народа на Израел. Реалността ни казва същото нещо, че нашият просперитет ни е възстановен и че наследството на Божието царство е отново наше.

Има и трето нещо, което Юбилейната година ни показва и то е, че всички роби трябва да бъдат освободени тогава и върнати на семействата си. Това е невероятно. Отново сянката или преобразът показва, че те вече не са роби, а синове и дъщери. Реалността в Христос казва, че вие вече не сте роби, а сте синове и дъщери в Божия дом с пълни права върху наследството на дома.

Помислете за това, което току-що научихте. Исус ни възстанови онова, което Адам изгуби. Исус ни освободи от робството, като ни направи синове и дъщери на Бога. Той ни освободи от проклетата земна система на мъчителен труд и пот, позволявайки на Бог да благослови работата на ръцете ни по невероятен начин. Макар Исус вече да е платил цената за всичките тези неща, ние трябва да знаем как да се възползваме от тези облаги в своя живот тук в земното царство.

Щом научите какво всъщност ни разкрива Съботата, тогава могат да настъпят огромни промени във финансовия ви живот.

Има много християни, които пропускат същността на тази истина. Без да знаят, че Царството оперира чрез закони и като не познават законните си права на синове и

дъщери и граждани на Царството, те вярват, че Бог избирателно решава кого да благослови. Затова изобщо не изучават законите на Царството, в които се крият ключовете за истинската наслада и прилагане на онова, което Библията казва, че им принадлежи. Уверявам ви, щом научите какво всъщност ни разкрива Съботата, тогава могат да настъпят огромни промени във финансовия ви живот.

Един господин в нашата църква започнал да ме слуша да проповядвам за вярата и как оперира Царството на Бог. Неговото семейство и децата му изучавали тези закони заедно. Когато приближила новата година, те решили, че ще упражнят законните си права и ще вярват за изплащането на два имота, които наскоро взели за отдаване под наем. Ако си спомням правилно, мисля, че цялата сума, необходима за изплащането им, е била около 400 000 долара. Те се помолили и посели значително финансово семе в посока на това да изплатят и двата имота през тази година. За него това е било нещо голямо, но той работи в сфера, където съществува възможността да намери достатъчно клиенти и/или да сключи договори с големи корпорации, което може да финансира такава възможност. Цялото семейство се молили заедно и се съгласили това наистина да се случи. Всяка седмица семейството преглеждало своите цели както и стиховете от Словото, които им дават законно основание да стоят в очакване на такава жътва. Разбира се, този господин знаеше, че той също трябва да изпълни своята си част.

С напредването на годината няколко големи договора се оказали възможни, но както с всички големи корпорации, сделките за милиони долари не се реализират толкова бързо. По средата на годината този господин осъществил голяма продажба за компанията си, толкова голяма, че се равнявала на 40% от годишните приходи на цялата компания. С комисионната от тази сделка той успял да из-

плати едната къща за отдаване под наем. Към края на годината друга компания дала индикации, че действително ще сключи договорите за милиони долари, които предлагал моят приятел. Но денят за приключването на сделката непрекъснато се отлагал. Мъжът от църквата подготвял нови документи, а после компанията отлагала подписването на договора и така той отново подготвял нови документи. Към края на есента го информирали, че мениджърският екип, с който той работел, е сменен и че на негово място идва нов екип, който поема нещата.

Приятелят ми бил потресен, защото знаел какво означава това. Новите мениджъри не знаели нищо за договора, който бил в изчакване, а вече бил анулиран и счетен за нищожен. Налагало се той да започне целия процес отначало под ръководството на новия екип. Когато се срещнал с тях, те били благосклонни към него и предложенията му. След като в края на ноември ги прегледали, му казали, че може да продължи с процедурата за сключването на договора. Това означавало ново отлагане и пренаписване на договора, докато накрая останали само два дни от годината. Тогава моят приятел получил обаждане, в което му казали, че са готови да подпишат и платят в брой, ако той се срещне с тях в същия ден. Така той получил достатъчно голяма комисионна от сделката и изплатил и двете къщи през годината, за която той и семейството му бяха повярвали.

Единствено изучаването на принципите на Царството му позволява и го подтиква да си представи подобна висока цел, тъй като никога преди това той не е печелил толкова пари от сделка, нито за една година е изкарвал в миналото такива приходи, че да си помисли дори, че има някаква възможност целта му да бъде постигната. Разказа ми, че са направили страхотно парти, за да отпразнуват тази победа!

Друга история от типа „това наистина стана така“ се случи с едно от децата ми. Разбира се, всичките ни деца са наблюдавали през целия си живот как функционира Царството. Всички те са прилагали принципите, за които говоря сега и са виждали Бог да прави удивителни неща. Макар да са едва по на двадесет, те всички са изплатили колите си и повечето от тях живеят в собствени домове, които са почти изплатени. Най-големият ми син, Тим, искаше да си купи къща като заплати за нея в брой. Затова той пося своето семе на вяра и се довери, че Бог ще му помогне да намери много добра оферта за къща в неговия ценови диапазон. Освен това той е много добър със строителните дейности, затова изобщо не се притесняваше да си купи къща, която се нуждае от ремонт.

Много време прекара в оглед на къщи, но така и не намери това, което търси. Един ден обаче пътувал в някакъв регион и забелязал обява за продажба на къща, която до този момент не беше видял. Къщата се продавала от банката, понеже собственикът не можел да си плаща повече ипотеката. Когато я огледал, бил наясно, че къщата има нужда от малко ремонт, но като цяло била перфектна. Обадил се на агенцията, която я продавала и помолил една от брокерките да провери каква е цената на къщата. Не можел да повярва на ушите си – 37 000 долара. „Как е възможно това?“ – помислил си.

Брокерката проучила къщата и му разказала невероятна история. Къщата наистина била иззета от банката и била обявена за 110 000 долара преди шест месеца. Такава била цената на банката, но в действителност къщата била купена няколко години по-рано за 160 000. През тези шест месеца банката непрекъснато понижавала цената, без да разбира как така никой не проявява интерес към тази къща. Но после Тим и брокерката се поразровили още по-надълбоко и тогава разбрали защо никой не е про-

явявал интерес към къщата през това време. Същата тази къща била обявена като къща в напълно различен град, с различен адрес и дори телефонният номер за повече информация също бил грешен. Така че абсолютно никой не е знаел, че тази къща се намира там! Разположена в провинцията на малък път и на задънена улица, край тази къща не минавала нито една кола. А цената непрекъснато се понижавала докато Тим не забелязал къщата. Удивително. Казах на Тим, че къщата е била скрита точно за него. Той я преобоядиса, ремонтира няколко дребни неща и я продаде за 160 000.

Дъщеря ни, Ейми, води хваление в църква „Фейт Лайф“. Двамата с Джейсън имаха нужда от по-голям дом за семейството си, тъй като предстоеше от четирима да станат петима. Цените бяха баснословни през 2017 г. тук в Охайо, но въпреки това къщите, които излизаха на пазара, се купуваха в рамките на една седмица. Надеждата им да си намерят дом, който да е достатъчно голям за тях, но на цена между \$250 000 и \$300 000, със земя от 5 до 10 акра, и по възможност с вода в имота, изглеждаше направо невъзможна. Едно ранчо в региона с един акър земя се продаваше за повече от \$200 000 това лято. След като бяха обикаляли и огледали много къщи, те спряха и се помолиха. Посяха семе в посока за своята къща и казаха на Господ: „Ние сме твърде заети, за да продължаваме да търсим къща по този начин. Ти знаеш къде е нашата къща, затова Те молим да ни я покажеш на правилното време. Няма да търсим повече онлайн, нито ще говорим с агенти на недвижими имоти за къщата!“ Една вечер се случило нещо много интересно. Тяхната дъщеря, която тогава беше само на четири, им каза, докато завивали към къщата си, за да паркират колата: „Мамо, време е да се преместим.“. „Какво искаш да кажеш?“ – попитала я Ейми. „Ами време е да се преместим в къщата с големите

стълбища, които водят горе до моята стая.“ „Каква къща? Да не би да си сънувала нещо?“ – попитала я Ейми. А тя отговорила, че наистина е сънувала къщата. Е, онази вечер, когато сложили децата да спят, Ейми не можела да се отърси от разговора, който водила с дъщеря си и казала на Джейсън, че може би трябва да погледнат обявите онлайн.

Когато го направили, видели, че току-що била обявена къща, която се продавала от банка, била на два етажа и с 10 акра земя, а също и с езеро пред самата къща. Цената обаче била с \$26 000 над цената от \$300 000, за която те посели с вяра. Преценили, че всъщност е възможно да предложат по-ниска цена, затова се обадили на брокерката си. Тя тръгвала на следващия ден за Флорида, но им казала, че може да им покаже къщата, ако те са готови да отидат в 9 ч. на следващата сутрин. Джейсън и Ейми веднага се съгласили да се срещнат с нея в къщата.

Брокерката закъсняла за срещата, но къщата изглеждала свършена. Достатъчно просторна, върху 10 акра земя и с езеро отпред, всичко изглеждало перфектно. Освен това гори ограждали целия имот; човек направо оставал без дъх от красотата. Когато влезли в къщата, дъщеричката им се развикала развълнувано, тичайки по голямото вито стълбище нагоре към „своята“ стая. За да бъде кратък, Джейсън и Ейми казали, че искат да направят оферта. Когато брокерката погледнала подробностите около къщата, видяла, че всички оферти се приемат само до обяд на този ден. Оставал по-малко от час! Ако тяхната четиригодишна дъщеря не им бе казала за своя сън, и ако те не бяха проверили онлайн онази вечер, къщата е щяла да се продаде без изобщо да разберат за нея.

Те предложили исканата цена от \$326 000 и спечелили търга. Бяха толкова развълнувани. По време на инспекцията, макар покривът да беше в завидно състояние, инспек-

торът казал, че ще трябва в следващите пет години да го сменят. Джейсън имал идея. Решил да поиска от банката по-ниска цена, поради това, че покривът трябва да се оправи не след много време. Брокерката им казала изобщо да не опитват такова нещо, защото къщата се продавала в състоянието, в което е и добавила, че никога не е ставала свидетел на това банка да намали цената на предлагана къща поради някакъв дефект по нея. Но Джейсън и Ейми усещали в духа си, че е добре да напишат писмо и да помолят банката за отстъпка от цената. Правилно се досещате, банката им продала къщата за \$ 296 000, по-малко от \$ 300 000, които те вярваха, че могат да похарчат. Бог им предостави къщата, точно както те бяха поискали от Него. Когато попитали оценител за стойността на своята къща, той им казал, че тя струва поне \$ 500 000. Приятелю, това е двойната мяра!

Както можете да видите, всичките ни деца се наслаждават на живот според принципите на Царството. Всъщност най-малката, Кирстен, току-що плати в брой за своята първа къща, а тя е едва на 20 години. Как? Всяко едно от децата ни знае как да постъпва според принципите на Царството!

ГЛАВА 8

Двойната мяра

Сега искам да вникнем малко по-дълбоко в това как всъщност действа Съботната почивка и как е възможно да се докоснете до нея в собствения си живот. Искам да се върнем към историята за Юбилейната година и да погледнем отново какво казва Словото. Там откриваме Божия отговор към хората, когато те питат как трябва да живеят без никаква реколта и жътва в продължение на три години. Добър въпрос!

А може да речете: Какво ще ядем в седмата година, като не посеем, нито съберем плодовете си? Тогава ще заповядам така да се благослови за вас шестата година, щото ще роди плод за три години. А в осмата година ще сеете и ще ядете от старите плодове до деветата година; докато се съберат нейните плодове ще ядете старите запаси.

Левит 25:20-22

Виждаме, че Юбилейната година, както и Съботната година, са възможни единствено поради огромната реколта, която прибират по време на шестата година, а в този случай в четиридесет и осмата година (от последната Юбилейна година). Без такава огромна и изобилна жътва

Съботната почивка не би била възможна. Нека разгледаме още един пасаж, който, смятам, че ще разясни това още по-добре.

И всяка заран го събираха, кой колкото му трябваше за ядене; а когато припечеше слънцето, стопяваше се. А на шестия ден, когато събираха двойно количество храна, по два гомора за всеки, всичките началници на обществото дойдоха и известиха на Моисей. А той им рече: Това е точно каквото Господ каза. Утре е събота, свята почивка Господу; опечете колкото искате да опечете, и сварете колкото искате да сварите; и сложете настрана каквото остане да ви стои за утре.

*И тъй, сложиха го настрана до утрото, както заповяда Моисей, и не се усмърдя, нито се намери червей в него. Тогава Моисей им каза: Яжте това днес, защото днес е събота Господу; днес няма да го намерите на полето. Шест дена ще го събирате; но седмият ден е събота, в нея няма да се намира. Обаче някои от хората излязоха да съберат на седмия ден, но не намериха. Тогава рече Господ на Моисей: До кога ще отказвате да пазите заповедите Ми и законите Ми? **Виждете, понеже Господ ви даде съботата, затова на шестия ден ви даде хляб за два дена. Седете, всеки на мястото си; на седмия ден никой да не излиза от мястото.** И тъй, людете си отпочинаха на седмия ден.*

Изход 16:21-30 (манната)

Този пасаж, разбира се, говори за манната, която пада от небето всеки един ден, за да храни народа и описва как на седмия ден, който е Съботата, няма да има никаква манна. Израилтяните не могат да я съхраняват от единия

ден за другия, защото тя се разваля много бързо. Единствено на шестия ден те могат да събират повече и да я съхраняват до другия ден, без тя да се развали. Интересно нещо откриваме във връзка с това защо манната се разваля много бързо всеки ден във Второзаконие 8:16.

Който те храни в пустинята с манна, храна която не знаеха бащите ти, за да те смири и да те изпита, да ти направи добро в сетнините ти.

Бог обучава народа на Израел да гледа и да очаква всеки ден от Него храна, но също така да гледа към Него и за всичко останало. Бог знае, че пред тях ще има по-големи нужди от храната; скоро те ще застанат пред градове, укрепени с крепостни стени и пред великани. Тяхното непоколебимо упование на Него в такава ситуация прави разликата между живота и смъртта.

Нека се върнем обратно към Изход 16:29. Тук ясно можете да видите, че Съботната почивка е възможна единствено поради двойната мяра, която им е предоставена на шестия ден.

Вижте, понеже Господ ви даде съботата, затова на шестия ден ви даде хляб за два дена. Седете, всеки на мястото си; на седмия ден никой да не излиза от мястото.

Разбирате ли? Съботната почивка е възможна единствено поради двойната мяра. Това е толкова важно, затова ще ви помоля да си го запишете.

СЪБОТНАТА ПОЧИВКА Е НЕВЪЗМОЖНА БЕЗ ДВОЙНАТА МЯРА!

Нека го кажа в различен контекст. Освен ако вие нямате повече от достатъчно, никога няма да можете да си починете от тичането и умората на проклетата земна система. Както двамата с Дренда казваме на хората, където и да отидем: „Докато не оправите проблема с парите, никога няма да откриете истинската си съдба!“. Защо? Защото ако нямате повече от достатъчно, няма да имате пред себе си различни опции и ще бъдете роб на оцеляването през целия си живот.

Спомнете си, че прочетохме облагите от Благословието на Авраам от Второзаконие 28:11-13 в една от предишните глави. Там ясно се вижда, че животът на оцеляване не е вашата съдба! В случай, че не си спомняте, нека го преговорим още един път.

Господ ще те направи да изобилстваш с блага, в плода на утробата ти, в плода на добитъка ти и в плода на земята ти, върху земята, за която Господ се е клел на бащите ти да ти я даде.

Господ ще ти отвори доброто Си съкровище, небето, за да дава дъжд на земята ти на времето му, и да благославя всичките дела на ръцете ти; и ти ще заемаш на много народи, а няма да вземаш назаем. Господ ще те постави глава, а не опашка, та ще бъдеш само отгоре и няма да бъдеш отдолу, ако слушаш заповедите на Господа твоя Бог, които днес ти заповядвам да ги пазиш и вършиш.

Второзаконие 28:11-13

Нищетата, оцеляването и фалитът не са вашата съдба. Вие трябва да давате назаем, а не да вземате, да сте глава, а не опашка! Това изобилие показва как изглежда Царството. Това е Съботната почивка, повече от доста-

тъчно, двойната мяра!

Знам, че вече мислите: „О, звучи толкова хубаво, Гари, но моят живот сега няма нищо общо с това.“ Няма проблем, ние не се обръщаме назад, а гледаме към онова, което казва Бог и очакваме това, което Царството говори за нас. Без правилна представа, без да знаем как трябва да изглежда животът ни, лесно можем да попаднем в капаните и да се подмамим от изопаченото мислене на проклетата земна система. Вярно е да стоим в съгласие с това, което казва Бог, а не с нашите обстоятелства. Преди да ви разкажа как Бог ни научи с Дренда за двойната мяра, искам да споделя една история, която, вярвам, че е най-великото свидетелство за двойната мяра в Новия завет.

Историята, която искам да споделя, сте я чували много пъти, но вероятно никога не сте я тълкували в контекста на двойната мяра, нито с разбирането за Царството, което сега имате. Намираме я в Лука, 15 глава. Това е разказът за блудния син. Знам, че сте го чели и преди, но нека сега го разгледаме със свежите и нови прозрения, които вече имаме.

Каза още: Някой си човек имаше двама сина. И по-младият от тях рече на баща си: Тате, дай ми дела, който ми се пада от имота. И той им раздели имота. И не след много дни по-младият син си събра всичко и отиде в далечна страна и там разпиля имота си с разпуснатия си живот. И като иждиви всичко, настана голям глад в оная страна; и той изпадна в лишение. И отиде да се представи на един от гражданите на оная страна, който го прати на полетата си да пасе свине. И желаеше да се насити с рожковите, от които ядяха свинете; но никой не му даваше. А като дойде на себе си, рече: Колко наемници на баща ми имат излишък от хляб, а пък аз умирам

от глад! Ще стана да ида при баща си и ще му река: Тате, съгреших против небето и пред тебе; не съм вече достоен да се наричам твой син; направи ме като един от наемниците си. И стана и дойде при баща си. А когато бе още далеч, видя го баща му, смили се, и като се завтече, хвърли се на врата му и го целуваше. Рече му синът: Тате, съгреших против небето и пред тебе; не съм вече достоен да се наричам твой син.

Вяра е да стоим в съгласие с това, което казва Бог, а не с нашите обстоятелства.

Но бащата рече на слугите си: Скоро изнесете най-хубавата премяна и облечете го, и сложете пръстен на ръката му и обувки на краката му; докарайте угоеното теле и го заколете и нека ядем и се веселим; защото този мой син бе мъртъв, и оживя; изгубен бе, и се намери. И почнаха да се веселят.

А по-старият му син беше на нивата; и като идеше и се приближи до къщата, чу песни и игри. И повика един от слугите и попита що е това. А той му рече: Брат ти си дойде; и баща ти закла угоеното теле, защото го прие здрав.

И той се разсърди и не искаше да влезе и баща му излезе и го молеше. А той в отговор рече на баща си: Ето, толкова години ти работя и никога не съм престъпил никоя твоя заповед; но на менето яре не си дал някога да се повеселя с приятелите си; а щом си дойде този твой син, който изпояде имота ти с блудниците, за него си закла угоеното теле.

А той му каза: Синко, ти си винаги с мене, и всич-

ко мое твое е. Но прилично беше да се развеселим и да се зарадваме, защото този твой брат бе мъртъв, и оживя; и изгубен бе, и се намери.

Лука 15:11-32

В тази история четем, че по-малкият брат напуска дома на баща си със своя дял от имота. Това е важен детайл в историята, тъй като той говори за неговата част от наследството. Отбележете, че по-малкият син вече е получил своя дял от наследството; той няма никакви права повече над имота.

И по-младият от тях каза на баща си: Тате, дай ми дела, които ми се пада от имота. И той им раздели имота.

След това историята ни казва къде е заминал този млад мъж – в далечна страна. Важно е да разберете, че малкият син напуска дома на своя баща, което предполага, че той оставя своето място на снабдяване, своята протекция както и законите на народа, където е бил домът на неговия баща. Той заминава в далечна страна, в която има различни закони и различен начин на живот. Сигурен съм, че този по-млад син няма ни най-малка представа какво точно прави. Той се наслаждава на облагите от това, че е син в дома, докато живее при своя баща. Всичко, което притежава баща му, е на негово разположение е в дома му. Но по някаква причина той смята, че пропуска нещо, че е измамен и лишен от някакви възможности, които се крият на друго място.

Ако все още не сте го проумели, всъщност Исус ни разказва историята за човечеството, историята за Адам. Адам е по-малкият син в историята, който напуска дома на своя Баща. Адам е този, който смята, че може да има по-добро бъдеще някъде другаде, а не като продължава

да служи на Бог, своя Баща. Знам какво си мислите: „Ами ако Адам е по-малкият брат, кой е по-големият в историята, който остава при Бащата?“. Ще поговоря по темата в края на тази дискусия, но за сега запомнете, че Адам е по-малкият син, който си тръгва от своя Баща.

Въпреки че имат всичко на свое разположение, Адам и Ева са подмамани да повярват, че някъде другаде за тях има повече, отколкото това, което е в дома на техния Баща. Когато Адам се разбунтува против своя Баща и избира да си тръгне, той се премества под властта на ново управление, ново царство, в което действат нови и различни закони. Библията го нарича царството на мрака, което е управлявано от сатана. Сигурен съм, че Адам е шокиран от нищетата и безнадеждността в това ново царство. Най-напред всичко изглежда страхотно. Докато той разполага с пари, животът е едно голямо парти! Но когато осъзнава, че е допуснал голяма грешка, вече е твърде късно. Когато прахосва цялото си наследство, той се оказва напълно изгубен. Умът му, някога пълен с видение и мечти, сега е съсредоточен върху ежедневната отговорност да успее да остане жив и днес. За него няма утре. Той живее за деня, а денят не обещава нищо добро.

*И не след много дни по-младият син си събра
всичко и отиде в далечна страна и там разпиля
имота си с разпуснатия си живот.*

Сега по-малкият син се оказва в царство, което е напълно и абсолютно разорено; царство, което е в едно постоянно състояние на тежък глад. Синът се опитва да се справи с това, което вижда – хора умират от глад. Произлизайки от семейство, в което е имало такова изобилие, умът му трудно проумява новата реалност. Само болката от глад в стомаха му напомня, че това, което вижда, е реално. Сега

той проси по улиците, за да оцелее. В това царство на мрака земята ражда само тръни и бодли, но за да роди дори и тях, земята трябва да бъде обработвана с мъчителен труд и пот. Изпаднал в голямо утеснение, синът моли за помощ. Но всички са в еднакво положение. Никой не му дава много, защото всички се борят със същия тежък глад като него.

Тук настъпва повратен момент за този млад мъж, промяна, която е повлияла и на вас, и на мен, а също и на цялото човечество. За първи път в своя живот младият син моли да бъде нает като слуга, да стане наемник, който да върши тежък физически труд, за да се препитава. Това е абсолютно изопачаване на истинската му идентичност и на това, за което е създаден. Той вече не е син на човек с престиж, почет и богатство, той е чистач, или касапин, или брокер, или пощальон и списъкът може да продължи до безкрай. Сега той е известен с това, което прави, а не с това какъв и кой е! Той е изгубил идентичността си! За да наблегне още повече върху загубата на неговата идентичност, Исус казва, че синът е толкова отчаян, че започва работа, в която храни свине. Свинете са считани за нечисти от юдеите и Исус показва на хората, че този млад мъж сега е толкова отчаян, че е изгубил всякаква представа за предназначението на своя живот и целите, заради които е създаден. Сега той живее живот на срам и позорно унижение. Царствеността, на която някога се е наслаждавал, сега е само далечен спомен.

И като изхарчи всичко, настана голям глад в оная страна; и той изпадна в лишение. И отиде да се представи на един от гражданите на оная страна, който го прати на полетата си да пасе свине. И желаеше да се насити с рожковите, от които ядяха свинете; но никой не му даваше.

Надявам се, успявате да видите паралела между тази

история и историята на човечеството сега. Когато двама души се срещнат днес, какво си казват? „Как си изкарвате прехраната?“ „Къде работите?“ „Какво работите?“ Когато попитате някого кой е, той обикновено ви казва какво работи. Защо? Защото в проклетата земна система всички ние сме изгубили своята идентичност и отчаяно се опитваме да я открием. Ние имитираме всеки, който привлича интереса на масите и който изглежда значим. Всичко това е в резултат на решението на Адам да си тръгне от дома на своя Баща. В опита си да оцелеем ние сме изгубили представа за това кои в действителност сме. Но бъдете насърчени, този по-малък син от нашата история не остава вечно в кочината на свинете. Проследявайки историята, се надявам да осъзнаете, че и вие няма нужда да оставате там.

Библията казва, че един ден този млад мъж се осъзнава, идва на себе си и си спомня за дома на своя баща, където дори слугите имат какво да ядат. Мога да си представя как в състояние на нетърпим глад го връхлитат спомени за чудесните трапези и храната, на която някога се е наслаждавал. По време на Втората световна война моят чичо Харолд е бил радионавигатор на бомбардировач “В-17”. Той обаче е роден в земеделска общност, в семейство на земеделци. Всяка неделя вечер майка му сервираше богата вечеря, на която имало пържено пиле, картофено пюре, домашен хляб, зелен боб и много други вкусни зеленчуци. Разбира се, винаги имало и домашен пай или някакъв сладкиш за десерт. Знам от първа ръка колко вкусни бяха тези вечери, защото неговата майка е и моя баба.

Самолетът на чичо ми бил свален над Германия по време на войната и той прекарал много месеци като военнопленник в немски лагер. Храна почти нямало. Един ден попитах чичо как е успял да оцелее през всичкото това време, а той ми отговори, че го е крепяла мисълта, че някой ден ще се завърне обратно у дома при пърженото

пиле и картофеното пюре на своята майка. Сигурен съм, че и този по-малък син е имал подобни преживявания и е осъзнал колко много добри неща пропуска. Той обаче не е имал право на каквито и да било претенции към имота, тъй като вече е получил всичко, което му се е полагало от имуществото на своя баща. Затова той измислил план. Решил да се прибере у дома и да умолява баща си да го наеме за слуга. В представите му единствената опция пред него е да работи като наемник за своя баща.

А като дойде на себе си, рече: Колко наемници на баща ми имат излишък от хляб, а пък аз умирам от глад! Ще стана да ида при баща си и ще му река: Тате, съгреших против небето и пред тебе; не съм вече достоен да се наричам твой син; направи ме като един от наемниците си. И стана и дойде при баща си.

И така, той тръгва обратно към дома с намерението да се примолни на своя баща да му даде възможност да работи в замяна на подслон и храна. Но Библията ни разказва изумителна развръзка на тази история. Когато той приближава до дома, неговият баща го вижда още в далечината и се втурва към него, за да го посрещне със силна прегръдка. От този момент насетне смятам, че историята трябва да носи заглавието „Бащина любов“, защото този баща прегръща сина си, независимо че той е покрит със свинска тор. По този начин слушателите на Исус, които са юдеи, знаят, че бащата става духовно нечист. Но този баща доброволно става нечист заради своя син. След това заръчва да му донесат най-хубавата дреха, която има и покрива с нея нечистотата на своя син. След това взема пръстена с печат, символизиращ собствената му власт, и го поставя на пръста на сина си. Дава му обувки, с които

да се обуе, което внушава идеята, че той отново има достъп до целия имот на своя баща. Последното нещо, което бащата му дава, силно разгневява по-големия син. Бащата заръчва да заколят угоеното теле и да го изядат в чест на завръщането на неговия син. По-малкият син, макар да не заслужава, получава отново правата и облагите на това да бъде син, открито и щедро почетен като син и напълно възстановен в своята позиция на син в този дом.

Какво общо има това с двойната мяра? Всичко. Исус използва историята за по-малкия брат, който си тръгва, а после се връща, защото Неговите слушатели от юдейската култура разбират смисъла ѝ. В юдейската култура първородният син получава автоматично двойна мяра от наследството. Ако си спомняте, по-големият син не напуска своя дом. Малкият е този, който напуска баща си и след това се връща. Освен това той взема всичкото си законно наследство, целия си дял от имуществото. Сега вече няма никакви права над каквото и да било в имота, както и над самия имот. Но когато по-малкият син се завръща и бащата възстановява правата му на син и по-специално когато коли угоеното теле, големият брат е възмутен и разгневен. Според него това теле му принадлежи, тъй като то е част от неговия дял от имението.

Ето какъв е смисълът на това. Макар по-малкият брат вече да е получил своя дял от имуществото, той е възстановен като син и сега се радва на втори дял. Това означава, че на практика той получава двойна мяра от имота. От гледната точка на брата, това не е справедливо и той гневно заявява това на своя баща. Той твърди, че е верен да работи за баща си през всичките тези години и че по-малкият брат не е направил нищо друго, освен да посрами семейството. Защо тогава той получава двойна мяра?

Честно ли е това? От гледна точка на проклетата земна система на мъчителен труд и пот, ние всички бихме отговорили, че не е. Вероятно бихме застанали на страната

на по-големия брат, който винаги вярно е работил за баща си и бихме доказали, че това е неправда, предвид всичко, което братът е направил за своя баща.

Но на базата на какво съдим дали дадено нещо е справедливо или не? Не е ли бащата този, който преценява и решава на кого иска да покаже Своето благоволение? Проклетата земна система е обучила всички нас, че ако бащата даде на по-малкия син още един дял от имуществото, тогава по-големият син ще трябва да получи по-малко. Но това не е така. Бащата е толкова богат, че дори слугите в дома му имат повече от достатъчно. Да не говорим за неговите синове.

Сатана не желае да знаете точно колко велик е нашият Бог, нито кои всъщност сте вие. От самото начало той измисля лъжи за нашия Баща. Застрахователните компании твърдят, че когато се случи някакво природно бедствие, то е дело на Бог. Религиозните организации твърдят, че на Бог е угодно човек да даде обет за бедност. Хората твърдят, че Бог причинява лоши неща на добрите хора. Сатана прави всичко по силите си, за да ви заблуди за вашата същност и за величието на вашия Баща, за да не можете да дойдете на себе си и да се върнете при Него с цялото си сърце. Уверявам ви, че когато се върнете при Него, ще намерите същото приемане каквото намира по-малкият син в нашата история.

“Кой все пак е по-големият син?” – ще попитате вие. Да видим дали можете сами да се досетите.

А по-старият му син беше на нивата; и като идеше и се приближи до къщата, чу песни и игри. И повика един от слугите и попита що е това. А той му рече: Брат ти си дойде; и баща ти закла угоеното теле, защото го прие здрав.

И той се разсърди и не искаше да влезе и баща му излезе и го молеше. А той в отговор рече на баща си: Ето, толкова години ти работя и никога не съм престъпил никоя твоя заповед; но на мене

нито яре не си дал някога да се повеселя с приятелите си; а щом си дойде този твой син, който изпояде имота ти с блудниците, за него си заклал угоеното теле.

А той му каза: Синко, ти си винаги с мене, и всичко мое твое е. Но прилично беше да се развеселим и да се зарадваме, защото този твой брат бе мъртъв, и оживя; и изгубен бе, и се намери.

По-големият син казва на баща си, че през всичките тези години му работи като роб, но той нито веднъж не му е дал дори едно яре, за да празнува с приятелите си. Нека разтълкувам какво всъщност му казва синът. „Татко, ти си несправедлив.“ Вижте обаче какво отговаря бащата: „Ти си винаги с мене и ВСИЧКО МОЕ Е ТВОЕ.“

Спрете за момент!!!

Сега можете ли да се сетите кой е по-големият син? Той е прекалено зает да работи за своя баща с неправилното усещане за себеправедност, че не може да се зарадва на добротата на своя баща. Всичко, което има неговият баща, през всичкото това време е било негово.

Сатана не желае да знаете точно колко велик е нашият Бог, нито кои всъщност сте вие.

Прави сте! По-големият син символизира закона на първия завет. Първият син изобщо не може да се наслади на облагите в дома на своя баща, защото той е прекалено зает да работи, за да спечели одобрението на баща си. Макар по-големият син да има законното право да получи двоен дял, само по-малкият е този, който действително получава двойната мяра. Вие сте този по-малък син!

Вие имате двойната мяра. Вие сте синът, който е приет не на базата на онова, което вършите, а на базата на това, което сте в Христос – синове или дъщери на Бог, които се наслаждават на наследство, за което не се е налагало да работите, но което сте получили даром от своя Баща.

ГЛАВА 9

Повече от достатъчно!

Разбирам, че може би сте скептични относно заглавието на тази глава, но това е посоката, в която вървим – към повече от достатъчно. Не защото аз ви показвам най-последната и гореща схема за правене на пари, а защото като дете на Бога е ваше законно право да се наслаждавате на добротата и на благоденствието в дома на своя Баща. Концепцията за двойната мяра, в която имате повече от достатъчно, може би ви се струва невъзможна и точно сега не можете да си я представите, сравнявайки я с настоящото си положение в живота. Но именно тук трябва да започнете своето пътуване към свободата – в своите представи и в начина си на мислене. Ако мислите ви не са съобразени със Словото на Бог, вие никога няма да можете да се насладите на Неговите облаги. Затова, вдигнете очите си от онова, което виждате около себе си, и ги насочете към онова, което Бог казва, че ви принадлежи в Неговото Царство. Спрете да оспорвате нещата, които говори Бог, само защото вие не ги виждате в своя живот. Вместо това започнете да оборвате собствените си обстоятелства чрез Словото Му, като вярвате, че обстоятелствата ви трябва да се съобразят с всичко, което Той казва, че ви принадлежи. Аз съм обикновен човек също като вас, който обаче направи всички тези неща, които казвам на вас. Повярвайте в това, което казва Бог! Божието слово не

може да се провали и непременно ще промени всяко едно обстоятелство. Например, това е имейл, който получих от слушателка, която е била скептична, защото се била наслушала на всичко, а може би не?

Концепцията за двойната мяра, в която имате повече от достатъчно, може би ви се струва невъзможна и точно сега не можете да си я представите, сравнявайки я с настоящото си положение в живота. Но именно тук трябва да започнете своето пътуване към свободата – в начина си на мислене.

“Ще се опитам да преразкажа 22 години на смут и трудности само в няколко изречения. И двамата със съпруга ми сме израснали в християнски семейства и редовно сме посещавали църква. Участвахме в младежкото служение, в неделното училище и т.н.. Когато се оженихме, първата ни година беше финансово добра... но това беше преди цели 22 години. От тогава „тази работа с парите“ се превърна в постоянен тормоз и болка, а моята вяра вечно се колебаеше, защото не можех да разбера защо това, което Писанията говорят, не се случваше в живота ни. Ако Словото на Бог е вечно и непогрешимо, а Той е същият вчера, днес и завинаги, какво не беше наред? Или може би Той е бил мъченик, лъжец или лунатик!

Минавам направо към 28 януари на 2013 година. Тогава заявих на мъжа ми: „Или Бог ще се прояви в живота ни, или си тръгвам...“ Бях приключила с църквата и с Бог. Когато излязох от къщата, за да свърша няколко неща, съпругът ми най-после се вслуша в подтика на Святия Дух и се обади на скъпа наша приятелка, за да поговорят. Когато той свършил с приказките, тя му каза, че има нещо, което иска да изслушаме – Гари Киси. Споделила също и свидетелството си за случилото се с нея. Когато се прибрах у дома, моят съпруг ми каза за какво са си говорили и че на

следващия ден ще отиде да вземе материалите от нея.

Не знам какво точно се случи (защото се бях наслушала на достатъчно пастори и учители, говорещи за „духовните неща“), но аз ѝ се обадох още тогава и попитах дали е свободна същата вечер. И въпреки силния сняг, успях да стигна до дома ѝ. Докато шофирах казах на Бог: „Дано да си заслужава!“

Още на следващия ден започнахме да слушаме поучението и двамата бяхме направо поразени. Всичко започна да придобива ясен смисъл. Всички тези стихове за вярата, за това да се държим здраво за изповедта си, всичките тези парчета от пъзела най-после си идваха на мястото. Преди години бяхме слушали за Царството, **НО** никой не си направи труда да ни научи за ПРОЦЕСА... как да стигнем до „ЕТО, ТОВА Е!“ Но вие го направихте.

Веднага започнахме да прилагаме наученото... имахме нужда от пари, за да платим вноската по ипотеката. Беше четвъртък и съпругът ми беше завършил някои дребни услуги по къщата на моите родители... а те все ме питаха колко да му платят (знаеха, че животът ни е труден). Казах им: „Колкото прецените.“ Сумата не беше достатъчна, за да платим вноската по ипотеката... **НО** все пак беше само четвъртък.

В петъка си бяхме уговорили среща с приятелката, която ни зае дисковете. В региона имаше сериозна снежна буря, но ние със съпруга ми искахме да седнем и да поговорим с нея за Царството и как оперира то.

Преди да си тръгнем тя поиска да се помолим и след това ни подаде един чек... Господ ѝ беше вложил в сърцето да посее в живота ни. Това напълно ни срази. После погледнахме чека и сумата в него беше **ПОВЕЧЕ ОТ ДОСТАТЪЧНА**, за да платим вноската по ипотеката, а също и други незначителни сметки!

Тогава казах на мъжа ми, че това е всичко, от което

имам нужда! Направих снимка на този чек, за да ми напомня за Неговата вярност. Е, врагът не хареса това, което се случи и незабавно (ама наистина незабавно) се опита да открадне нашето семе. Бяхме убедени, че това е истината, затова нямаше да говорим нещо, което може да разруши нашето бъдеще. Той беше безмилостен..., но ние не се предадохме и не свалихме гарда.

Преди да продължа държа да кажа, че бях твърдоглава италианка, на която ѝ беше дошло до гуша да слуша „учения за просперитета“..., а съпругът ми добре знаеше това. Истинското чудо беше, че аз напълно го осъзнах и се хванах за него... Понякога съпругът ми ме гледа и се чуди как точно се случи всичко това!

Решихме да освободим своята вяра и да посеем в посока на това да успеем да сключим договор в нашата строителна компания до март 2013 г., който договор да ни подсигури \$ 150 000, за да можем да си платим всички закъснели сметки, такси и други. Още на 5 април, 2013 г. ние успяхме да сключим два договора, които ни подсигуриха \$ 450 000 и то само В ЕДИН ДЕН! Това се случи само два месеца след като бяхме започнали да прилагаме принципите на Царството.

Започнахме да учим и децата си. Сега те си правят свои списъци и сеят от своите касички за нещата, които искат. Поставили сме си рамки със стихове във всички стаи и дори и петгодишното ни дете ходи при тях и заявява: „Вярвам, че съм го получил.“

Толкова сме благодарни, че сега имаме повече пари, които да споделяме, че сме с един ден по-близо до това да бъдем свободни от дълговете си и че можем да изпълняваме своите цели!

Благодаря ви, пастор Гари, че отделихте време да отговорите на имейлите, които ви изпращах. Разбираме, че времето ви е ограничено, но фактът, че отделихте от него,

за да ни пишете, ни показва колко силно искате да споделите това невероятно послание за Божието велико Царство.“

Всеки ден получавам подобни имейли. Хора като мен и вас откриват истината за това кои са те в Христос, научават как оперира Царството на Бог и се наслаждават на Неговите облаци. Но как двамата с Дренда открихме принципа за двойната мяра? Ще ви разкажа това в тази глава и съм сигурен, че свидетелствата ни ще ви се сторят много насърчителни.

Когато с Дренда започнахме да разучаваме законите и принципите на Царството на Бог, нашият живот се промени радикално, както ви разказах в първата част на тази книга. Вече не свързвахме едва двата края, не се борехме с панически атаки, с антидепресанти и с крайно отчаяние, а живеехме целеустремен и подсигурен живот. Виждахме отново и отново да се случват неща, които ни караха да спираме и да се питаме: „Видя ли какво стана? Еха!“. Непрекъснато виждахме Царството на Бог да работи точно както казваше Библията и задавахме въпроси: „Как или защо се случи това“ или „До какъв принцип се докоснахме тук?“. Макар да се радвахме на повече от достатъчно, ние не виждахме двойната мяра толкова ясно, колкото в историите, които ще ви покажа. Всъщност се радвахме на двойна мяра, просто не знаехме как точно да я наречем, докато Бог не разшири разбирането ни за нея. Преди да обясня как Той ни помогна да разберем двойната мяра по един по-добър начин, искам отново да споделя ключовия стих за това. (Думите в скоби са добавени от мен и не са част от самото Писание.)

Следователно, за Божиите люде остава една съботна почивка. Защото оня, който е влязъл в Неговата почивка (вяра), той си е починал от

своите дела (проклетата земна система на мъчителен труд и пот), както и Бог от Своите Си (защото Той свърши всичко).

Евреи 4:9-10

Вече знаете, че Съботната почивка е обещание към всеки новозаветен вярващ в Христос. Тя не е само нещо от Стария завет. Знаете също, че съботата не е възможна без да имате повече от достатъчно или както видяхме в Изход 16, без двойната мяра. Моля, не бъркайте, че ходенето в двойна мяра означава, че във всяка една ситуация ще разполагате с изобилие от пари в брой, когато Бог поиска да се захванете с даден проект.

В живота ми е имало моменти, когато Исус ми е казал да се заема с даден проект без да имам никакви пари в банката. По-късно осъзнах, че Бог никога не се притеснява за пари, защото Той знае откъде ще дойдат. Но Той не позволява те да се появят, за да не се опита врагът да ги открадне, преди наистина да са необходими. Нека ви предупредя, твърдо решавайте да продължите напред в такава ситуация, само ако сте уверени, че сте чули от Святия Дух да го направите. И отново - освен ако Исус не ви каже да се захванете с даден проект без все още да имате необходимите средства, не го правете. Чакайте, докато дойде Божието време и разполагате със средствата.

По принцип ние като вярващи сме призвани да живеем от финансовото изобилие на живота ни. Ние не сме просяци, а сме хора, способни да бъдат щедри във всяка една ситуация, точно какъвто е и нашият Баща. Споменавам това, защото съм получавал толкова много имейли, в които хората се втурват към нещо през глава, но пропускат Божието време. Чуйте ме, това, че Бог ви показва нещо, не означава, че трябва да скочите на мига да го изпълнявате. Често пъти Той ви показва нещо, за да ви

даде посока и достатъчно време, за да се подготвите. От личен опит знам, че точността на времето е точно толкова важна, колкото е важно да чуете каква е посоката.

Когато Исус започва служението Си в Своя роден град, след като е кръстен в река Йордан от Йоан Кръстител и след като прекарва 40 дни и нощи в пустошта, Той отива в местната синагога, взема свитъка с думите на пророк Исаия, отгръща го и чете. Днес намираме прочетените думи в шестдесет и първата глава. А тази случка е записана в Лука 4:18-21.

Духът на Господа е върху Мене; затова Ме помаза да благовестя на бедните, прати Ме да лекувам онези, които имат съкрушени сърца, да проповядвам на пленените освобождение, на слепите проглеждане, да пусна на свобода измъчените, да проповядвам годината на Господното благоволение.“

И като сгъна свитъка, даде го на слугата и седна. Очите на всички в синагогата бяха насочени към Него. Той започна да им говори: Днес се изпълни това писание, което чухте.

Разбира се, всички те са възмутени от Него, защото намеква, че Той е Този, за Когото говори Исаия. Моля, обърнете особено внимание на това докъде точно чете Исус. Първият и вторият стих от Исаия 61 всъщност казват: *Духът на Господа е върху Мене; затова Ме помаза да благовестя на бедните, прати Ме да лекувам онези, които имат съкрушени сърца, да проповядвам на пленените освобождение, на слепите проглеждане, да пусна на свобода измъчените, да проповядвам годината на Господното благоволение и ден за отмъщение на нашия Бог.*

Прави ли ви впечатление, че Исус спира по средата

на изречението? Той не дочита „и денят на отмъщението на нашия Бог“. Защо? Защото иска да спре след първата част на това изречение „годината на благоволенieto на Господа“. Коя е годината на Господното благоволение? Юбилейната година! Исус на практика заявява, че всичко, което ни показва преобразът на съботния ден, на съботната година, на Юбилейната година, сега вече се е изпълнило, защото Той вече е дошъл. Цялата 61 глава на Исаия ни казва какво е направил Исус за нас. Във връзка с двойната мяра, нека погледнем от седмия до деветия стих.

Вместо срама си ще получите двойна мяра и вместо посрамването си те ще се радват в наследството си; затова в земята си ще притежават двойна мяра и радостта им ще бъде вечна. Защото Аз Господ обичам правосъдие, мразя грабителство с неправда; а тях ще възнаградя с вярност и ще направя с тях вечен завет. Потомството им ще бъде познато между народите и внуците им между племената; всеки, който ги гледа, ще познае, че те са род, който Бог е благословил.

Исаия 61:7-9

Аз много добре разбирам какво е човек да се срамува, поради смазващи финансови проблеми. Толкова често съм бил унижаван и притесняван заради финансовото ни положение. Спомням си как веднъж бях събрал около двадесет приятели за вечеря в местен ресторант. Не си спомням какво точно празнувахме, но се бях съгласил аз да платя за цялото събитие. Спомням си как през цялото време на вечерята бях напрегнат, защото аз изобщо не разполагах с необходимите пари, за да съм домакин на подобно събитие. Парите, които трябваше да получа

от една бизнес сделка, се бяха забавили. Единствената кредитна карта, която не беше анулирана, но отдавна бях надхвърлил лимита ѝ, беше в мен, но не знаех дали ще бъде активна, за да я ползвам и този път. И разбира се, в края на вечерта, картата ми беше отхвърлена. Наложих се смирено да помоля, чувствайки се безкрайно унижен, един от гостите ми да плати за събитието.

Имам толкова много подобни истории, но едва ли имате достатъчно кърпички, за да триете сълзите си, ако взема да ви разказвам всяка една от тях. Но слава да бъде на Бога, че чрез Исус всички, които ни видят, ще трябва да признаят, че ние сме народ, когото Господ е благословил!

Двойната мяра е за вас, Исус е вашата съботна почивка и Той е вашата двойна мяра! Ако сте чели някоя от предишните ми книги, тогава вече знаете, че Господ ме научи на много неща във връзка с Царството чрез лова на елени. Всъщност ловът на елени беше средството, което Бог употреби, за да привлече моето внимание към Царството. От години ходех на лов за елени, но без никакъв успех. Макар да отделях време и да харчех пари за моето хоби, накрая няхах никакъв успех и никакво еленско месо. Ако трябва да съм напълно честен, няхах произведен дори един изстрел. В онази конкретна година аз си мислех за предстоящия ловен сезон, когато Бог ми говори и ми каза: „Защо този път не ме оставиш да ти помогна с лова на елени през тази година?“ Разбира се, аз няхах никаква представа какво значи това, но Той ми каза да взема един чек и на мястото за бележки да напиша „за моя елен през 1987 г.“, да попълня конкретна сума в чека и да го изпратя на едно служение, което Той ми показа. Освен това ми каза с Дренда да положим ръце върху този чек и да изговорим Марк 11:24 докато се молим върху него.

Това, че Бог ви показва нещо, не означава, че трябва да скочите на мига да го изпълнявате. Често пъти Той ви

показва нещо, за да ви даде посока и достатъчно време, за да се подготвите.

Марк 11:24 казва: *А каквото и да поискате в молитва, вярвайте, че сте го получили и ще ви бъде.* Казано накратко, аз излязох да ловувам на напълно непознатото място в онази година и само след 40 минути вече бях отстрелял своя елен. Оттогава насетне с Дренда винаги следваме тези стъпки и вече 30 години още на 30-та или 40-та минута от лова, аз успявам да отстрелям своя елен. През годините съм виждал Бог да прави някои удивителни неща докато ловувам и съм научил доста уроци във връзка със законите на Царството по време на лов. (Всичките тези ранни свидетелства са записани в моята книга „Ловът на вяра“.)

Обикновено предпочитам да излизам на лов с лък в красивия есенен сезон, отколкото с пушка, което в Охайо е разрешено само в студената зима. Лимитът върху броя елени, които човек има право да отстреля, е доста щедър тук в Охайо - за една година всеки ловец има правото на шест елена. Аз никога не съм отстрелвал толкова много елени, за да храня семейството си. Фризерът ни е винаги пълен дори само при два или три елена на година. Между другото, ако не сте ловец - да, ловът с лък осъществяваме от дървена вишка. Обикновено, когато отстрелям елен, се прибирам и излизам отново някой друг ден и отстрелвам друг. Но Господ искаше да ме научи на нещо в онази конкретна вечер, в която ловувах.

Беше един от онези свършени есенни дни за лов, почти нямаше облаци, а много лек дъждец от време на време овлажняваше земята. Беше неделя вечерта, аз бях малко уморен след няколкото служби сутринта и с нетърпение очаквах да ида в гората. Дренда трябваше да пазарува този следобед и двамата се съгласихме, че това би била добра вечер за запасяване на фризера с еленско месо.

Когато тя се отправи към колата, аз тъкмо си обличах камуфлажа и си събирах нещата. Излязох навън точно когато тя палеше колата, за да тръгне за пазар. И в този момент тя свали прозореца си и ми каза: „Двойната мяра!“. Не знаех защо го казва, макар че по-късно тя сподели, че чула Господ да ѝ го казва точно в този момент и тя почувствала, че трябва да ми го сподели.

Тази година бяхме посели с вяра за три елена, а въпросната неделя беше първият ден от ловния сезон. Много бързо я целунах, казах ѝ, че съм съгласен с нея и се отправих към гората. Ловувах в собствения си имот и добре познавах региона. Когато се изкачих на дървената вишка, изсвирих няколко пъти със свирката за привличане на елени. Само след 15 минути се появи огромен четиригодишен, мъжки, който след един изстрел от 40 ярда беше на земята. Това беше невероятно! Слязох от вишката, отидох до елена, но тогава си спомних какво ми беше казала Дренда на тръгване за двойната мяра, затова оставих елена на място и се върнах отново на вишката.

Помислих си, че при всичкото движение от моя страна, когато слязох, отидох до елена и после се върнах обратно на вишката, а да не говорим и за човешката миризма, която вероятно се беше разнесла навсякъде, шансът беше много минимален да успея да уловя още един в оставащите няколко минути до часа, в който беше позволено да се ловува. Но след още 15 минути на вишката на дървото се появи едногодишен сръндак, който мина точно под дървото, на което се намираше вишката, и аз го уцелих с перфектния изстрел. Само два изстрела и два елена последователно от една и съща вишка за една вечер! Такова нещо не ми се беше случвало до този момент. Затова нямаше как да не привлече вниманието ми и аз знаех, че това е двойната мяра, която Дренда ми пожела по-рано.

През следващите пет години се случваше същото

нещо. Всеки път когато идех да ловувам с лък се връщах с два елена, уловени от една и съща вишка през няколко минути. Знаех, че това не е нещо нормално, затова започнах да разсъждавам за двойната мяра, осъзнавайки, че за пореден път Бог ме учи на още един урок за Своето Царство.

Винаги съм харесвал оръжията и разбира се, обичам да ходя на лов. Имам собствена колекция от пушки, които използвам по време на лов и едва ли е нужно да споменавам, че бях особено доволен от своето оръжие. С Дренда имаме 60 акра земя, от които 25 са гори, а 15 са мочурища. През есента мочурищата или пресъхват, или се превръщат в блата в зависимост от това колко валежи са паднали през лятото.

През онази конкретна година лятото беше много влажно и мочурищата бяха заблатени, пълни с вода, точно когато настъпи сезонът за ловуване на дивите патици. Всяка година, когато имаше повече вода, в мочурището идваха патици, но аз никога не им бях обръщал особено внимание. През тази година долитаха на големи ята, защото нивото на водата беше много високо и аз не устоях. Въпреки че никога не бях излизал да ловя диви патици, реших, че мога да ида до мочурищата и да опитам. Ловът беше чудесен. Навсякъде имаше диви патици и през онази година имаме няколко чудни вечери с вкусна дива патица.

Докато ловувах за диви патици през онази година, разбрах, че често тези птици прелитат много близо, но въпреки това точно извън обхвата на пушката. Аз използвах моята ежедневна, универсална пушка, с която излизам да ловя зайци и фазани, но тъй като патиците прелитаха малко извън обхвата на пушката, аз се сетих, че бях чул за един нов модел, създаден специално за лов на патици. Тези пушки бяха камуфлажни и със специални пълнители, които се зареждаха с повече патрони и позволяваха много

по-далечни изстрели. Спомням си пробягалата мисъл, че един ден ще е добре да разгледам такива пушки.

Около месец след като приключи сезонът за лов на диви патици, посетих местен магазин за ловни и риболовни принадлежности. Забелязах цял стелаж с пушки, обозначени с етикет – „пушки за лов на гъскоподобни птици“. За кратко се загледах в тях, но при цена от 2000 долара и при положение, че през следващите десет месеца няма да ми е нужна такава пушка, аз реших да изчакам със закупуването. Но без да се замисля изрекох на глас: „Господи, много бих искал една такава.“ След като си тръгнах от магазина не съм се сещал често за пушката. Обаче след няколко седмици говорих по време на едно събиране на корпоративни търговци, не на църковно събрание, а на търговци. В края на моята презентация изпълнителният директор ми благодари и каза: „Искахме да ти благодарим за споделеното тази вечер и да ти връчим един подарък.“ Бях шокиран, когато той ми подаде точно същата пушка, която аз бях видял в магазина преди няколко седмици. Думите ми „Господи, много бих искал една такава“ и фактът, че самият аз бях подарявал пушки в миналото, ми донесоха тази жътва.

В първата книга от поредицата *Твоята финансова революция – силата на верността* аз говоря за принципа, който доведе до появата на тази пушка. Нарекъл съм го „принципа на сърпа“ и четем за него в Марк 4:26-29. Ако все още не сте я чели, препоръчвам ви да си вземете екземпляр от книгата. Появяването на тази пушка беше наистина страхотно, но това не е историята, върху която искам да се фокусираме. Все пак тази пушка породила историята, която искам да ви разкажа.

След като получих пушката, аз осъзнах как точно съм успял да я пожъна. И тогава се замислих за някаква друга пушка или оръжие, което бих искал да притежавам. В край-

на сметка, аз бях посял поне дванадесет пушки и си помислих, че мога да си направя експеримент със законите на Царството. Единствената пушка, която нямах в колекцията си, беше пушка-надцевка. Това са красиви ловни пушки и обикновено не са никак евтини. Затова казах: „Господи, бих искал да имам една от тези хубави надцевки!“.

След около месец ми се обади партньор в служението и каза, че искал да ми купи пушка, и по-специално пушка-надцевка. Бях толкова въодушевен! Каза ми, че ще ми я изпрати по пощата. Само след няколко дни получих две красиви пушки-надцевки по пощата, които бяха великолепни! Забележете, че получих две пушки. Толкова се зарадвах, че се обадох на партньора да му благодаря за красивите пушки, които ми е изпратил. След няколко дни той ми изпратил още две. Когато се обадох отново, за да му благодаря, той каза: „Толкова се впечатлих, че ми се обади лично да ми благодариш, че пожелах да ти изпратя още две.“ Бях смаян от подаръците, но вече започвах да виждам модел. По две пушки всеки път? Звучи ми като двойна мяра.

Преди около два месеца поучавах в една църква сутринта, а вечерта трябваше да поучавам в същия град, но в друга църква. След сутрешната служба един човек дойде при мен и ми каза: „Ще ти изпратя красива полуавтоматична пушка *Браунинг*, която притежавам.“ Бях развълнуван. Странното е, че на вечерната служба в другата църква отново дойде при мен един мъж и ми каза: „Купил съм си чисто нова пушка, която не е разопакована и която искам да ви дам.“. Беше много красива пушка *Marlin 30/30* с оптика, оръжие, на което често съм се възхищавал, но до тогава не бях притежавал. Отново бях силно изненадан, но започнах да проумявам – това е двойната мяра.

Само след няколко седмици отново ми се случи същото нещо – в един ден ми подариха две пушки. Мога само

да кажа, че съм мъж, благословен със страхотни пушки. Но както с всяка история, която разказвам, аз винаги се питам: „Как се случи това?“. Разбира се, вече ви казах, че съм посял много пушки в миналото, но никога не съм казал: „Ще взема тази, Господи.“ Това е принципът на сърпа, който трябва да разберете. Освен принципа на сърпа, аз се докосвах и до двойната мяра по един много отличителен и осезаем начин и исках да знам как точно успях в това. Вярвам, че Господ ми показа, че много от нас са пропуснали този толкова важен аспект от жъненето в Царството и аз ще прекарам малко повече време в следващата глава, за да поговоря по тази тема. Но преди това искам да споделя с вас какво продължи да се случва през онази година.

След като получих пушките по пощата, се случи следната история, която смятам за една от най-удивителните, които съм преживявал по отношение на двойната мяра, история толкова ясна и очевидна, че няма никакво съмнение, че именно това е пример за двойна мяра. Свързана е с моите автомобили, по-специално с перлено-белия кадилак, който ми подариха и за който ви разказах по-рано.

Както вече ви споделих, с Дренда не сме особено големи любители на колите. Обикновено само ги караме докато спрат да работят или вече не изглеждат добре.

Трябва да спомена, че с Дренда сме подарявали няколко коли преди това и никога не сме настоявали за нещо конкретно, което да вярваме да пожънем от своето даване. Но ако си спомняте, когато шофирахме наетия от църквата ни кадилак по време на онази конференция, за която ви разказвах, ние си казахме: „Харесва ни тази кола, мислим, че трябва да си вземем такава.“ Изобщо не сме очаквали някой да се обади и да ни каже, че иска да ни купи такъв автомобил. Но точно така стана. Разбира се, на никого не бяхме споделяли дори че искаме такава кола. Но както

казах и по-рано, перлено-бялата кола, късият модел на кадилак „Escalade“ се появи и беше и все още е страхотна кола. Аз много я харесвам.

Има обаче една още по-удивителна част от тази история, която се случи миналото лято. Бяхме карали кадилака около година и половина преди да настъпи въпросното лято. Един ден забелязах, че светна индикаторът на двигателя. „Не е чак толкова голям проблем“ – помислих си аз, но въпреки това исках да проверят колата и я закарах в лицензиран сервиз да я погледнат. От там ми казаха, че това на практика не е никакъв проблем. Сензорът улавял наличието на масло в ауспуха, но това не било нищо сериозно. Двигателят щял да изкара дълги години. Попитах ги защо сензорът улавя наличието на масло. Моят кадилак беше с поръчкова изпускателна система и те смятаха, че именно там се крие причината за светването на този индикатор. За двигателя бяха категорични, че е в отлично състояние и че мога да очаквам да е здрав още дълги години.

Един ден, в най-обикновен и непринуден разговор с човека, който ми беше подарил автомобила, аз споменах за проблема със сензора за двигателя. Той отговори: „О, да, виждал съм да се случва същото нещо и с други автомобили на Дженерал Мотърс.“ А после добави: „Това е обичайно за по-старите модели.“ А след това ме увери, че това по никакъв начин няма да повлияе на колата и че със сигурност ще мога да я карам през следващите десет и повече години без проблем.

Той знаеше, че ние с Дренда имаме къща във Флорида, която бяхме закупили наскоро. Останах изумен, когато ми каза: „Виж какво, закарай тази кола във Флорида и я ползвай, когато си там. А аз ще ти купя друга, която да караш тук в Охайо.“ Да, сега имам две перлено-бели коли от късия модел на кадилак „Escalade“, които са безупречни,

като изключим индикатора на двигателя, който от време на време светва в първата кола. И двете са направо съвършени! Това беше един от онези моменти, в които човек възкликва: „Видя ли какво стана!“ Понякога с Дренда се налага да се ошипем, когато караме тези красиви автомобили, за да сме сигурни, че не сънуваме. Ние не сме платили дори цент за тях. Знаехме, че това е двойната мяра.

Аз търся Царя и Неговото Царство, но именно в Царството намирам повече от достатъчно, двойната мяра!

Не ви разказвам тези свидетелства, за да се хваля по някакъв начин, но, приятели, аз наистина съм благословен! Имам сейф за оръжия, пълен с пушки, които са ми повече от достатъчно. Имам два еднакви автомобила кадилак „Escalade“, за които не съм дал нито цент. Мисля, че ще се съгласите с мен, че това е повече от достатъчно! Не искам да ви насърчавам да търсите материалните неща. Аз самият не съм вързан в тези неща, не им се покланям, нито ги преследвам. Преследвам единствено Царя и Неговото Царство, но именно в Царството намирам повече от достатъчно, двойната мяра!

Чакайте малко, все още не съм свършил със свидетелствата за добротата на Господ и за двойния дял.

Жена ми искаше къща на крайбрежието повече от 20 години. Не, нека да перифразирам казаното. Винаги е искала да има такъв дом! Тя обича океана! С години следеше имотите по крайбрежието. В миналото, когато е излизала къща на изгодна цена, нашите пари все са били обвързани с някакъв проект на служението и се е налагало да изчакваме. Е, тази година се молих в мазето, докато карах моя велоергометър. Изведнъж Господ ми говори много силно: „Отиди и кажи на Дренда да иде във Флорида до града, в

който отдавна иска да има дом и ѝ кажи да си купи къща на океана тази седмица.“. Какво, тази седмица!?! В духа си усетих силна неотложност, когато чух това. Затова казах на Дренда какво ми е говорил Господ и се свързахме с една приятелка, която живее в този град, за да видим дали би могла да помогне на Дренда и заедно да разглеждат къщи за няколко дни. Тя каза, че за нея това ще е огромно удоволствие.

Тогава Дренда разгледа онлайн офертите и направи списък от около 25 къщи, които искаше да посети. След като вече беше във Флорида Дренда намали списъка от 25 на 5 къщи, но имаше една, която най-много ѝ хареса. На този етап и аз отидох там и тя ми показа петте къщи и онази, която най-много харесваше. Заедно избрахме две от къщите - тази, която на нея най-много ѝ допадаше и още една, която беше страхотна, но не колкото първата. Трябва да си призная, че когато видях къщата, всичко в нея говореше „Дренда“ и ние отправихме своята оферта към собственика. Той я прие и ние сключихме договор за покупката на нашия нов дом.

След няколко седмици докато седяхме у дома в Охайо и си почивахме, Дренда въздъхна и каза: „Това е моят дом!“ „Знам, мила – отговорих аз. - Това е твоят дом. Бог ми каза да ти купя къща на океана в седмицата, когато те изпратих във Флорида.“

“Не - каза тя. - Ти не разбираш; това е моята къща.“ После обясни, как от години разглежда къщи в този регион. Един ден в обява на агенция за недвижими имоти видяла снимка на същата къща, която купихме. Веднага я харесала. Всичко в нея било точно по вкуса ѝ – средиземноморската испанска архитектура, разпределението на стаяте, местоположението, всичко. Спомня си как поставила пръст на снимката и казала: „Господи, искам тази къща!“.

Но тя знаела, че къщата е прекалено скъпа, а ние вече

бяхме обещали парите си за други проекти, затова тя продължавала да разглежда къщи, които били на цена, която по онова време можехме да си позволим. През всичкото това време нито една къща не я впечатлила достатъчно, че да решим да я купим. Ние просто нямахме мир все още за къща на океана.

Трябва да знаете също, че бяхме посели семе за къща на океана в този град преди около две години. Изповедта ни през това време беше, че ние имаме къща на плажа в този град и че сме я получили още в деня, в който сме посели за нея. Спомням си точното място и момента, в който се хванахме за ръце и се съгласихме за “къщата на океана” на Дренда. Но сега, когато вече бяхме сключили договора за закупуването на тази къща, Дренда изведнъж си спомни за снимката, която беше видяла преди две години и осъзна, че това е същата къща, нейната къща!

След като проучихме историята на къщата, открихме, че собственикът наистина се е опитал да я продаде преди няколко години, но не успял и затова я свалил от пазара. Точно тогава Дренда е видяла снимката ѝ в обява на агенция за недвижими имоти. Но собственикът решил да я обяви отново за продан и това обяснява защо аз имах това неотложно усещане да изпратя Дренда до Флорида с инструкциите: „Тази седмица трябва да купиш къща.“ Тя може да ви каже, че това обикновено не е начинът, по който аз харча пари. Точното време е всичко! Този път парите ми не бяха вложени в други проекти и ни бяха на разположение, така че да можем да купим къщата. Сигурен съм, че много други хора също са оглеждали къщата и заради това усетих спешна нужда да пратя Дренда през въпросната седмица. Удивителното беше, че цената не се беше покачила и исканата сума беше същата, каквото е била и преди две години, когато Дренда я е видяла за първи път. Вярвам, че Бог е пазил тази къща за нея!

Но ето го и двойният дял в историята. Докато изчакахме да приключи сделката по закупуването на новата ни къща, получихме обаждане от майката на Дренда. Те бяха собственици на къща в Канада през последните 32 години. Няколко пъти сме ходили там през годините и много харесвахме както къщата, така и местоположението ѝ. Къщата се намиреше на остров в непосредствена близост до водата. Всъщност океанът беше на около 10 метра от задната тераса. Родителите на Дренда остаряваха и бяха решили, че не искат да се занимават с поддръжката на къща, която е толкова далеч от тях. Тогава се обърнаха към нас и ни попитаха дали проявяваме интерес към закупуването на тази къща, но аз веднага отговорих негативно. Тя беше на цели 31 часа път с кола от Охайо и въпреки че обичах това място, не смятах, че ще мога да ходя там често предвид разстоянието. Затова те обявиха имота за продан в агенция за недвижими имоти, но след като беше на пазара две години, нито един купувач не прояви интерес към къщата.

И така, докато ние приключвахме сделката по нашата къща на океана, те се обадиха и обясниха, че са се опитали да продадат къщата безуспешно и че са готови да намалят цената наполовина, ако искаме да я купим ние и да я запазим в семейството. Когато се замислих, нашите деца са отраснали, посещавайки тази къща, а самото място е невероятно красиво. С Дренда се помолихме и казахме на родителите ѝ, че ще я вземем. Имахме точно толкова пари, колкото да я купим. Освен това предната година си бяхме купили самолет за компанията, който ни позволяваше да стигаме до нея за 5 часа вместо за 31. Това направи ходенето ни там напълно възможно.

След като купихме и двете къщи, аз стоях в офиса един ден, когато изведнъж проумях, че точно това е двойният дял! Съпругата ми от години си мечтаеше за къща на

брега на океана. А сега, само в рамките на два месеца, тя получи къща, която е в южната част на Съединените щати, където е топло през зимата, но е прекалено горещо през лятото. Но сега осъзнахме, че тя има къща на океана за всеки сезон. Изумително! Определено отново си казахме: „Видя ли какво стана!?!“, когато купихме двете къщи. Мисля, че и вие ще се съгласите, че това не е нищо друго, освен двойна мяра! Удивително!

Показах ви няколко примера затова как Бог ни е давал по две неща от едно и също нещо. Вярвам, че Той е използвал това, за да ни позволи да видим ясно двойната мяра в действие. Искам да съм сигурен, че не смятате, че двойната мяра е ограничена само до два броя от дадено нещо. Всъщност двойната мяра е просто да имате повече от достатъчно. Бог използваше тези отличителни примери с двата броя от едно и също нещо, за да привлече вниманието ми върху двойната мяра. Независимо какво е то, когато е изобилно подсигурено, това е двойна мяра. Надявам се, осъзнавате реалността на двойната мяра и на съботната почивка. Животът е толкова удивителен в Царството! Докато пиша тази глава аз седя в нашата къща в Канада и гледам океана през прозореца. Цари мир, няма никакво напрежение, къщата е изцяло изплатена и е огромно благословение за нас. Аз изпълнявам призива си, споделям Благовестието на Царството на моя Баща, син съм в Неговия дом, гражданин съм на Неговото велико Царство и се наслаждавам на двойната мяра!

С Дренда можем да напишем толкова много свидетелства за това как Царството на Бог и Неговите закони са повлияли върху живота ни, а също и върху живота на хилядите хора, които споделят своите истории с нас в имейли. Както вече казах, всичко това можете да прочетете в Библията, но е толкова вълнуващо да видите как Библията се разиграва директно пред очите ви.

Тук искам да добавя и още нещо. Доста е рисковано от моя страна да разказвам на хората как Бог ни благославя с Дренда и да споделям пътя, по който сме минали с нея. Мнозина приемат погрешно нещата. Смятат ни за горди самохвалци. Или мислят, че вземаме техните десетъци и дарения, за да ги харчим за себе си. Моля, разберете, че ние с Дренда не вземаме никакви пари от телевизионните си предавания, не вземаме пари от продажбата на материалите и книгите. Да, получаваме заплата, раз-

бира се, от църквата, на която сме пастори. Но освен това сме собственици на бизнеси, винаги сме били, а Бог изобилно ги благославя. Искам да съм сигурен, че разбирате мотивите на сърцата ни защо споделяме личните

НЕ СИ МИСЛЕТЕ, ЧЕ ДВОЙНАТА МЯРА Е ОГРАНИЧЕНА САМО ДО ДВА БРОЯ ОТ ДАДЕНО НЕЩО. ВСЪЩНОСТ ДВОЙНАТА МЯРА Е ПРОСТО ДА ИМАТЕ ПОВЕЧЕ ОТ ДОСТАТЪЧНО.

си истории. Смятам, че е необходимо да ви кажа какво всъщност се е случвало с нас и на какво Бог ни е научил чрез това. Резултатите, които споделям с вас, не са последиствия от живота на Гари и Дренда Киси; не сме чак толкова добри! Не, това, което виждаме и на което се наслаждаваме е резултатът от присъствието на нашия Баща и на Неговото Царство в живота ни! Споделяме тези истории, защото искаме и вие да получите същите резултати! Ние сме тръгнали от нулата и единствената причина, поради която пиша тази книга, сте вие! Искам и вие да видите как работи Царството, за да можете да го разберете и да получите всичко, което Бог е приготвил за вас.

Трябва да знаете, че силно мразя бедността. Онези девет години от живота ни в постоянен стрес и страх бяха

жив ад на земята, буквално! Надявам се помните, че съботната почивка е за вас толкова, колкото е и за мен! В следващата глава ще се опитам да ви помогна да разберете как да се докосвате и как да се възползвате от съботната почивка.

Само да добавя, че докато пишех горното изречение, секретарката ми влезе в офиса и каза, че е пристигнал пакет за мен. Когато го отворих, вътре имаше две много хубави пушки. Ето това е насърчително! Все едно Бог поставяше своето „Амин“ на това, което казвам.

След като дадох книгата за печат и пристигна първата партида от нея, бях много развълнуван да поучавам тези принципи за първи път на нашата конференция „Революция“ в Атланта. Правеше ме щастлив и фактът, че новата книга е на разположение, за да я раздавам на хората. И както отивах към залата, за да говоря, се обади секретарката ми и каза, че съм получил обаждане от господина, който ми беше подарил първия чифт пушки и казал, че спешно трябва да говори с мен. Затова му звъннах. Той беше толкова развълнуван да ми каже, че току-що е ходил до пощата и ми е изпратил още две пушки. Освен това изпратил и една на Дренда, но понеже знаел, че тя не ходи на лов, изпратил ѝ и 1500 долара в брой. Бях шокиран. Усетих, че Бог за пореден път потвърждава нещата, които правя, и ми казва да продължавам напред. Хората трябва да знаят това – Бог иска и вие да знаете това! Когато се върнах след конференцията, бях много развълнуван да отворя пакета. С Дренда бяхме получили най-красивите еднакви надцевки „Браунинг“, които бях виждал през живота си. И двете бяха чисто нови. Освен това аз бях получил полуавтоматична пушка „Браунинг“ 20-и калибър, а Дренда имаше нейните 1500 долара. Двойна мяра!

Сигурно се чудите защо са ми толкова много пушки. Трябва да призная, че сега имам много хубави пушки, кои-

то изобщо не са евтини, затова и аз си задавах същия въпрос. Тогава Бог ми показа, че Той ми е изпратил толкова много скъпи и красиви пушки, за да ми даде да разбере колко неограничени са Неговите ресурси и че снабдяването Му е отвъд онова, което очаквам и далеч надминава необходимото за оцеляване. Разбирам!

ГЛАВА 10

Тайнството на двойната мяра

Вече говорих какво е съботната почивка и как тя е възможна благодарение на двойната мяра. Въпросът, който трябва да си зададете, е: „Как да се докосна до двойната мяра?“. Радвам се, че попитахте! За да намерим отговора на този въпрос, нека се върнем към историята, в която Исус нахранва 5000 мъже с пет хляба и две риби.

А понеже стана късно, учениците Му се приближиха до Него и казаха: „Мястото е безлюдно и вече е късно. Разпусни ги, за да отидат в околните колиби и села и да си купят хляб, защото нямат какво да ядат.“

А Той в отговор им рече: „Дайте им вие да ядат.“ Но те Му казаха: „Да идем ли да купим за двеста динария хляб и да им дадем да ядат?“

И Той ги попита: Колко хляба имате? Идете и вижте“

След като узнаха, казаха: „Пет хляба и две риби.“ Тогава им заповяда да насядат всички по зелената трева на купчини, на купчини. И насядаха на групи по сто и по петдесет. И като взе петте

хляба и двете риби, Той погледна към небето, благослови, разчупи хлябовете и даде на учениците, за да ги наслагат пред тях. Също и двете риби раздели на всички. И всички ядоха и се наситиха. И вдигнаха дванадесет пълни кошници къшеи хляб и остатъци от рибите. А онези, които ядоха хлябовете, бяха пет хиляди души.

Марк 6:35-44

Говорихме по-рано за тази история, но тук има много важни истини за двойния дял. В историята Исус свръхестествено преумножава хляба и рибите и всички хора ядат до насита. Предполагам там е имало около 20 000 души, включително жените и децата и това да се нахранят толкова много хора само с пет хляба и две риби е наистина нещо голямо. Можем да сме благодарни и да тържествуваме затова как функционира Царството. Но нахранването на тези хора не е цялата картина на случилото се и ако спрем до тук, ще пропуснем двойната мяра. Нека разгледаме по-обстойно случилото се.

*И всички ядоха и се наситиха. **И вдигнаха дванадесет пълни кошници къшеи хляб и остатъци от рибите.** А онези, които ядоха хлябовете, бяха пет хиляди души.*

Какво всъщност ни казва текстът? Че след като всички се хранят до насита, учениците събират 12 коша пълни с хляб и с парчета риба. Определението за двойна мяра е да имате повече от достатъчно. Достатъчно е да сте нахранени добре, но да останат 12 коша след като хората са се заситили, това е двойната мяра, много повече от достатъчно. Моля ви, позволете това да влезе в съзнанието ви трайно. Искам да видите ясно картината на нахранените

до насита, съпоставена с картината за двойната мяра. Нямам време да говоря детайлно за това как Исус прилага силата и властта на Царството в тази ситуация, за да изпълни първата част от историята – нахранването до насита на тези 5 000 човека. Пълното обяснение можете да откриете в първата книга от поредицата, наречена *Твоята финансова революция – силата на верността*.

Вместо това искам да се съсредоточа върху двойната мяра, върху изобилния излишък и как се стига до него в тази история. Да, това е изумителна история – 20 000 души са нахранени! Но в Царството има много повече от това да бъдете нахранени, макар че вероятно е необходимо първо да бъдете нахранени, преди да можете да имате излишък. Да сте нахранени е чудесно, но какво се случва утре? Това, което се опитвам да ви кажа, е, че ако целта ви е само да бъдете нахранени, какво ще стане на другия ден, когато отново ще бъдете гладни? Много християни са в положение, в което са удовлетворени и нахранени, но те пропускат двойния дял. Именно двойният дял е който води до съботната почивка на Бог. Да сте удовлетворени и нахранени е само временно състояние. Това не решава проблема със снабдяването. Като знаете, че пак ще огладнеете, макар днес да сте добре нахранени, това отново отваря врата за страх и ви кара да тичате и да се трудите с оцелелчески манталитет. Не, има много по-добър начин на живот от този, в който само се стремите да бъдете нахранени. Не можете да постигнете много с мисли за храна. Защото видението ви продължава да е ограничено, ако живеете на ниво да подсигурите само нуждите си за днес. Целта да удовлетворите само настоящите си нужди днес е цел от проклетата земна система на мъчителен труд и пот.

Нахраненият доволно яде днес; този с двоен дял гради утрешния ден!

Нека ви дам пример какво е мисленето на по-голямата част от Църквата днес. Попитайте когото и да било как се справят във финансово отношение и ще получите безброй отговори, повечето от които няма да са добри. Но ако някой ви даде добър отговор и каже: „Справяме се чудесно“, попитайте го: „От колко време е изплатена къщата ви?“ Той вероятно ще се вторачи във вас и ще отговори: „Къщата ми не е изплатена. Искан да кажа, че си плащаме всичките сметки и имаме някакви пари в банката.“ „Страхотно! Вие наистина се справяте добре. Но кажете ми, имате ли 10 000 долара в банката?“ Разбира се, никой не би задал такъв въпрос, но ако го направи и получи отговор, вероятно биха му казали, че имат например 800 долара в банката. Сериозно, тези хора си мислят, че се справят добре финансово, понеже имат хубава кола, хубава къща и няколкостотин долара в банката. Те живеят задоволен живот, в който имат само достатъчно. Има обаче много повече от това! Какво ще кажете цялата ви къща да е изплатена и освен това да имате 100 000 в банката или може би 500 000? Това би било много повече от достатъчно според мнозинството хора. Да сте задоволени с достатъчно е чудесно и необходимо, но да имате 12 коша пълни с хляб и риба въщи е повече от достатъчно и това носи мир!

Веднъж седнах с един клиент да поговорим за състоянието на неговите финанси. Когато преглеждах дълговете му, забелязах, че той има натрупан кредит от 40 000 в кредитните си карти. Когато проверих активите му, се оказа, че той има около 40 000 в брой в разплащателната си сметка. „Джо, в това няма голям смисъл. Имаш парите, за да си изплатиш трите кредита напълно. Лихвата по кредитите ти е 18%, а на разплащателната ти сметка лихвата е само 1%. Изплати си кредитите с парите в брой!“ Но знаете ли какво ми каза Джо? Каза, че не иска да го направи. Стоях слисан и се осмелих да го попитам защо мисли така. Тогава той ми отговори, че

парите в разплащателната му сметка го карат да се чувства сигурен и финансово по-заможен. Аз само го гледах. „Какво искаш да кажеш с това, че те кара да се чувстваш по-богат? Това е илюзия. Макар да имаш тези 40 000 в сметката си, ти на практика нямаш тези пари, защото в същото време имаш кредит от 40 000. Усещането ти е фалшиво, а ти плащаш много пари, за да вярваш на тази измама.“

Говорихме си повече от час и аз така и не успях да разбера защо той предпочита да влага парите си, за които ми напомни, че е работил много упорито, в разплащателна сметка, вместо да погасява кредитите си. След още един час разговори аз се отказах да го убеждавам. Той беше заблуден; на практика нямаше никаква сигурност от това, че се опитва да държи тези пари в разплащателна сметка. Да, знам, че усещането е страхотно, когато дойде извлечение от банката и видите в него сумата от 40 000. Но за да придобиете истинска представа за положението му, не забравяйте, че той получава и извлечения от кредитните компании.

Да сте задоволени и нахранени е чудесно, но това може да ви подмами в едно фалшиво чувство за сигурност. Трябва да гледате малко по-далеч от носа си и да знаете, че това, което току-що сте консумирали, няма да може да ви подсигури необходимото след няколко часа. Пак ще бъдете гладни. Ако само гледате как набързо да оправите нещата, на момента да снабдите нуждите си, тогава ще пропуснете единственото нещо, което на практика може да промени живота ви и това е двойната мяра.

Когато всички ние сме били в проклетата земна система на мъчителен труд и пот, тогава сме мечтали за едно-единствено нещо – да можем да спрем! Споменах това по-рано. Не сме си мечтали за повече работа или за друга възможност, защото, честно казано, вече сме били смазани от живота и едва сме успявали да издържим до следващата от-

пуска. Разбирате ли, робите не си мечтаят за повече работа. Робите си мечтаят за едно-единствено нещо – за петъчната вечер, не за понеделник сутрин. Защо? Защото робите мечтаят само как да спрат. Чуйте ме, претовареният и „едва чакам да спра“ манталитет няма да ви доведе до никъде. Дори да слезе ангел в стаята ви и да ви даде идея от Бог, този начин на мислене пак ще ви спъва. Запишете си това!

Това е ключово за двойната мяра. Знам, че сега не ви става много ясно, но ще стане. За да ви покажа какво имам предвид, искам да погледнем още веднъж към нахранването на 5 000 човека, но от евангелието на Йоан вместо на Марк. В разказа на Йоан откриваме няколко подробности, които не се споменават от Марк.

Исус прочее взе хлябовете и като благодари, раздаде ги на седналите; така и от рибите колкото поискаха. И като се наситиха, каза на учениците Си: Съберете останалите къшеи, за да не се изгуби нищо.

Йоан 6:11-12

В тези сведения за случилото се виждаме, че Исус е Този, Който им казва да отидат и да съберат останалите парчета или къшеи и да не оставят нещо да бъде прахосано. Искам да проумеете това. Налага се Той да им каже да го направят, защото те не могат да видят възможността. Поставете се на тяхно място. Вие сте наситени и удовлетворени и всичко, което сега искате, е да легнете и да си починете. Тъй като сте обучени в проклетата земна система и имате робско мислене, когато се наситите, за вас е време да спрете. Човек с робски манталитет работи само когато му се налага, а когато няма нужда, когато е наситен, той спира. Затова Исус трябва да им каже да съберат онова, което е точно пред очите им. Къшеите са нався-

къде около тях на земята, но въпреки това те не полагат никакви усилия да ги съберат. Все пак в мислите им това са парчета, които стават само за храна на птиците.

Исус се опитва да ги научи на нещо изключително важно. Той прави коментар след като им казва да съберат останалите парчета, да не оставят да се изгуби нищо! Но какво може да означава това? Всички са се нахранили, всички са наситени и никой не желае повече хляб и риба, поне не в този момент. Ето какъв е проблемът – няма съботна почивка, ако не съберете

повече отколкото ви е необходимо за настоящия ден. Когато израилтяните събират манна на шестия ден, те са инструктирани да съберат повече от необходимото. Това, че събират повече от необходимото в шестия ден, се превръща в тяхното снабдяване за седмия ден, деня на почивката. Исус учи учениците Си да

ИМА ПО-ДОБЪР НАЧИН НА ЖИВОТ ОТ ТОЗИ, В КОЙТО СЕ СТРЕМИТЕ САМО ДА БЪДЕТЕ НАХРАНЕНИ И ЗАСИТЕНИ. НЕ МОЖЕТЕ ДА ПОСТИГНЕТЕ МНОГО С МИСЛИ ЗА ХРАНА. ЗАЩОТО ВИДЕНИЕТО ВИ ПРОДЪЛЖАВА ДА Е ОГРАНИЧЕНО, АКО ЖИВЕТЕ НА НИВО ДА ПОДСИГУРИТЕ САМО НУЖДТЕ СИ ЗА ДНЕС.

виждат отвъд това да бъдат наситени в момента и да гледат към пълния промисъл на Царството. Ще повторя, не можете да градите с достатъчното, но можете да градите с двойния дял. Наситеният е изконсумирал днешния хляб, но 12 коша с остатъци ви дават възможности за утрешния ден.

Ето ключовия принцип, който трябва да видите.

Въпреки че учениците не обръщат внимание на къшеите докато Исус не им ги посочи, Бог *вече им е подсигу-*

рил съботната почивка, двойната мяра. Те просто не я забелязват. Царството вече е подсигурило храната, умножило е хляба и рибите, нахранило е всичките тези хора – Царството винаги снабдява в двойна мяра. Бог никога не снабдява само колкото да се заситите; Той винаги подсигуриява повече от достатъчно. Проблемът е, че може би вие не го виждате!

Давайте, и ще ви се дава; добра мярка, натъпкана, стърсена, препълнена ще ви дават в пазухата; защото с каквато мярка мерите, с такава ще ви се отмерва.

Лука 6:38

Давайте и ще ви бъде дадено; добра мярка, стъпкана, стърсена. Но стихът не спира до тук. Вашата претъпкана и стръска мярка е вашето снабдяване за този ден.

Стихът продължава като казва „препълнена (преливаща)“! Преливащата в изобилие е двойната мяра. Бог винаги подсигуриява двойна мяра, а не само толкова, колкото да бъде достатъчно за момента! Ако вие не осъзнавате това и зърното прелива изобилно, възможно е да го оставите да се пилее по земята, фокусирани единствено върху засищащата ви порция пред вас, без да сте готови да съберете изобилния излишък. По този начин няма да успеете да уловите и да се насладите на двойната мяра. Но ако осъзнавате как работи Царството и познавате и очаквате пълното снабдяване, тогава ще сте готови да действате и да уловите всичко, което Бог ви подсигуриява.

Нека ви дам друг пример.

А Симон в отговор рече: Учителю, цяла нощ се трудихме, и нищо не уловихме; но по Твоята дума ще хвърля мрежите.

И като сториха това, уловиха твърде много риба, така щото се прокъсваха мрежите им. И извикаха съдружниците си от другата ладия да им дойдат на помощ; и те дойдоха и напълниха и двете ладии, до толкова, щото щяха да потънат.

А Симон Петър, като видя това, падна пред Исусовите колене и каза: Иди си от мене, Господи, защото съм грешен човек. Понеже той и всички, които бяха с него, се учудиха на ловитбата на рибите, която уловиха. Също и Яков и Йоан, синовете на Заведая, които бяха Симонови съдружници.

Лука 5:5-10

Това е част от история, която прочетохме по-рано. Петър има две лодки, които почти потъват от многото риба поради намесата на Царството. Това е в противоречие с неговото естествено знание за риболова и това го удивява. Но какво би се

случило следващия път, когато Исус му каже: „Хей, Петре, влез в дълбоките води и ще можеш да уловиш колкото риба си поискаш.“? Дали

ТРЯБВА ДА ЗАПОЧНЕТЕ ДА ВИЖДАТЕ ОТВЪД ЗАДОВОЛЯВАНЕТО НА НАЛЕЖАЩИТЕ НУЖДИ, ЗА ДА СТИГНЕТЕ ДО ДВОЙНАТА МЯРА!

Петър ще отиде само с две лодки? Съмнявам се. Той ще събере колкото се може повече лодки, които може да заеме от приятелите си. Защо? Понеже този път той ще има различни очаквания, знаейки вече как работи Царството.

Целта на цялата тази дискусия е да ви помогне да разберете, че със сигурност не успявате да видите всичкото снабдяване, което Бог ви изпраща. Разбира се, през повечето време това снабдяване няма да бъде във формата

на банкноти. Но ще бъде във формата на идеи, на божествено уредени срещи, на насока от Святия Дух. Ако не сме подготвени с правилното разбиране за двойната мяра, ние ще ги подминем поради онова, на което сме научени от проклетата земна система на оцеляване.

В историята с умножаването на хляба Исус се опитва да научи учениците Си как оперира Царството, какво да очакват и на какво да се надяват. Поради това, че робският им манталитет не успява да види потенциала във всичкия хляб, който е останал около тях, Той трябва да ги научи как да гледат: „Какво виждате? Огледайте се! Вие не виждате всичко, което Бог вече е подготвил за вас?“

Ще ви напомня за момент Изход 16, тъй като там има още едно нещо, което искам да изтъкна.

И всяка заран го събираха, кой колкото му трябваше за ядене; а когато припечеше слънцето, стопяваше се. А на шестия ден, когато събираха двойно количество храна, по два гомора за всеки, всичките началници на обществото дойдоха и известиха на Моисей. А той им рече: Това е точно каквото Господ каза. Утре е събота, свята почивка Господу; опечете колкото искате да опечете, и сварете колкото искате да сварите; и сложете настрана каквото остане да ви стои за утре.

И тъй, сложиха го настрана до утрото, както заповяда Моисей, и не се усмърдя, нито се намери червей в него. Тогава Моисей им каза: Яжте това днес, защото днес е събота Господу; днес няма да го намерите на полето. Шест дена ще го събирате; но седмият ден е събота, в нея няма да се намира. Обаче някои от хората излязоха да съберат на седмия ден, но не намериха. Тогава рече Господ на Моисей: До кога ще отказвате да пазите запове-

дите Ми и законите Ми? Вижте, понеже Господ ви даде съботата, затова на шестия ден ви даде хляб за два дена. Седете, всеки на мястото си; на седмия ден никой да не излиза от мястото. И тъй, хората си отпочинаха на седмия ден.

Изход 16:21-30 (манната)

Както вече казах, двойната мяра е тази, която прави съботната почивка възможна. Но удивителното е, че макар Бог вече да е снабдил двойна мяра манна на шестия ден, много от тях пак излизат да я търсят в съботния ден, но не намират нищо. Не че Бог не е верен да я подсигури. Те просто не я виждат, защото нямат правилното разбиране за двойната мяра, дадена им вече на шестия ден. Те както обикновено събират само толкова, колкото да им стигне за един ден. Сега, когато на седмия ден са гладни, те не намират никаква манна. Може би от тяхната гледна точка Бог ги е провалил. Но Бог никога не се проваля; просто те не осъзнават принципа за двойната мяра. Ако познават принципа на Бог, те биха планирали нещата различно.

Толкова много са хората днес, които обикалят в опит да намерят онова, от което имат нужда, без да осъзнават, че Бог вече им го е изпратил. Мисля, че е много интересен фактът, че Бог на практика им се разгневява затова, че не са събрали достатъчно! Чудя се как ще звучи това, проповядвано в нашите църкви.

А Този, Който дава семе на сеяча и хляб за храна, ще даде и ще умножи вашето семе за сеене и ще прави да изобилстват плодовете на вашата правда, за да бъдете във всяко отношение богати във всяка щедрост, която чрез вашето служение произвежда благодарение на Бога.

2 Коринтяни 9:10-11

Павел е пределно ясен тук, като обяснява въздействието на Царството на Бог върху обогатяването ви по всякакъв начин, така че да можете да бъдете щедри във всяка една ситуация. Приятели, за това ви е необходима двойната мяра. Не можете да бъдете щедри във всяка една ситуация, без да имате повече от достатъчно.

В по-ранна глава в книгата споделих с вас как моят бизнес от печелещ между 3 и 4 милиона долара годишно за една година спечели 11 милиона, работейки с един и същ търговец. Цялото това разрастване стана само в рамките на една година. Казах ви как се случи това, как Бог ми даде сън, в който ми каза как да го постигна. Сега е моментът да ви кажа какво точно ми каза Той, защото вече ще го разберете. В съня ми Той ми каза две думи. Точно така, само две думи. Тези две думи промениха доходите ми със стотици хиляди долари в онази година, без аз да правя повече реклами отколкото обикновено. Не съм променял нищо в начина, по който оперираше компанията ми, освен, разбира се, себе си. Тези две думи ме инструктираха да променя начина, по който лично аз правя конкретно нещо и тази промяна увеличи повече от четворно бизнеса ми и моите доходи. Сигурно се питате какви са тези две думи. "Улови момента!" Само това.

Да, улови мига. „Това ли е? Тези две думи ли доведоха до всичко това?“ Да, те. Щом осъзнаете, че Бог ВИНАГИ изпраща двойна мяра със Своето снабдяване, тогава ще разберете какво точно ми казваше Той.

Компанията ми, както повечето търговски компании, печели чрез услуги, които предлага на хората. Колкото по-добра е компанията в услугите, които предлага, толкова повече пари печели тя. Въпреки че това е вярно, вярно е също, че много от тези търговски компании не успяват да отговорят на нуждите на своите клиенти или като не подсигурият достатъчно добра обратна връзка с клиентите и качествени услуги, или като не успяват да подсигурият нови

клиенти за фирмата.

В нашия случай ние бяхме изключително заети и макар че това не беше нещо лошо, понякога не смогахме да отговорим навреме на клиентите, както би ми се искало. Аз лично работя с нашите клиенти инвеститори и това много ми допада. Но понеже програмата ми е много ангажирана, когато се обади потенциален инвеститор и аз трябва лично да се свържа с него, много често не успявам да му върна обаждането в рамките на първите 24 часа. Моите намерения са добри, но аз не свършвам работата.

Както знаете, когато хората задават въпроси, компанията, която им даде необходимите отговори, е тази, която ще получи сделката с тях. Понякога моите закъснения с обажданията на потенциалните клиенти, за да дискутираме техните лични инвестиционни нужди, се оказваха прекалено големи. През това време те можеха да се обърнат към някой друг, който е насреща, за да отговори на въпросите им. Много неща могат да се объркат, но решението е когато хората търсят отговори, аз да съм на разположение, за да им ги дам.

И когато Господ ми каза тези две думи, аз знаех какво означават те. Трябваше да започна да гледам по-различно на нещата, ако наистина исках да бъда на сцената между най-добрите десет служители и да получа чека за 100 000 долара. Наистина трябваше да уловя момента! Затова промених начина, по който върша работата си. Създадох си едно правило, според което, ако някой се обадеше за инвестиционен съвет, аз му връщах обаждането до минути и ако е възможно веднага се срещях с него. Моите клиенти са из цялата страна и подобно задължение щеше да бъде трудно изпълнимо. Но аз бях отдаден на това. Обадих се на мениджъра на компанията и му казах какво ми е говорил Бог и го помолих да предаде на всичките ни представители, че те трябва да имат същото отношение

и да улавят всяка възможност, която се изправя пред тях. Когато годината приключи, ние бяхме спечелили повече от 11-те милиона, необходими, за да сме сред най-добрите 10 компании. Но освен това бяхме подсигурили допълнителен бизнес в милиони за останалите ни търговци.

Ето моментът на истината. Ние не направихме нищо по-различно от това да реагираме по-бързо, когато имахме клиент, който искаше да поговори с нас. Виждате ли, Господ ми показваше, че излишъкът в изобилие, съботната почивка, е вече тук, Той вече я е подсигурил. Аз просто не я виждах!

Така че няма конкретен закон на Царството за двойната мяра, който да показва как точно да задвижим тази двойна мяра. Двойната мяра е вече тук. Бог винаги подсигурява на ниво двойна мяра.

Отново ще повторя, проблемът ни е, че ние не можем да видим двойната мяра.

Но по-големият проблем е, че дори не знаем, че трябва да се оглеждаме за нея!

Харесва ми как Исус казва, че нищо не трябва да се изгуби или прахоса. Защото Бог е изпратил всичко и Той иска всичко това да бъде ваше. Той се разгневи задето хората излизат да търсят манна на седмия ден, когато беше им я е изпратил още на шестия. И напомня на Моисей, че на шестия ден им е изпратил всичко необходимо, за да могат да вземат, а след това да се насладят на съботната почивка. На практика Той им казва: „Съботата не е заради мен, а е заради вас. Ето защо ви изпращам двойната мяра.“ Почти мога да чуя Исус как казва същото нещо. „Момчета, съберете всичките тези къшеи и ги приберете. Бог ги е изпратил за вас, така че съберете ги, за да се насладите на двойната мяра и да намерите почивка.“

В историята с нахранването на 5 000 мъже с пет хляба и две риби учениците не виждат останалите къшеи. Те дори не се оглеждат за тях. Но Исус им казва да отидат

да съберат и жътвата не е пропусната. Днес Святият Дух трябва да ни помогне, за да видим отвъд zasiщането си и да уловим двойната мяра. Той ще ни показва неща, които не можем да видим, ако само поискаме от Него. Ключът, който се надявам да сте научили до сега, е че двойната мяра вече ви е дадена; вие трябва само да си я вземете.

Тъй като двойният дял е ЕДИНСТВЕНИЯТ изход от проклетата земна система на мъчителен труд и пот, сатана го ненавижда. Той може да се опита да убеди християните, че ако успяват да си плащат сметките, ако работят по на две места, за да смогват, то тогава те се справят много добре. Но един християнин, който разполага със средства, за да подкрепя Царството на Бог и който живее свободен от финансови страхове и тревоги, ето такъв християнин той би искал да спре. Намерението на сатана е да ви държи разорени през целия ви живот и в робство на стремежа си да оцелеете, така че да не можете да имате някакво влияние. Парите са влияние! Сатана много би искал да ви спре и да попречи на Божиите благословения в живота ви. Затова нещата, които ви казвам, са толкова важни и трябва да ги разберете.

Двойната мяра е скрита!

Време е да дадем малко почивка на учениците. Има причина, поради която те не виждат излишъка. Разбира се, както казахме, те изобщо не се оглеждаха, но освен това има и друг фактор. Човек обикновено не събира отпадъците! Имам предвид, че в техния ум парчетата хляб и риба, търкалящи се наоколо, са само отпадъци.

Защо монетата, от която има нужда Петър, за да си плати данъците, е скрита в устата на риба? На кого би му дошло на ум да търси там? На кого би му хрумнало, че две лодки с професионални рибари, които цяла нощ ловуват, без да хванат нищо, по думите на един равин ще се върнат препълнени с риба? Кой би помислил, че жената

от 4 Царе 4, която няма никакви пари, нищо в дома си, освен малко масло, и която трябва да обяви, че е разорена, някак си ще се сдобие с толкова много масло, че ще успее

**ГОСПОД МИ ПОКАЗВАШЕ,
ЧЕ ИЗЛИШЪКЪТ, СЪБОТНАТА
ПОЧИВКА, Е ВЕЧЕ ТУК,
ТОЙ ВЕЧЕ Я Е ПОДСИГУРИЛ.
АЗ ПРОСТО НЕ МОЖЕХ ДА Я
ВИДЯ!**

да изплати всичките си дългове и да й останат достатъчно, за да заживее свободна от дългове? Никой не би си представил подобно нещо. На кого би му минало през ума, че Гари Киси, който завърши пред-

последен от випуска си, днес ще е милионер и ще говори пред хиляди хора по света всеки ден? На никого! Във всичките тези истории Бог използва неочакваното, за да преобърне ситуациите на хората.

Ако изобилният излишък, двойната мяра е очевидна и просто така стои открита, сатана щеше да я види и да се опита да я открадне. Ето защо Бог не разкрива Своите съкровища така явно. Те са скрити. Сатана мрази вие да сте удовлетворени и да се наслаждавате на Божието снабдяване, но това, което мрази повече, е ако вие влезете в изобилието и в съботната почивка.

Нека ви покажа нещо, което трябва да разберете във връзка с начина, по който работи Бог в земното царство.

Но получаваме Божията тайнствена премъдрост, която е била скрита, която е била предопределена от Бога преди вековете да ни докарва слава. Никой от властниците на този век не я е познал; защото, ако я бяха познали, не биха разпънали Господа на славата.

1 Коринтяни 2:7-8

Сатана възнамерява да ви държи разорени през целия ви живот, роби на стремежа си да оцелеете, така че да не можете да имате никакво влияние.

Този пасаж ясно показва, че ако сатана познава плановете на Бог, той би променил своята тактика! Ето защо Бог работи в тайно. Сатана реагира на всяко нещо, което е очевидно. Изобилният промисъл за живота ви също не може да бъде оповестен явно до момента, в който не сте готови да го уловите или да го пожънете. Имам една сентенция, която от години казвам: Божиите съкровища са скрити, но не от вас, ами за вас.

Скрити от вас, но за вас!

Много хора ми казват, че биха искали Бог да не чака до последния момент, преди да им даде Своя отговор. Но, приятели, Бог не е притеснен. Той знае кога трябва да бъдат платени сметките и само заради вас Той не проявява мощната Си ръка твърде рано, за да не може сатана да се намеси и да попречи.

Ще ти дам съкровища, пазени в тъмнина и богатства, скрити в скривалища, за да познаеш, че Аз съм Господ, Израилевият Бог, Който те призовавам по името ти.

Исая 45:3

Богатства, пазени в тайни места? Но това е по-добро и от най-великия холивудски филмов сценарий. Нека ви дам пример как Бог ми помогна да уловя двойната мяра в моя бизнес живот. Преди години бях седнал и разглеждах извлечението с печалбите и загубите за годината на моята компания, която предоставяше финансови услуги. Макар да бях удовлетворен – нямах дългове и имах малко пари в банката

– знаех, че Бог има повече. Виждах толкова много проекти, които исках да финансирам в Царството и толкова много, което исках да направя, а всичко това струваше пари.

Когато се помолих за това, Господ започна да ми говори за термина *фрагменти* (парчета). Първоначално не разбирах какво ми говори, но колкото повече се молех за това и се вслушвах, аз разбрах. Парчетата, като тези от историята, която току-що четохме, често пъти са пренебрегвани.

БОГ НИКОГА НЕ ИЗПРАЩА СНАБДЯВАНЕ САМО ЗА ДНЕСНИЯ ДЕН. ТОЙ ВИНАГИ ПОДСИГУРЯВА И ДВОЙНАТА МЯРА ЗАЕДНО СЪС САМОТО СНАБДЯВАНЕ!

Тяхната стойност е считана за нищожна – или поради силите, които ще са необходими, за да бъдат събрани, при положение, че се считат за нещо без особено голяма стойност; или защото стойността им се ба-

зира на остаряла система за оценяване. Също така е възможно неправилно или ограничено разбиране за тяхната потенциална полза да е ограничавало разбирането им за евентуалната възможност за увеличаване на стойността им.

Сигурен съм, че много често сте чували хората да казват: „Ние винаги така сме правили това нещо.“ Е, мога почти със сигурност да ви кажа, че двойната мяра няма да се изправи на пътя на подобно мислене.

Когато преглеждах данните, Бог ми отвори очите за много парчета (фрагменти), които оставям на масата, но които би трябвало да вдигна и да прибера. Един от приоритетите ни в работата с всеки клиент е да му съставим профил, така че да можем да виждаме какви активи има той редом с дълговете. След това правим анализ, за да потърсим средства, които можем да преразпределим от други пера и да

вложим в посока на елиминирането на неговия дълг. Разбира се, ние попълваме в този профил статуса на настоящата им ипотека, лихвите по нея включително и условията по заема. В този момент ние съветваме клиентите си да се сдобият с кредитна линия срещу собствения си капитал, за да изплатят задълженията по кредитната карта, които са с висок лихвени процент като по този начин намаляваме нетния лихвен процент от обичайните 21% на 6%. Спестяванията от това единствено действие освобождават на семействата средно между 500 и 600 долара на месец и то пари в брой. Когато има възможност за подобно нещо, ние изпращаме своите клиенти обратно до тяхната банка, за да си осигурят такъв консолидационен заем.

Когато разглеждах тези данни, Святият Дух ми показва този проблем с ипотеката. „Защо не се справиш с тази работа с ипотеката?“ Когато се замислих по въпроса, в това имаше смисъл. Ние вече имаме доверието на клиента; имаме и данните за него и на последно място, ние бяхме тези, които предлагаме на клиента да рефинансира кредита си.

За да мога да се справя с този клон от бизнеса, аз трябваше да се обуча в съвсем нови бизнес направления, да взема лиценз, да посещавам курсове и още много други неща. Но аз няхах време за всичко това. Колкото повече се молах, толкова по-ясно Господ ми говореше да наема някой друг, който да стартира и да управлява моята ипотечна компания. Точно това направих. Фактът, че ние уреждахме и ипотечния въпрос за клиентите, само през първата година ни донесе допълнителни 160 000 долара чиста печалба. Това бяха пари, които никога нямаше да имаме, ако не бях позволил на Святия Дух да ми посочи онова парче, което аз гледах вторачено, но изобщо не можех да видя.

След това успях да установя още много други неща, също парчета или фрагменти, които Святият Дух ми показа. Един фрагмент, който пренебрегнах, поради преду-

беждения, на базата на чутото от други хора, че да се захващаме с работа в тази област изобщо не си заслужава. Но на нас тази област ни донесе огромни успехи. Когато накрая седнах и я разгледах обстойно, осъзнах, че всичката информация, която бях чул за тази продуктова област, е погрешна и всъщност тя отлично пасваше на нашата компания. Този фрагмент всъщност ни донесе повече приходи отколкото основният ми бизнес, печелейки сериозна сума. Това буквално се оказа едно парче за милиони долари!

Нека ви го кажа съвсем ясно. Двойната мяра се придобива чрез откровение! Откровението е нещо, което Святият Дух ви показва и няма как да знаете сами. Затова Святият Дух разкрива или отваря очите ви за нещо, което сами не сте могли да видите. Това се нарича знание по откровение.

Откровението е ключът за двойната мяра!

Хората ме питат: „Как да чуя Святия Дух? Как да чуя, как да уловя тези скрити идеи и възможности?“ Страхотни въпроси. Нямам времето в тази книга да разгледам задълбочено въпроса за чуването на Божия глас. Затова ще ви насоча към една друга книга, която съм написал - *Кръщението на Святия Дух*. Можете да си я купите от *Амазон* или от нашия уебсайт. В тази книга ще откриете повече информация за това как работи Святият Дух, за да ни разкрие скритите планове на Бог, така че да можем да преуспяваме точно тук в земното царство, точно под носа на сатана без той да може да направи абсолютно нищо по въпроса. За да ви насоча в правилната посока, нека прочетем заедно I Коринтяни 14:2:

Защото който говори на непознат език, той не говори на човеци, а на Бога, защото никой не му разбира, понеже с духа си говори тайни.

Стих 4 казва:

Който говори на непознат език, назидава себе си.

Думата „назидава“ означава да дава наставления, инструкции или разбиране. Аз имам нужда от това, а също и вие. Когато Библията разяснява тук говоренето на езици или както Павел го описва - молитва в Духа, искам да ви насърча - без значение какво сте чували за тази функция на Святия Дух, независимо дали някой ви е говорил, че това е приключило с апостолите или че е от дявола – четете си Библиите, за да знаете истината! Молитвата в Духа е просто Святия Дух да се моли чрез вас в земното царство, за да осъществи волята Си без дяволът да знае какво се случва. Молитвата в Духа е основен ключ за чуването на откровение от Небето и ви насърчавам да изучавате какво съм говорил. А ако имате въпроси, вземете си книгата и аз знам, че тя ще ви помогне да получите по-голямо прозрение върху удивителната функция на Святия Дух в живота ни.

Искам да завърша настоящата книга с два стиха от Писанията, които на практика обобщават всичко, казано в тази глава.

А на Този, Който според действащата в нас сила, може да направи несравнено повече, отколкото искаме или мислим, на Него да бъде слава в Църквата и в Христос Исус във всичките родове от века до века. Амин.

Ефесяни 3:20-21

Можете да поискате нещо, за което до сега не сте си и помисляли. Към момента притежавам два самолета, малък самолет, който пилотирам за забавление и също така самолета на компанията, с който летя из страната по ра-

бота. Когато обмислях идеята да си купя самолет за компанията, останах шокиран от цената. Самолетите никак не са евтини! Тогава започнах да отстъпвам от идеята и да си мисля: „Е, мога и без самолет. В крайна сметка, той струва толкова много!“ Но аз летях всяка седмица с пътнически самолети, а имаше един месец, в който летях цели 23 пъти. Беше изтощително. Да, бях подсигурен и всичките ми самолетни билети бяха платени, не беше проблемът в парите за билетите. Самото пътуване в пътническите самолети се беше превърнало във всичко друго, само не в нещо спокойно. Защото полети се отменяха постоянно, закъсняваха много често и това водеше до големи бъркотии. Това не беше съботната почивка, от която имах нужда.

Накрая признах, че всъщност сам аз ограничавам Бога. Той е Бог на двойната мяра. С Дренда се колебаехме цяла година дали да си купим самолет, съжалявам да си го призная. Накрая Бог привлече вниманието ни и ни каза, че Той се опитва от години да ни предостави въпросния самолет! Ние се покаяхме и взехме категорично решение. Посяхме семе за точния самолет за нашия бизнес, който искахме и от който имахме нужда и след като го направихме, само след два месеца самолетът беше при нас. През това време Бог ми даде прозрение и благоволение за някои бизнес сделки и ние имахме необходимите пари, когато самолетът дойде.

Да, Бог е Бог на двойната мяра. Дали самолетът промени нещата за мен? Да, разликата между това да летя с моя самолет в сравнение с пътнически самолет, беше като разликата между това да карам колело и да карам кола, когато имам среща на място, което е на 100 километра от нас. Наистина! А като си помисля, че Бог се е опитвал да ми даде този самолет цели две години, а през това време аз виждах само това, което ми беше достатъчно, без да мога да виждам двойната мяра, която Бог вече беше подсигурил за мен. Аз трябваше само да мога да я видя.

Може би вие карате кола, която отчаяно се нуждае от ремонт, молите се да запази, когато влезете в нея. Спрете да гледате към празната банкова сметка и да вземате оценъчни решения за живота си. Вместо това позволете на Бога на двойната мяра да ви покаже вашите фрагменти, скритите неща, които вие трябва да знаете, за да бъдете свободни и да се наслаждавате на мира и спокойствието на съботната почивка. Той ще ви даде план и ще ви покаже как да го изпълните, ако само Го попитате. Както казва Исус: „Нищо да не се изгуби!“ Двойната мяра вече ви е подсигурена!

Следователно, за Божиите люде остава една съботна почивка. Защото оня, който е влязъл в Неговата почивка, той си е починал от своите дела, както и Бог от Своите Си.

Евреи 4:9-10

Вярвам, че тази книга е била благословение за вас и за вашия път с Господ Исус Христос. Както казах, това е втората книга от поредицата „Твоята финансова революция“. Общо в поредицата ще има пет книги, затова следете нашия уебсайт за следващата. Можете да помислите и за идеята да станете част от Екип „Революция“, която е нашата менторска програма. Повече информация можете да откриете отново на нашия уебсайт.

Гари и Дренда Киси са собственици и ръководят „Forward Financial Group“ в Ню Албъни, Охайо, 1-(800)-815-0818.

Двамата също така пастируват църква „Faith Life“ в Ню Албъни, Охайо.

За повече ресурси и материали от Гари и Дренда Киси, моля, посетете FaithLifeNow.com, GaryKeesee.com, или Drenda.com.

ТВОЯТА ФИНАНСОВА РЕВОЛЮЦИЯ

Силата на почивката

Уморени ли сте?

Уморени да тичате в безскрупулна надпревара?

Уморени да се чувствате зациклили на едно място?

Уморени от тревоги?

Уморени от това, че не сте щастливи?

Присъединете се към Гари Киси в това удивително пътешествие и **НАУЧЕТЕ ЕДНА НОВА СИСТЕМА**, която напълно ще революционизира живота ви, както прави и с неговия живот, след като живее девет дълги години на умора, стигайки до предела на силите си емоционално, физически и финансово.

Тук ще откриете:

1. Как всичко се променя за Гари – как от пълно физическо и финансово отчаяние той стига до здраве и пълнота, плаща в брой за колите си, построява си дом без да взима кредит, основава множество компании и поучава хиляди хора за живота в Царството..., *за живот на спокойствие и почивка.*
2. Как всичко може да се промени и за вас, така че и вие да *живеете живот на почивка.*

Дори и всички, които познавате, да са уморени от живота и да тичат с всички сили, само за да оцелеят, не е необходимо и вие да живеете по този начин!

Разбирайки ключовия принцип за Съботната почивка, вие можете да видите реални резултати в своя живот. Можете да живеете на *място*, в което нуждите ви са снабдени; където сте освободени от тази безумна, безскрупулна надпревара; свободни да откриете и да преуспявате в своята цел и страст, а не само да оцелявате; и където демонстрирате пред света резултати, които са много по-различни от онова, което хората обикновено са свикнали да виждат.

Не стойте на едно място! Не продължавайте да живеете в умора!

Открийте един нов начин на живот!

Гари Киси е автор, мотивационен говорител, предприемач, финансов експерт и пастор, чиято страст е да помага да хората да побеждават в живота, особено в областта на вярата, семейството и финансите. Гари и съпругата му Дренда са създатели на няколко успешни бизнеса и основатели на „Фейт Лайф Нау“, която продуцира две телевизионни предавания „*Да го оправим този проблем с парите*“ и „*Дренда*“; организира конференции по целия свят и издава практични ресурси. Семейство Киси са пастори на църква „Фейт Лайф“ близо до Колумбус, Охайо.